

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOUQUETS & BUCKLES

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BOUQUETS & BUCKLES

ELLIOTT ROSE

• A ORINSh RIDIs ¥OVELLa -

Copyright © 2024 Cosmic Imprint Publishing

Tüm hakları saklıdır.

tarafından Elliott Rose

Bouquets and Buckles

Bu yayının hiçbir bölümü çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yayıncının önceden izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitaptaki karakterler tamamen hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu çalışmanın hiçbir bölümü yapay zeka ile yazılmamıştır. Yapay zekanın üretken biçimlerini değil, insan yaratıcılığını destekliyorum. Bu çalışmanın hiçbir bölümü, herhangi bir amaçla yapay zeka modelleri oluşturmak, beslemek veya iyileştirmek için kullanılamaz.

18+ Yetişkin İzleyiciler İçin

EĞER BU E-KITAP AMAZON ÜZERİNDEN OKUNMUYORSA YASAL BİR KOPYASINI OKUMUYORSUNUZ DEMEKTİR.

Yayınlayan Cosmic Imprint Publishing Kapak

Tasarımı: Maldo Designs

Kopya Editörü: CreedReads Yazar Hizmetleri

Ciltsiz: 978-1-991281-26-5

Kindle: 978-1-991281-24-1

Epub: 978-1-991281-25-8

Aralık 2024

CONTENTS

[Giriş Çalma](#)

[Listesi Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Sonsöz](#)

[Okuduğunuz İçin](#)

[Teşekkür Ederiz Ayrıca](#)

[Elliott Rose](#)

[Yazar Hakkında](#)

TANITIM

HMerhaba sevgili okuyucu,
Crimson Ridge'de Noel Arifesine HOŞ GELDİNİZ...

BU NOVELLA IS En iyi arkadaşının babası, karlar içinde,
sonsuz dek mutlu bir kovboy romantizmi.

WEB SİTEMDE İçerik notlarının tam bir listesi bulunmaktadır,
Gerekirse bölüm bölüm bir döküm de dahil olmak üzere:
elliottroseauthor.com

LÜTFEN AŞAĞIDAKİ KODU TARAYIN:

OYUN LİSTESİ

İyi şanslar, Babe. Chappell Roan
Guy For That . Post Malone ve Luke Combs
Farklı Bir Gecede Josh Ross
Whiskey On You . Nate Smith
Yaparsam Aldırma . Riley Green, Ella Langley Ağacın
altında . Kelly Clarkson
Tennessee viskisi. Teddy swimss
Christmas In The Country . Thomas Rhett Falll
In Love . Bailey Zimmerman
Otoyol . Shaboozey
You Make It Feel Like Christmas . Gwen Stefani, Blake
Shelton

Noel için çok şey istemeyenler için... Ateşli bir kovboy ve çoklu orgazm dışında.

BÖLÜM 1

I Yılın en güzel zamanı.

Evet... p e r a k e n d e , etkinlik veya konaklama sektöründe çalışmadığınız sürece her şey yolunda. Ancak, ne zaman

Son birkaç haftadır herkesin büyüğü, ısıltılı bir Noel geçirmesini sağlamak için ayaklarınız yerden kesilmişken, ateşin önünde kıvrılıp zamanın çoğunu gidecek hiçbir yer ve konuşacak kimse olmadan çıplak geçirmekten başka bir şey yapmama planlarınız kulağa oldukça çekici geliyor.

İşte bu yüzden şu anda doksanların grunge çalma listesini açmış durumdayım ve ilk fırsatta şehirden kaçmak için kuyruğumu kıstırdıktan sonra üzerimde çok özel seksi kıyafetim var.

Yılın son müşterileri kapıdan çıkmaya başladığında, şirin mi şirin çiçekçi dükkanımın kapısını kilitledim.

Sıcak şarap ikramlarını kutsuyorum, hayır, çok değil ve ne gibi planlarım olduğu, yemek yemek ve uyumak hakkında sohbet etmek istiyorum, ama Noel arifesinde son dakikada verdikleri siparişi neredeyse ellerine tıktırdım - Tanrı yardımcım olsun, önümüzdeki on bir ay boyunca bırakın başka bir bayram çelengini, tek bir çobanpüskülü veya ökseotu dalı bile görmek zorunda kalmayacağım - ve neredeyse koşarak arabama gittim.

Dikiz aynasından saçlarımı kontrol ederek Crimson Ridge'in boş ana bulvarı boyunca ilerliyorum. Her yer pırıl pırıl ışıklar ve küçük kasaba cazibesi içinde, meydanda dev bir açık hava Noel ağacı dikili. On iki ay sonra ilk kez geri dönerken, görkemli boyutlardaki bayram neşesi beni gururla selamlıyor.

Benim memleketim.

Pek bir şeyin yaşanmadığı ve nüfusun hemen hemen sadece çiftçiler ve kovboylardan oluştuğu, Montana'nın en tatlı küçük kış destinasyonu.

İşte bu yüzden üniversiteden sonra bir sonraki şehre taşınmaya karar verdim; orada minicik çiçekçilik işimin açık olduğu ilk yıl hayatta kalma umudu vardı.

Viktorya döneminden kalma muhteşem binaları, geniş ana caddenin ortasını kaplayan ağaçları ve herkesin herkesi tanıdığı havasıyla burada yaşamayı ne kadar istesem de... fazla yaya trafiği yok. Kesinlikle böyle bir yerde buketler ve çiçek aranjmanları gibi lüksleri sürdürmek için yeterli değil.

Bu işi sadece para için yapıyor olsaydım at yemi ve deri cilasası satmam daha iyi olurdu.

Gençlik yıllarımdan aklımda kalan tüm dükkânların ve mekânların önünden geçmek tuhaf bir şekilde tanıdık geliyor. Yıllar geçmesine rağmen değişmeyen yerler.

Daha da tuhafı, ailem her şeylerini satıp bir karavan satın alarak gri göçebe hayatı yaşamaya başlamak üzere şehri terk ettiğine göre, artık buraya dönmek için bir nedenim olmadığına farkına varmak.

Onlara bayılıyorum; son derece sevimli.

Şu anda bana ülkenin diğer ucundan günlük fotoğraflar ve garip ama sevimli selfie'ler gönderiyorlar, biz burada boğazımıza kadar kara gömülmüşken onlar Kaliforniya'da kış olmayan bir havanın güneşini ve sıcaklığını kovalıyorlar.

Bu da yılın bu zamanlarında Crimson Ridge için standart bir arka plan. Noel arifesinde buraya gelebileceğimden bile emin değildim ama hava tanrıları iyi davrandı ve Jeremy'ye sürpriz yapmak için bana mükemmel bir fırsat penceresi verdi. Burada ailesinin yanında kalıyor ve Smith ailesinin evine giden yol avucumun içi kadar tanıdık.

Ailesinin evinin bulunduğu çıkmaz sokakta çok sayıda ağaç bulunuyor ve ben de bunu gelişimi gizlemek için kullanıyorum... Yani erkek arkadaşım şu anda Noel arifesi için yemek aldıktan sonra daireme döndüğümü sanıyor; ona elimde bir kadeh şarapla kanepeme kıvrıldıktan sonra yüz maskesi takmaya ve görüntülü sohbet etmeye hazırlanacağımı söyledim.

Ona sürpriz yapmak için şehirde olduğumdan değil.

Sokağın birkaç ev yukarısında yolun kenarına çekerek arabamı görünmeyecek bir yere park edebiliyorum. Bu mahallede her yer şirin bir bayram dekoruna sahip; evlerin üzerini süsleyen çim süsleri ve çelenk ışıkları, karanlık Noel arifesi gecesini çok daha aydınlık hale getiriyor.

Kendi kendime sırtıyorum, en sevdiğim eflatun rujumu çıkarıyorum ve dudaklarımı boyamak için dikiz aynasını çeviriyorum. Bu renk, pastel pembe saçımın yüzümü çevreleyen dalgalarıyla mükemmel bir uyum sağlıyor. İkimizin de tatil sezonu boyunca birbirimizi göremeyeceğimizi düşündüğümüz bir zamanda Jere'e sürpriz yapmak için dönme düşüncesi - dükkânda ne kadar meşgul olduğumdan, karın Crimson Ridge'e ulaşmak için genellikle çok yoğun olduğundan bahsetmiyorum bile - midemde bir heyecan kıvrımı gönderiyor.

Bu, son üç aydır çıkmamızın ardından bir çift olarak ilk gerçek Noel'imiz olacak ve bu kapıdan içeri girip ona sarılabilmek, geçen hafta çalıştığım tüm o delicesine uzun saatleri atlatmamı sağlayan tek şey oldu.

Ceketimi kaptığım gibi toparlanıyorum ve önce hediyesiyle sürpriz kısmını halledeceğimi düşünüyorum. Daha sonra geri gelip çantamı alabilir ve arabamı garaj yoluna çekebilirim.

Kapıdan çıkarken havada tuhaf bir enerji var. Çok sakın, çok durgun. Tecrübelerim bana bu gece kar yağışının başlayacağını ve her yeri gerçek bir kar küresine çevireceğini söylüyor. Bu yüzden en sevdiği fıstık ezmeli kurabiye kavanozunu göğsüme yaslıyorum, çenemi yakamın içine sokuyorum ve kışımı ve sevimli botlarımı kaldırımdan aşağı doğru sürüyorum.

Jere'in evinin önünde perdeler kapalı ama ışıkların yandığını görebiliyorum. Yan taraftan arka kapıya doğru ilerlerken müzik çalıyor, yaklaştıkça beklentim daha da artıyor.

Tatillerde hep 'yalnız olan' ben oldum ve bu yıl ilk kez yalnız olmayacağımı bilmek içimde bir şeyleri rahatlatıyor.

Arka kapıya cam bir panel yerleştirilmiş ve mutfak adasının üzerinde yanan ışıklarla ıslıl ıslıl parlayan açık plan mutfak alanına bakıyor. Odanın uzak tarafında duran Jere'i gördüğümde hevesli bir heyecanla dudaklarımı birbirine doluyorum.

Yere bakıyor, bakışları göremediğim bir şeye sabitlenmiş. Açık kahverengi saçları alnına dökülüyor, metal çerçeveli gözlükleri ona akademisyen seksi havası veriyor ama yüz ifadesinde bir sıradışılık var. Öyle ki, kapının kolunu tutmak için uzanmadan önce duraksamama neden oluyor.

Tezgah tarafından kısmen gizlenen elinin hareketini görüyorum.

Bu sahnede doğru olmayan bir şeyler var. Ensemdeki ince tüyler diken diken oluyor, kışın havasından dolayı değil, daha iyisini bilmiyorsa, kelimeleri ağzından çıkardığı için.

Eğer daha iyisini bilmiyor olsaydım.

Aman Tanrım.

İşte o zaman tüm lanet senaryo inanmayan gözlerimin önünde dönüyor.

Elinin bir şey yapmasının nedeni ortaya çıkıyor. Çatıdan düşen bir kar kütlesi gibi soğuk ve acımasızca ani bir şekilde üzerime gerçekliği boşaltıyor.

Bir kaltağın saçına dolanmış.

Adam onu ayağa kaldırırken parlak sarışın kafası ortaya çıkıyor.

Dizlerinin üstündeydi.

Tanrım. Bu göt herif mutfakta başka bir kıza sakso çektiriyor.

Hem de Noel arifesinde.

Göğsüm uyuşuyor ve önümde duran sık emici kanıta inanmak istemeyerek geriye doğru sendeliyorum.

İşte o zaman dilini kızın ağzına sokuyor.

BÖLÜM 2

M Ayak parmaklarımda ve ayak topuklarımda hiç his kalmadı. Parmaklarım da öyle. İçimde açılan oyuk da öyle.

Göğüs.

Ceketimin cebinde anahtarlarımı ararken, gecenin içindeki bir gölge gibi, hareket edebildiğim kadar hızlı bir şekilde arabama doğru kayboluyorum.

Aşağılanmışlık kalbimi karların içine attı, ışıktandırılmış ren geyikleri ve şatafatlı şeker kamışları arasında donmaya terk etti.

Gözlerimin arkası yanıyor ve çirkin, sümüklü gözyaşları seline kapılmama iki saniye kaldı.

Ne boktan bir şey.

Noel'i geçirmek için erkek arkadaşınızın arkanızdan iş çevirdiğini tesadüfen öğrenmekten daha kötü bir yol var mı?

Sürücü kapısına ulaşmak ve kendimi buradan kurtarmak için kaldırıma doğru koşarken, önümdeki manzara karşısında neredeyse yere yığılıyordum.

Aman Tanrım. Şimdi olmaz. Hayır, lütfen, hayır.

Arabamın ön lastiği de ezilmiş küçük kalbim gibi sönük. Sarkık ve sarkık bir şekilde oturuyor, buradan arabayla uzaklaşamayacağımı görmem için yardımsever bir şekilde aydınlatılmış

Önüne park ettiğim evin çitinde yanıp sönen kırmızı Noel ışıkları dizisi.

İşte o an su kanalları patlar.

Sikeyim böyle işi. Her şeyin canı cehenneme. Jere'in de, Crimson Ridge'e her gelip 'eve bakması' gerektiğinde gizlice becerdiği sürtüğün de canı cehenneme... ki şimdi düşünüyorum da bu çok sık oluyordu.

Ugh. Çok yorgunum ve böyle bir geceyi hak etmek için ne halt ettiğimi bile anlayamıyorum.

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken sürücü koltuğuna geçip cep telefonumu alıyorum. Rehberime bakarken Brad'in kışımı kurtaracağını biliyorum. Beni kurtarmaya gelecek, bana sarılacak ve kanepesinde battaniyenin altında romantik komedi maratonu izlememe izin verecek. Tatil boyunca tüm üzüntülerimi bastıracak kadar içki ve dondurmaya sahip olacağına güvenebileceğim bir adam varsa, o da odur.

Bradford Rhodes bir çiftlikte büyüdüğü için lastik değiştirmeyi de bilecektir ve her ne kadar Bayan Bağımsız olduğumu iddia etmek istesem de bunu yapamam.

Dizim zıplıyor. Telefon birkaç kez çalıyor. Tam açmayacağını düşündüğüm anda, içim rahatlıyor, hat bağlanıyor.

Beklemiyorum bile, doğrudan erime moduna geçiyorum, her şeyi kesik kesik ve hıçkırıklarla ağızımdan geçiriyorum.

"Brad... o tam bir pislik... beni aldattı... sen Başından beri haklıymışım... Bu kadar kör olduğuma inanamıyorum... ve şimdi, patlak bir lastikle yolun kenarında mahsur kaldım ve deli gibi kar yağmak üzere, Noel arifesinde burada mahsur kaldım ve Tanrı yardımcım olsun, burada olduğumu fark ederse öleceğim... lütfen, lütfen beni bu cehennemden kurtarabileceğini söyle?" Avucumun içiyle gözyaşlarımı silerek yüksek sesle burnumu çekiyorum.

"Skylar?" Kulağıma gelen sert ses bir an duraksamama neden oluyor.

"Brad?"

"Skylar, her şey yolunda mı?" Hattın diğer ucundaki ses kesinlikle Brad'e ait değildir. Erkek arkadaşı Flinn'e de benzemiyor.

Telefonu çektiğimde gözlerim yaşlarla bulanıklaşıyor ve ekranda yanan ismi gördüğümde elim ağzıma gidiyor.

Brad'in babası.

Lanet olsun. Lanet olsun.

Hayatım boyunca bayılmadan duramadığım, var olan en ateşli erkek, kovboy aşkımı yanlışlıkla hıçkırarak aradım.

En iyi arkadaşımın babası.

"Skylar, neler oluyor?" Sesi arabamın sessizliğinde yankılanıyor.

"Çok özür dilerim Bay Rhodes. Sizi rahatsız etmek istememiştim. Brad'i arayacaktım."

"Üzgünsün." Zayıf sözlerimi duymazdan geliyor.

"Uhhh, önemli değil. Merak etmeyin. Şimdi kapatıyorum. Umarım güzel bir Noel geçirirsin." Kalbim boğazıma düğümlendi. Kendimi Rudolph'un yanında sığ bir mezara gömmek istiyorum.

"Aklından bile geçirme. Neredesin?" Sesi biraz sert geliyor, sanki uyuyormuş gibi ve bu beni daha da irkiltiyor. Nemli yanaklarım, her şeyin mümkün olan en kötü olaylar dizisinde bir araya gelmesinin utancıyla ısınıyor.

"Jones Caddesi'ndeyim, ama dürüst olmak gerekirse, lütfen bunu hafızanızdan silin, bu görüşmenin gerçekleştiğini bile unutun. Başparmağım kayıp kontağınıza çarptığı için çok üzgünüm."

Hayatımı sikeyim. Gözlerim sıkıca kapanıyor ve başımı direksiyona yaslıyorum. Brad'in onsuz yaşayamayacağını bildiğim viski ve tuzlu karamelli dondurmanın tatlı yanık tadını şimdiden alabiliyorum. O çocuğun dondurucusunda her zaman bir galon dolusu iyi mal vardır.

"Arabanın içinde misin?" "Evet.

Dürüst olmak gerekirse, iyi olacağım, ben-"

Hat biraz kesildi ve sözümü kesti. "Kontağı aç ve ısıtıcıyı çalışır durumda tut, yoksa donarsın. Bana on dakika ver."

Bu gözlerimin açılmasına neden oldu. Ne?

"Oh, hayır... hayır, gerçekten yapmak zorunda değilsin-"

Adam konuşmamı bitirmeme izin vermiyor.

"Skylar, kamyonuma bindim ve yola çıkıyorum. Olduğun yerde kal."

Bununla birlikte, telefonu yüzüme kapattı.

BÖLÜM 3

W Ne yapıyorum ben?
Noel arifesinde saat gecenin dokuzu ve ben oğlumun en yakın arkadaşına yardım eli uzatmak için boş sokaklarda araba kullanıyorum.

Kendini içine soktuğu acil durum her neyse.

Bir yıldır görmediğim bir kız.

Geçen tatil sezonunda Crimson Ridge'e geri döndüğünden beri değil ve kesinlikle bu gezegende beni aramasını beklediğim son kişi.

Tüm bunlara ek olarak, gözyaşları içinde.

Telefonda anlattıklarının çoğunu yakalayamadım -gece atlarla işim bittikten sonra kanepede uyumaya dalmış olmalıyım- ve aramasına cevap verdiğimde sadece yarı uyanıktım.

Önemli değil. Nasıl ya da neden olduğuna ihtiyacım yok; kızın bir tür sıkıntı içinde olduğu açık ve kar her an bastırıp kasabayı kesmek üzereyken yolun kenarında oturuyor... Lastiği patlamak için daha kötü bir zaman seçemezdi.

En kötü zamanlama mı? Yoksa en iyi zamanlama mı?

Vay anasını. Hayır. Bir elimle ağzımı kapatıyorum. Bir saniye bile böyle düşünme. O Brad'in

En iyi arkadaşı, onunla aynı yaşıydı ve ikisi birlikte büyürken gençlik yıllarının yarısını çiftlikte geçirmişti.

Bu da onu düşünme bile, seni yaşlı sapık kategorisine sokuyor.

Tek sorun, Skylar'ın artık bir kadın olması ve Tanrım, geçen yıl bu zamanlar bunu çok kolay görmediysem. Ne kadar olgunlaştığını ve kendine geldiğini fark etmemek mümkün değildi. Yeni işi hakkında konuşurken ne kadar canlıydı. Brad onu davet etmişti, yeni yıl partisini organize etme görevini üstlendikten sonra. Kimseyi şaşırtmayacak şekilde bu tatillerde de bunu yapıyordu.

Sözüm ona, bana izin yerine af dileyen o gülümsemesiyle, bunun çiftlik için büyük bir tanıtım olduğunu söyledi.

Ben ne bilirim ki? Atları eğitmekte iyiyim ve şimdiye kadar bildiğim tek şey bu.

Brad ağ kurma, pazarlama ve markalaşma gibi saçmalıklardan anlayan kişi. Günümüz çiftçiliğinin tüm kısımlarında berbatım, oysa oğlum ve erkek arkadaşı bu tür şeylerde doğuştan yetenekliler ve işin bu tarafını halletmek için burada oldukları için minnettarım.

Öte yandan, çocuğum sosyal bir kelebek, bu yüzden bu tür şeyler için yaşıyor. Bu genleri benden almadığı kesin.

Neredeyse bir yıl öncesini düşündüğümde, onu fark etmemem gerekirken fark ettiğim için içkiyi suçlayabilmeyi isterdim ama o gece gelenlere ayık bir sürücü olmayı teklif etmiştim. İçimde bir damla bile içki yoktu, bu yüzden bunu aklımı kaçırmış olmaktan başka bir şeye bağlayamazdım. Onun iki katı yaşında olmak, odanın neresinde olursa olsun onu aramaktan vazgeçmek için yeterli bir neden değilmiş gibi, soğuk gerçek şu ki oğlumun en iyi arkadaşına bakmamam gerektiğini daha iyi bilmeliydim.

Skylar gözüme çarptı ve tüm dünyamı alt üst etti, üstelik gece yarısından hemen sonra onu evine bıraktım.

Neredeyse iki kelime bile konuşmadık ve tek hatırladığım, kendimi aptal durumuna düşürmemek için yol boyunca direksiyonu sıkıca tuttuğumdu. Ailesinin Oakwood'daki eski evinin önüne geldiğimizde, arabanın içinde gezindiğine yemin edebilirim.

kamyon, boyalı tırnaklar tutamağa dayanıyor.

Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtığına yemin edebilirim, ama sonra daha iyi düşündü ve kapıdan karanlığa doğru kaçtı ve hayatımdan çıktı.

O zamanlar, Brad ile yollarımızın anlık olarak kesişmesine neden olabilecek bir şey için bir araya gelmeleri dışında, onu çok uzun bir süre tekrar görmeyecek olmamın kesinlikle, yüzde yüz, en iyisi olduğunu düşünmüştüm.

Şimdi, on iki ay sonra buradayım ve benim gibi bir adamın düşünmemesi gereken genç kadın, şehrin öbür ucuna gitmemin nedeni.

Onun mahsur kaldığı çıkmaz sokağa girdiğimde ailesinin artık kasabada yaşamadığını fark ettim. Son duyduğuma göre her şeylerini satıp seyahate çıkmışlar.

Sikeyim.

Ve sanırım Brad'in de burada olmadığını bilmiyor ya da unutmuş olabilir. Noel'i Flinn'in ailesiyle geçirmeye gitti.

Çifte lanet.

Sokağa girdiğimde hemen onun arabasını gördüm. On sekiz yaşına girip oğlumla birlikte üniversiteye gittiğinden beri kullandığı aynı küçük gümüş hatchback.

Şimdi Noel arifesinde gecenin bu geç saatinde lastiğini değiştirmesine yardım edene kadar hiçbir yere gidemeyecek olan bir kızla ne yapacağımı bulmam gerekiyor. Buraya gelene kadar geçen sürede karın şimdiden birikmeye başladığından bahsetmiyorum bile.

Ya da, daha doğrusu, benden neredeyse yirmi yaş küçük bu kızı düşününce aletimin dikkat kesilmeye hazır olmasını nasıl engelleyeceğimi bulmalıyım.

BÖLÜM 4

H Aracımın arkasından süzülen farlar, oturduğum süre içinde yoğun ve hızlı bir şekilde yağmaya başlayan kar yağışının kabarık, beyaz kanıtlarını aydınlatıyor.

Lucas Rhodes'un gelmesini bekliyoruz.

Neredeyse tüm zaman boyunca derimden sürünüyordum.

Yaklaşık on kez, göz ucuyla bir şey gördüm ve neredeyse kalp krizi geçiriyordum, Jeremy ya da onun yan sürtüğü pencereimde belirip beni sokakta gizlenirken yakalamaya hazırlanıyordu.

Nabzım boynumda çılgınca, dengesiz bir şekilde atıyor. Dikiz aynasından büyük bir kamyonun yanaştığını ve farlarının söndüğünü görüyorum. Şoför kapısı açılıyor, botlar biriken kara çarpıyor, her kovboy fantezimi ve genç kız takıntımı ortaya çıkarıyor ve bana doğru ilerliyor.

Kot pantolon mükemmel uyum sağlar. Yüksek yakalı, hava koşullarına dayanıklı ceket. Tabii ki kafasında Lucas Rhodes'un keçe kovboy şapkası var.

Adam tam bir aşk romanından fırlamış gibi ve oğlunu tanıdığım onca yıl boyunca bir şekilde bekar kalmayı başardı.

Hatta kendi çiftliğı var, atları işletiyor ve buradaki diğer büyük mülklerin yardımı ihtiyacı olduğunda kovboyluk yapıyor.

Ellerimi hızlıca saçlarımın üzerinde gezdirerek dağınıklıkları düzeltiyorum. Yüzümden aşağı göz kalemi mi akıyor? Tanrım. Bu çok aşağılayıcı.

En iyi arkadaşımın babası Noel arifesinde beni kurtarmaya gelmek zorunda kaldı. Yer bir kıza iyilik yapıp beni yutabilir mi? Daha da iyisi, bu kabustan hızlıca çıkıp kendi yatağında uyanabilir miyim, böylece her şey sona erebilir mi?

Yolcu tarafıyla aynı hizaya geldiğinde, acı verici bir şekilde garip bir el sallama ve yüz buruşturma hareketi yapıyorum.

Camı indirmem için eliyle işaret ediyor, sonra da bir kolunu kapıya dayayarak benim sefaletime bakmak için eğiliyor.

"Orada kal. Üşütmeni istemem." Direkt konuya girdi. Gülümsemiyor, bana sadece elmacık kemiklerini ve bir kızı ağlatacak kısa sakalını gösteriyor. "Bagajını aç; ben yedeğı getireyim."

Kahretsin.

"Tam yanında duruyorsun." Eğer daha önce hüngür hüngür ağlamamış olsaydım, şimdi baştan çıkardım. Nasıl unutabilirdim ki? Tam da kış başlarken lastiğim patladığından beri değiştirmeyi düşünüyordum ama dükkânla uğraşmaktan ayaklarım yerden kesilmişti. Bir türlü fırsat bulamadım ve şimdi yaşayan en aptal sürtük gibi görüldüğüm için çeneme bir şaplak atmak istiyorum.

"Yanında yedek yok mu?"

Onun karanlık bakışları altında susuz kalmış bir taç yaprağı kadar hızlı soluyorum. Gece gibi gözleri şapkasının siperliğinin altından beni inceliyor, şüphesiz aptallığımı sessizce çiğniyor.

"Hayır. Çok üzgünüm Bay Rhodes. Sizden sonra Brad'i aramaya çalıştım ama cevap vermiyor ve ben..." İşte o an geldi. Kelimelerin tükendiğı an. Gerçekten ne yapacağım? Bu kasaba tatil için dükkânı kapatıyor, hiçbir şey açık değil ve bahse girerim tüm seçenekler

Festival sezonu nedeniyle konaklama yerlerinde Boş Yer Yok levhaları asılıdır.

Bir an için dilini yanağının iç kısmına değdirdi. Hiç şüphesiz benim çöplük ateşine eşdeğer bir insan olduğumu düşünüyor. Bu sırada ben ön koltukta oturuyorum ve üzerimde babam yaşında bir adamla vakit geçirmek için kesinlikle uygun olmayan bir kıyafet var.

Ailemle arkadaşdır. Onlardan biraz daha genç ama yine de birbirlerini tanıyorlar.

"Bunlar senin eşyaların mı?" Çenesini arka koltukta oturan hafta sonu çantasına doğru salladı.

Başımı sallıyorum. Kendimi uyuşmuş ve çaresiz hissediyorum.

"Kapıyı kilitle. Kamyona bin."

Ayrıntıya girmeden kapıyı açıyor, çantamı tutuyor ve sonra geri çekilip beynimi nasıl kullanacağımı yeniden keşfetmemi bekliyor. Geniş omuzlarının tozunu alan karla kaldırımını doldurarak orada duruyor, şapkasının koyu renkli kenarına beyaz benekler yerleşiyor ve hareket etmiyor.

Bu arada, burada neler olduğunu anlayamadan olduğum yerde kalakaldım.

Küçük aptal hayallerimin sert kovboyu eğilip açık pencereden bana ikinci kez baktığında, bir sonraki sözleriyle kalbim göğsümün içinde zonkluyor.

"Benimle eve geliyorsun."

BÖLÜM 5

W Böyle bir durumda ne yapmam gerekiyor? Oğlumun en iyi arkadaşını Crimson Ridge'de rastgele bir motele götürmeye kalkışırsam - tam da Noel'de - bu beni nasıl bir insan yapar?

Ben mi? Bu tür saçmalıklar kalpsiz piçlere mahsustur.

Skylar'ın gidecek bir yeri yok ve onu tek başına bırakmayacağımdan eminim.

Ancak, onu evime, çiftliğime geri getirme ihtimali, karın yere yapışmış haliyle, akıl sağlığımın en büyük sınavı olacak mı... büyük olasılıkla, evet.

Az önce telefonda söylediğini duyduğuma emin olduğum şey hakkında onu henüz sorguya çekmedim. Her ne kadar uyku sersemi olsam da, gözyaşları arasında ne söylediğini biliyorum.

O tam bir pislik... Beni aldattı.

Tıpkı bu kamyonunda son kez birlikte oturduğumuzda olduğu gibi, yolculuk sessiz geçti. Konuşmaya hevesli görünmüyor ve ben de iyi günümde kelimelerle baş edemiyorum. Brad'in bana hatırlatmayı sevdiği gibi, tek başıma geçirdiğim çok uzun yıllar ve sadece atların eşlik ettiği çok fazla zaman.

Ancak eve doğru kıvrılan uzun yola girdiğimiz anda her şey değişiyor. Göz ucuyla onun biraz daha dik oturduğunu ve karla kaplı ağaçları ve ahırlara giden eğimli yolu incelediğini görüyorum. Önümüzde benim basit mülküm duruyor, süslü bir şey değil ama yine de bir ev, dışını saran ahşap bir sundurma var. Onun ve liseden bir grup arkadaşının yazları saatlerce oturup müzik çaldıklarını ve birlikte çocuk olduklarını hatırlayabildiğim basamaklar bir taraf boyunca uzanıyor.

"Buranın her zaman ne kadar güzel göründüğünü unutmşum." Nefes alıyor, farlardan yansıyan kar tanelerini ve ışıkları açık bıraktığım yerden evin parıltısını görüyor.

Evet, bu konuda ona katılıyorum. Tek sorun şu ki, bu kamyonun dışındaki manzaraların hiçbirine kesinlikle bakmıyorum.

Büyük bir arazi işletmiyorum, kendi atlarım ve başkalarına ait olup onlar adına burada ahırladığım atlar için yeterli. Yılın sıcak aylarında antrenman klinikleri ve binicilik dersleri veriyorum ve yerel rodeocu kız ve erkeklerden bazıları sezon dışı antrenmanları için burayı kullanıyor. Brad ve Flinn'in ahırın yanında kendilerine ait bir kulübeleri ve evin arka tarafında da bahçeleri var.

Oğlumun burada çiftlikte çalışıyor olması harika bir şey olsa da, o bir yetişkin ve ben de en çok kendi başımayken mutluyum. Yaşam düzenimiz hepimize birbirimizin üstüne çıkmamamız için yeterli mesafeyi sağlıyor.

O çocuk onsuz yaşayamayacağımı söyleyerek benimle dalga geçmeyi çok seviyor, ki bu saçmalık, ama ikisinin çiftlikte yaşaması daha kolay; ona hak veriyorum. Biramı çalmayı ve bu sırada buzdolabıma el atmayı sevseler bile.

Verandanın önüne yanaşıp motoru durduruyorum, Skylar sanki bizi bir tür peri masalına sürüklemişim gibi kocaman gözlerle etrafına bakmaya devam ediyor.

"Kış burada muhteşem görünüyor."

Tanrım, kafamı toparlayamıyorum. Sesi çok rahatlamış, burada olduğu için çok mutlu geliyor ve bu benim zaten çok karışık olan düşüncelerimin içine ediyor.

Göğsümün içinde bir şey kıpırdanıyor ve onun burada da ne kadar güzel görüldüğünü haykırmaya çalışıyor. Çenesini saran pastel pembe saçları, bir yıl önce yolcu koltuğunda oturduğu zamankinden daha kısa, ama bu uzunlukta ona daha çok yakışıyor. Kalp şeklindeki yüzünü vurguluyor, bebek mavisini gözlerini mükemmel bir şekilde çerçeveleyiyor.

"Hadi içeri girip seni ısıtalım. Bu kar birikmeye devam edecek." Yumruğumun içine öksürerek, gözlerimi evden, verandadan, kamyonetimin kabinini kadınsı kokusuyla dolduran muhteşem kızdan başka her yerden ayırmıyorum.

"Tekrar çok teşekkür ederim, Bay Rhodes."

Tanrım. Bana böyle hitap etmesini hem seviyorum hem de nefret ediyorum. Kafamın içinde birbirine saldıran iki boğanın gücüyle çarpışıyor. Beynimin boktan bir kısmı bundan incelemeye cesaret etmek istediğimden daha fazla zevk alıyor. Diğer parçam ise bana ilk adımla hitap etmesini istiyor, çünkü bu aşamada, sınırlara dair kalan tüm kanıtları silmek için neredeyse her şeyi yaparım.

"Lafi bile olmaz." Çenem neredeyse olduğu yerde dondu kaldı.

Gerçeği kendime itiraf etmeye cesaret edebilir miyim? Aramızda uzanan o sinir bozucu görünmez çizgileri ortadan kaldırabilmek anlamına gelseydi, ahlaki değerlerimden çabucak vazgeçebilirdim. Bilirsiniz, aramızdaki yaş farkıyla ya da onun çocuğumun en iyi arkadaşı olduğu gerçeğiyle ilgili olanlar.

Yerimde kalmak kötü bir fikir.

Arabadan atlayıp arkadan çantasını almak için hamle yapıyorum ama o benden önce davranıyor ve açık kapılarda durduğumuz yerden bakışlarımız aracın karşı taraflarından birbirimize kilitleniyor.

Buradan Skylar'a ilk kez doğru düzgün bakabiliyorum. Ona gerçekten bakabiliyorum.

Havanın ciğerlerime ulaşmakta zorlanmasına bakılırsa göğsümde toynak izi var.

Yanakları biraz kızarmış, dolgun dudakları başka birinde gülünç görünebilecek çarpıcı bir pembe tonuna boyanmış, ancak Skylar'da pastel saçlarının tatlılığı ve burnunun ortasındaki lanet olası gümüş halka ile mükemmel bir şekilde dengelenmiş. Brad'in geçen yıl onu ilk kez bu piercing ile gördüğümde dilimin tutulduğu bir anda bana söylediği gibi bir septum piercingi.

Bugünlerde çocukların bu tür şeylere ne dediğini bilmediğimi düşünüyordu, oysa tek bildiğim, var olduğuna inanmaya cesaret edemediğim bir rüya gibi görünerek eve gelip beni hazırlıksız yakaladığıydı.

Şimdi, işte burada. Ona olan çekiciliğimin en ufak bir şekilde azalmaması için beni hazırlıksız yakaladı.

Kabarık beyaz kümeler, narin kar taneleri gibi dalgalı buklelerinin üzerine yerleşiyor ve onu bir Noel mucizesi olarak bana hediye edilen bir tür kış perisine benzetiyor.

Lanet olsun, bu kız neden bu kadar çekici olmak zorunda?

Kar yağıyor olabilir, hava etrafımızda yoğun bir şekilde dönüyor, ama ikimiz de hareket edemiyor gibi görünüyoruz ve işte o zaman gözleri dalgalanıyor. O kalın kirpiklerin ardına dalıyorlar ve eğer kaburgalarımın içine hapsolmuş gürleyen ritmin zaten farkında değilsem, bu ritim cehennem gibi düzensizleşiyor.

Mavi gözleri ağzıma düşüyor.

Yumruğum kamyonun kapısını o kadar sert kavlıyor ki çerçevenin büküleceğinden emin oluyorum.

Bunu hayal etmiyorum.

Halüsinasyon
görmüyorum.

Skylar'ın dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıkıyor ve ikimiz de orada heykel gibi duruyoruz. İkimiz de aramızdaki konuşulmayan bağı koparmak için ilk hamleyi yapmak istemiyoruz.

Sadece, dış dünya mahremiyetimizi işgal etmek için o anı seçmeye karar verir.

Cep telefonu ceketinin cebinde canlanır.

BÖLÜM 6

"O Aman Tanrım, Sky... iyi misin? Elli tane cevapsız aramam var ve sen tek bir mesaj bile bırakmadın. Yol beni korkutuyor." Cevap verdiğimde Brad'in sesi telefonda gürlüyor.

Karşımda, az önce en yoğun anına kilitlendiğim kovboy... bunun ne olduğunu bile bilmiyorum... kapısını çarptı ve ön verandaya doğru yürüdü.

Beyaz badanalı tahtalar, zaman içinde sayısız botun bastığı yerlerde aşınmış, gençken burada takıldığım zamanlardan binlerce anı barındıran özel bir nokta.

Büyük, şişman, gizli bir aşkı olan bir genç.

"Hey B, şimdi iyiyim." Tek omzumla telefonumu kulağıma dayayıp çantalarımı taşıırken çakılları kaplayan yumuşak tozda bıraktığı çizme izlerini takip ediyorum.

"Bir arama ekibi göndermem ya da bir avukat çağırmam ya da kefalet ödemem gerekiyor mu?"

"Hayır, geri çekilebilirsin. Kriz şimdilik önlendi." Gözlerim açık kapıya ve hemen içeride bekleyen geniş omuzlara kayıyor. Adam benim için kapıyı tutuyor çünkü bu adam böyle bir şeyi sorgusuz sualsiz yapar. Sonunda benim parlak zırhlı şövalyem olan kovboy.

"Crimson Ridge'e ulaşabildin mi? Bu gece burada hava çok çabuk boka sardı."

"Buraya mı? Neredesin?" Rhodes'ların evine girmek her şey kadar doğal geliyor. Bu evin her köşesini biliyorum ve ilk bakışta görebildiğim kadarıyla neredeyse hiç değişmemiş olmasında rahatlatıcı bir şey var.

"Bu yıl Noel'i Flinn'in ailesiyle geçireceğiz, unuttun mu?"

Oh, kahretsin.

"Kusura bakma, şu anda beni dünyanın en berbat arkadaşı ilan et. Tatil için şehir dışına çıkacağınızı tamamen unutmuşum."

"Seni affediyorum. Hiç uyumadığın ve iki hafta içinde beş bin Noel çelengi yaptığın düşünülürse, unuttuğun için seni suçlayamam Sky. Sen kesinlikle çılgın bir işkoliksin." O derin sesiyle kıkırdıyor ve bana birbirimize takıldığımız, camları açıp Nirvana çalarak arka yollarda araba sürdüğümüz ve hayatlarımızın getirebileceği parlak geleceklerin hayalini kurduğumuz hafta sonlarını hatırlatıyor.

Giriş holünde duruyorum, solumdaki merdivenin tepesindeki misafir odasına ulaşmak için tam olarak kaç adım gerektiğini biliyorum. Yıllar boyunca sayamayacağım kadar çok kez kaldığım bir oda. Yine de harekete geçmedim. Brad'in burada olmadığı bu özel ziyarette bir şeyler değişiyor.

"Peki neden telefonumu patlatıyordun, kanka? Döndüğümde malum otuz birinin evine yumurta mı atmam gerekiyor?"

Gözlerimi kırıştıırarak kendimi kaçınılmaz olana hazırlıyorum. "Evet... yani... onun hakkında haklıydın. Adam beni aldatıyordu." Son kısmı olabildiğince sessiz söylüyorum, çünkü Brad'in babasının kapıyı arkamdan kapattıktan sonra evin içinde nereye kaybolduğunu bilmiyorum ve ayrıca yol kenarında kurtarılmamın ardındaki gerçeği tartışmak zorunda kalma ihtimalinden delicesine utanıyorum.

"Kaltak, biliyordum." Brad hattın diğer ucunda bir şeyler yaparken telefon hışırdıyor. "Flinn, bebeğim, sana söylemiştim," diye bağılıyor arka planda.

"Tamam, tamam, tüm köyü uyarmak zorunda değilsin." Tıslıyorum.

Nefesinin altında bir şeyler mırıldanırken ve onaylarcasına mırıldanırken bir duraklama oluyor. "Flinn 'kendisinin de bunu bildiğini' bilmenizi istediğini söylüyor bu arada."

"İkiniz de bir çift lanet olası clair- voyant değil misiniz?"

"Güçlerimiz bi-panik ve mükemmel bir stile sahip olmanın ötesine geçiyor, biliyorsun." Bana dilini şaklatıyor. "Bekle... yani, eğer Crimson Ridge'deysen... ama Jere-prick-face'i terk ettiysen..."

Kahretsin. İşte geliyor.

"Um, yani senin evinde duruyor olabilirim."

"Ha?"

Girişte beceriksizce yer değiştirirken Brad'e boktan gecemin özetini anlatırken kelimeler ağzımdan dökülüyor. Açık planlı çiftlik evi mutfağından biraz geride ve ben yerimde kıpırdanırken evin erkeğinin nereye kaybolduğunu hâlâ bilmiyorum.

"Tanrım, Sky, çok üzgünüm..." diye inliyor. "Ama seni şimdiden uyarıyorum, babam muhtemelen o inanılmaz derecede ezik, yaşlı adam Noel rutininde ısrar edecek. Kıcını bir sandalyeye koyup ateşin yanında kitap okuyacak ve bunu uyumak, horlamak ve genel olarak süper sıkıcı olmakla değiştirecek."

Dudaklarımdan bir gülümseme kaçmakla tehdit ediyor çünkü Brad bunun benim için yüzde yüz mükemmel bir gün olduğunu şimdiye kadar anlamış olmalıydı. En iyi arkadaşım ikimiz arasında dışa dönük olan sosyal kelebektir ve şu anda bir kitapla ateşin önünde kıvrılmak, Noel olsun ya da olmasın, benim için tam bir cennet gibi geliyor.

Jeremy ve mutfaktaki saksosu sayesinde zedelenen egomu yatıştırmak için karın temizlenmesini beklerken bu mükemmel bir çözüm olabilir.

Dükkanın çılgınlığından sonra tükenen sosyal pilimi yeniden şarj etmek.

"Bunu duydum amına koyayım." Önümde sert bir ses belirdi.

"Aslında, belki de bu mükemmel bir şey, ikiniz birlikte Noel'den nefret edebilirsiniz." Brad içten bir kahkaha atıyor. "Kızıma iyi bak, olur mu baba?" Onun duyabileceği kadar yüksek sesle söylüyor.

Tüm bu durum karşısında içten içe ölüyorum.

Evet, bu kovboy tarafından bakılmayı çok isterim.

"Mutlu Noeller, çocuklar." Brad'e cevap verirken o koyu renk gözlerin benimkilere kilitlenişini fark etmemek imkânsız.

"Evet, sen de. Yarın sizi arayacağım ve birkaç gün içinde karlar kalktığında geri dönmeyi hedefleyeceğiz."

Vedalaşıyoruz ve telefonu kapattığımda bu adamın bakışlarının ağırlığı altında kıvranıyorum.

Açık hava kıyafetlerini çıkarıp dirseklerine kadar uzanan solmuş bir kot gömlek giymiş. Giydiği kot pantolonu yakından takdir etmek çok kolay.

Lucas Rhodes kırklı yaşlarına ulaşmış olsa da, çok daha genç sayılabilecek bir adamın timsalidir. Sadece şakaklarındaki gri tozlar, tuzlu ve biberli sakalı ve dağınık saçlarının önünden her zaman kıvrılan seksi beyaz bir çizgiyle eşleşmesi yaşını yalanlıyor.

Hatırlayabildiğimden çok daha uzun yıllar boyunca alnına düşen uzun koyu saç tellerinin arasındaki o başıboş beyaz tutama bayıldım.

"Paltonu alayım." Sesi boğuk çıkıyor ve yemin ederim dizlerimin bağı çözülüyor.

Arkamda durmak için adım atıyor ve bu yakınlıkta boy farkımız belirginleşiyor. Topuklu botlarımla bile adamın göğsüne zar zor ulaşıyorum.

Kalın kalçaları, yumuşak bir karnı ve kum saati şeklini vermek için daha büyük olmasını dilediğim göğüsleri olan kıvrımlı bir kızım. Kendimi hissetmek için nasıl giyinmem gerektiğini biliyorum ama ne olursa olsun kısa boylu olduğum gerçeğini gizleyemiyorum.

Bu adam arkamdayken, cüssesi karşısında kendimi cüce gibi hissediyorum. Kalın göğüslü. Geniş ve kaslı. Ne kadar güçlü ve sağlam olduğunu sürekli hatırlatan, kesilmekle ya da gösteriş yapmakla hiç ilgilenmeyen bir sağlamlığı var.

Bu adam, günlerce atlarıyla ve araziyle çalışabilecek, ağır işlere dayanıklı bir bedene sahip.

Tanrım, yumurtalıklarımı kontrol altına alıp bu kovboy için ağzımın suyunu akıtmayı bırakmalısın.

Ancak, bunu yapmayı neredeyse imkânsız hale getirmeye devam ediyor. Düğmeleri çözerken güçlü parmaklar ceketimin yakasına takılıyor. İşte o zaman hatırlıyorum.

Altıma giydiğim kıyafet.

BÖLÜM 7

H Oly bok.

Skylar'ın siyah paltosunun yumuşak yünü, paltoyu omuzlarından sıyırmama izin veriyor.

Yani, bu kızın uğruna kızgın kömürlerin üzerinde sürüneceği bir figürü var ve buraya nasıl geldiğimizi bilmiyorum ama sessiz bir lanet okuyorum.

Çok çarpıcı ve giydiği şey... zaten ereksiyonla savaşmıyorsam, şimdi lanet olsun ki savaşıyorum.

Bakışlarım daha önce hiç bir kadına bakmamışım gibi aynı anda her yerde dolaşmamalı ama elimde değil. Siyah deri eteği yemyeşil poposunu zar zor örtüyor, şeffaf siyah taytı ise benim için inleyene kadar sıkamak istediğim kalçalarını sıyrıyor. Üstü de siyah, ama bunu bilemezsiniz çünkü lanet şey tamamen transparan ve buradan, omurgası boyunca uzanan ince kayışı ve tokayı görebiliyorum, bu da bana altında sadece bir sütyen giydiğini söylüyor.

Bu kız arkasını döndüğünde ve göğüslerinin o baştan çıkarıcı şeffaf kumaş tabakasının altında nasıl sergilendiğini gördüğümde hayatta kalacağımdan emin değilim.

Uzun kollu bluzunun altında -tabii buna bluz denebilirse- sadece benim gördüğüm renkli desenler var.

Onunla aynı odada bulunduğum zamanlarda küçük bakışlar atmaya cesaret ettim. Oğlumun en iyi arkadaşının yetişkin versiyonu.

Skylar Brad'le birlikte sanat okuluna gittikten sonra, tatillerde Crimson Ridge'e her döndüğünde daha fazla mürekkep kullanmaya başladı.

Bu kızla ilgili her şey gibi, bu da ateşli, o da ateşli ve şimdi onları yakından görebildiğim için omuzlarının kıvrımından bileklerine kadar uzanan bir çiçek, renk ve desen karışımı var. Ona bir kızın ikilemi için ne tür bir anlam taşıdıklarını sormak istiyorum. Saçları tatlı peri ipi renginde olan ve kalın siyah botları tercih eden.

Skylar büyümüş, muhteşem ve aynı zamanda gizemli bir kadına dönüşmüştür.

"Kendine bir içki al, her şeyin nerede olduğunu biliyorsun." Kelimeler boğazımda düğümleniyor. Onun kışına bakmaya devam etme. "Paltonu asacağım ve çantalarını yukarı bırakacağım... her zamanki gibi aynı oda, tamam mı?"

Çenesini çevirip bir omzunun üzerinden bana bakıyor, kirpikleri ve pembe dudakları kocaman.

"Teşekkürler, Bay Rhodes."

Sikim canlandı. "Sadece Luke iyi. Muhtemelen seni yıllar önce bu konuda uyarmalıydım."

"Tamam." Sesinde yine aynı solukluk var. "Sana da bir içki getireyim mi?"

Evet. Bu noktada tüm şişeyi bana ver.

"Elbette. Viski bana iyi gelir." Ceketini asmak ve çantasını üst kata yerleştirmek gibi sıradan şeylerle meşgul olma fırsatını değerlendirerek ve bu evde Skylar'la yalnız kalacağım gerçeğini düşünmekten kaçınmak için elimden geleni yaparak, "Elbette," diyorum.

BÖLÜM 8

M Memelerim ve kığım resmen dışarıda ve en iyi arkadaşımın babasına viski dolduruyorum.

Bu arada, ben zaten cömert bir bardak içmiştim, yanık karnıma doğru uzun bir iz bırakıyordu. Ne düşüneceğimi, ne hissedeceğimi bilmiyorum. Şu anda, Tamamen kafam karıştı çünkü Lucas Rhodes-Luke'un ben oğluyula telefonda konuşurken gözlerinde tehlikeli bir şekilde arzuya benzer bir şeyle bana baktığına yemin edebilirim.

Sonra benim için paltomu almayı teklif etti ve sırtımda gezinirken aramızdaki sıcaklığı inkar etmek mümkün değildi.

Her küçük detayı okuyor muyum? Belki de.

Bu kıyafetin bir kibrit çakıp neleri ateşe verebileceğini görecektik kadar pervasız hissediyor muyum? Kesinlikle.

Neden kendime elimi uzatıp yasak olanın tadına bakma şansı vermeyeyim? Ne de olsa Noel'deyiz. Burada birlikte kar altında kaldık. Yeni bir lastik taktırır taktırmaz, yollar açılır açılmaz eve döneceğim ve öngörülebilir gelecekte Crimson Ridge'e tekrar gelmek için gerçekten hiçbir nedenim yok.

Brad'in bilmesine gerek yok.

Çok fazla sorumsuz olma havasındayım ve bu evde birlikte tıklılıp kaldığım kovboy, benim gibi bir kızın yıllar boyunca defalarca düşündüğü türden bir baştan çıkarıcı.

Hiçbir zaman uygunsuz davranmadı ya da bana karşı çizgileri bulanıklaştıracak şekilde hareket etmedi. Her zaman mükemmel bir centilmen oldu, gece geç saatlerde bir araca ihtiyacımız olduğunda bizi eve bıraktı. Acil bir durumda cep numarasının bizde olduğundan emin olurdu.

Lucas Rhodes çok iyi bir adam, mükemmel bir baba ve Brad'i her zaman destekledi.

Yıllardır gizliden gizliye bayıldığım kovboy her zaman uzak bir hayal olmuştur. At sırtında gezen fantezi, sadece geceleri yatağıma uzanıp hakkında kötü şeyler düşünerek uyuyakalmışımıdır. Yasadışı olması gereken bir kot pantolon giymiş ve dizlerimin bağını çözen kömür rengi bir şapka takmış yasak bir cazibe.

Ve kahretsin, şimdi ikimizin de hayatın tersine döndüğü bir anda burada olmamız daha da ateşli hale getirmiyorsa ve ben bu evde tamamen rıza gösteren bir yetişkin olarak buradayım ve kesinlikle tokasını gevşetmek ve bu adamın aletine tapmak istiyorum, eğer bana izin verirse.

Kendimi ortadaki adanın ahşap tepesine yaslayarak göğüslerime bakıyorum. Kızlar tamamen sergileniyor, yuvarlaklar ve erken Noel iç çamaşırı olarak kendime ısmarladığım siyah askılı sutyenin üstünden taşmakla tehdit ediyorlar. Transparan üstüm, dikkatleri göğüs dekolteme yönlendiren yanıp sönen bir neon tabeladan başka bir şey değil.

İpeksi kumaş ve dantelin sihirli gücünü göreceğ ilk erkeğin neredeyse iki katım yaşında olacağını bilmiyordum. Göğüslerimin bu kıyafetle ne kadar muhteşem göründüğünü bilmemesi gereken sert bir kovboy, ama lanet olsun, bilmesini istiyorum.

Ben hiç böyle biri olmadım.

Daha önce hiç böyle davranmaya cesaret edememiştim.

Belki de kar ve damarlarımda dolaşan duygu karmaşası, bir yudum viskiyle birlikte, belki de bana normalde bir milyon yıl geçse de yapmayı düşünmeyeceğim şeyi yapma cesaretini veren şeydir.

Merdivenlerden inen ağır ayak seslerini duyunca şişeyi ve iki bardağı kaptığım gibi son derece erkeksi, tıknaz yemek masasının girişe bakan tarafına geçiyorum. Sandalyelerden birini hafifçe kenara iterek kendimi yukarı kaldırıyorum ve kırım tahta levhanın üzerine koyuyorum.

Ağır adımları son merdivene ulaştığında midem kelebeklerle doluyor.

Bu gece mutfak penceresinin dışında süzülen kar taneleri gibi havada asılı duran bir şey var. Birazcık sihirli, potansiyeli olan bir şey ve eğer daha iyisini bilmiyor olsaydım, yıllarca hayalini kurabileceğim, hayatta bir kez karşıma çıkabilecek bir fırsat olabilirdi.

Bu gecenin kargaşasını atlatmak için yapacağım tek bir şey varsa, o da atışımı yapmaktır.

BÖLÜM 9

Imtfağa geri dönerken ne bekleyeceğini gerçekten bilmiyordu. Belki Skylar'a yemek ikram edecekti ya da onu daha önce üzen şey hakkında konuşacaktı, Ya da karlar eriyene kadar çiftliğimde birlikte mahsur kalacağımız gerçeğini konuşmak için.

Onu tanıdığımdan beri Brad'in babası rolünü üstleniyorum.

Beklemediğim şey, onu yemek masamın üzerine tünemiş, lanet olası bir ıslak rüya gibi görünürken bulmaktı.

Lanet olsun.

Üst katta volta atarken kendimi hazırladığım manzara, tepedeki ışıkların odaya yaydığı yumuşak parıltıya doğru yürüdüğümde net bir şekilde ortaya çıkıyor. Mutfağım yasadışı bir sahne şovuna dönüşmüştü, eskiden masum sarkıt aydınlatmanın olduğu yerde şimdi onun her kıvrımını okşayan sıcak bir spot ışığı vardı ve gömleğinin içini görebildiğim gerçeğini vurguluyordu.

Bu beni durduruyor ve elimi yüzümde gezdirmek zorunda kalıyorum. Tepkimi gizlemenin bir yolu yok, bu kız çok güzel ve kendini böyle tünemiş olmasının tek bir nedeni var.

Eteği kısadır, kalçalarını sarar, belden aşağısını zar zor örter ve bakmamak için her şeyi yapmak gerekir

kumaşın bittiği ve taytının etek ucunun altında kaybolduğu noktada.

Ama yüzüne doğru bakmak daha iyi değil çünkü bu kızın göğüsleri beni kırmaya yetiyor. Sarılıp sarmalanmaları ve mükemmel bir şekilde sunulmaları... Belli ki bu gece biri için giyinmiş ve tahminimce bu kişi onu ağlayarak yolun kenarında bırakıp giden pislik.

"Skylar, ne yapıyorsun?" Sesim cızırtılı çıkıyor. Ne yaptığını çok iyi biliyorum ama beynim gözlerimin gördüklerini algılayamıyor. Bir yanım ona oradan inmesini söylemem gerektiğini ve bir şeyleri yeniden ısıtabilmesi için yemek artıklarının yerini göstermem gerektiğini söylüyor.

Bir yandan mantıklı, sıkıcı, babacan yanım iyi olmaya çalışıyor.

Bir de diğer adam var.

Bu kızın biraz eğlenmekten hoşlanıp hoşlanmayacağını görmek için yanıp tutuşan bir pislik. Son bir yıldır hakkında babalık dışı düşünceler beslediği genç kadının tadına bakmak için yanıp tutuşan.

"Bir içki içmek istiyordun, değil mi?" Alt dudağını ısırtıyor ve bana bir bardak uzatıyor.

Bir mıknaş gibi öne doğru çekiliyorum. Bizi ayıran son boşluğu yavaşça geçip dizlerinin hemen önünde duruyorum.

"Bir içki, evet. Ama bu..." Oturduğu baştan çıkarıcı küçük tüneğe başımı sallıyorum. "Bu sadece bir içki değil, değil mi?" Bardağı ondan alırken parmak eklemlerimiz birbirine değiyor ve o masum temas noktası elektriklenmiş gibi hissettiriyor.

"Sadece bir içki mi olsun istiyorsun Luke?" Ağır kirpiklerini bana doğru kırıştırıyor ve avuçlarının üzerine yaslanıyor.

Lanet olsun, benim için inlerken ve gelmek için yalvarırken adımın dudaklarında nasıl cınladığını duymak istiyorum.

"Olması gereken bu ve sen de bunu biliyorsun." Boğazım ağır bir yutkunmayla düğümleniyor.

"Ya birbirimizi tanımasaydık? Diyelim ki ben buraya hiç gelmedim. Daha önce hiç tanışmadık. Biz sadece birlikte karda kalmış iki yetişkiniz. O zaman aramızda olması gerekenler ya da olmaması gerekenler olur muydu?"

Tanrım, dışarıda hava tamamen kapalı olmasaydı, ahıra gidip serinlemek ve ellerimi atlarla falan meşgul etmek için izin almam gerekirdi. Bunun yerine, bu yasadışı balonun içinde kilitliyim ve uzaklaşmak için içimde bir şey bulamıyorum.

"Bilemiyorum. Üzerinizdeki kıyafete bakılırsa Noel için başka planlarınız olduğu belliyken bunu söylemek zor."

Viskimden bir yudum almak için durakladığımda, gözlerimin onun bebek mavilerini tutmasına izin verdim.

Enerjisinde bir şeyler dalgalanıyor. "Sorun yok. Gidip üstümü değiştirebilirim. Tek istediğin buysa takılabiliriz." Bu sözleri söylerken sanki kendini reddedilmeye hazırlıyor gibiydi ve bu kızın hemen istenmeyeceğini varsaymasından nefret ediyorum, oysa sadece kendi takıntıları ve saçmalıkları ellerimi onun her yerine koymamı engelliyor.

"Skylar..." Bir elimi saçlarıma arasında gezdiriyorum ve hafif bir nefes veriyorum. "Bu duruma alışmam için bana bir saniye verin."

Bu onun gözlerindeki ışıltıyı geri getiriyor ve bu görüntü nabzımın daha da sert atmasına neden oluyor. Bunu nasıl düşünebiliyorum ki? Ama aynı şekilde, nasıl yapamayacağımı da bilmiyorum. Konu onun gibi inanılmaz bir kız olunca olmaz.

"Yani üstünü değiştirmeye hayır mı diyorsun?" Dişleri dolgun alt dudağına gömülüyor ve tek yapmak istediğim onu çekiştirmek. Daha da iyisi, o pembe dudakları sikimin etrafında görmek istiyorum. Tanrım, bu kızın biraz flört ve ilgiden başka bir şey istediğinin garantisi yok ve ben şimdiden onu dizlerinin üzerine çöktürmeyi hayal ediyorum.

"Hayır." Bakışlarıma şimdi onun vücudunda dolaşmasına izin veriyorum. Hafifçe titreyişinin, bu uzun süre boyunca

viskimi yudumlarken ve aynı anda onu doyasıya içerken. Kendime böyle bir manzarayı hakkıyla takdir etme eylemi için izin veriyorum. "Akıl sağlığım için fazla muhteşem görünüyorsun. Bu gece tüm bunlar kimin için yapıldıysa - çünkü benim için yapılmadığını biliyorum- onlar aptalın teki ve seni hak etmiyorlar."

Dudakları fazlasıyla sevimli ve fazlasıyla karşı konulmaz bir kıvrıma dönüşüyor. "En azından birinin bunu takdir etmesine sevindim."

Hâlâ tereddütlü görünüyor, ama ne kadar küçük olursa olsun ondaki her türlü gülümseme çok seksi.

"İnan bana, minnettar olmaktan çok daha fazlasıyım." İkimden bir yudum daha alıyorum ve ağır ağır yutkunuyorum. Gözlerimi ondan alamıyorum. "Olmamam gerekse bile."

Gözbebeklerinin byyşn ve dudaklarının hafifçe aralanışını içime çekiyorum. Parmaklarımızın o küçük sürtünmesi daha önce elektrik gibi gelebilirdi ama Şimdi sanki mutfağımdaki hava kış ortasındaki bir Şenlik ateşı gibi atırıyor.

"Skylar..." Hızla ilerlediğimiz bu anı bozacak bir Şey söylemek istemiyorum ama sylemezsem dünyanın en kötü babası olurum.

"Biliyorum." Alt dudağını kemiriyor. "Ya ğrenirse? O zaman ne olacak?"

"Ya bilmesine gerek yoksa?"

"Ama bileceğim ve mesele tamamen bu." Sakalımı kaşıyorum.

"İkimiz de rol yapamaz mıyız? Sadece bu seferlik olduğuna göre..."

Onu sadece bir kez istediğimi düşünüyor. Sadece bunu istemeliyim, ama gerçekten nasıl hissettiğimi yüksek sesle itiraf etmenin getirdiği bir sürü zorluk var. Bu kız söz konusu olduğunda, ona sahip olma fırsatım olsaydı ne yapacağımı düşünmek için çok zamanım oldu.

Hiçbiri tek seferlik bir sikişı içermiyordu. durum.

Ancak, o haklı. İkimden uzunca bir yudum alıp bir sonraki adımda ne söyleyeceğimi düşünürken, yazı çoktan

Duvar.

"Bu kar birkaç gün daha kalkmayacak." Boğazım düğümleniyor, içimden bir ses bunu birlikte karda kalmak gibi basit bir şeyin ötesine taşımamanın bir yolunu bulmamı istiyor. "Bundan daha ileri gitmezse muhtemelen iyi bir fikir."

"Bence en iyisi bu."

"Eğer bunu yaparsak... sınırlara sadık kalırız. Bu durmak zorunda olduğu anda durur. Senin arkadaşlığın daha önemli ve eğer..."

"Açıklamak zorunda değilsin." Skylar çenesini eğiyor. "Biz yetişkiniz, değil mi? Bazı kurallara göre oynayabiliriz."

Bu kızla oynamak istediğim bir sürü oyun var.

"O zaman, bu durumda." Bardağımı ona doğru eğiyorum. "Kar temizlenene kadar."

"Kar temizlenene kadar." Tatlı sesi benimkiyle yankılanıyor.

O parlak mavi gözler bana parıldıyor ve bu fikri aklımdan bile geçirmememin hiçbir yolu olmamasına rağmen bunu kabul etme eylemiyle tüm dünyam yana kayıyor.

"Teşekkür ederim... bu gece bana karşı çok nazik olduğun için." Nefes alıyor. "Beni burada her zaman çok iyi karşıladınız... Her zaman iyi bir arkadaş oldunuz."

İçimden sert bir ses çıkıyor ve bardağımı tezgâhın üzerine bırakıyorum.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım, hemen şimdi." İki elimi kalçalarının iki yanına yaslayarak ona doğru yaklaşıyorum, o kadar yakınım ki çiçek kokusuyla bir anda sarmalanıyorum. "Senin arkadaşın olmak istemiyorum Skylar."

BÖLÜM 10

I Arkadaşın olmak istemiyorum Skylar.
Vay anasını.

Bu adamın sıcaklığı ve erkekliği duyularımı doldururken neredeyse nefes nefese kalıyorum. Lucas Rhodes görüşümü tüketen ve kalan son akıl sağlığımınla birlikte alanımı işgal eden katı bir duvar.

"Arkadaşın, arkadaşının babası ya da seni öpmek için her türlü dürtüyle savaşmıyormuşum gibi görünmeni sağlayacak başka bir şey olmak istemiyorum."

Gözlerim açılıyor... tüm vücudum titriyor.... nabzım sanki kanatlanmaya çalışıyormuş gibi boğazımda deli gibi çırpınıyor.

"Bunu istiyorsun..." Birden kendimi çok gergin hissettim. Büyük baştan çıkarma planım her şey yolunda ve iyiydi, ta ki şimdi o eşiğe ulaşana ve bu adamın ne kadar yaşlı ve deneyimli olduğunu anında fark edene kadar.

Böyle devam ederse hayal kırıklığına uğramasını istemiyorum. "Çok şey istiyorum," diye mırıldanıyor. Koyu, aç gözler ağzıma sabitlendi. "Dilememem gereken pek çok şey var."
"Noel'deyiz... dileklerin gerçekleştiğini söylemezler mi?"
Dudakları seğiriyor ve az önce bıraktığı bardağa uzanıyor.

"Bunun daha çok pembe bir kurdeleye sarılmış bir fantezi olduğunu söyleyebilirim."

Tanrım. Bu adam çok ateşli. Flörtöz sözleri ve gezinen bakışları yüzünden yanaklarım yanacakmış gibi hissediyorum.

"Umarım paketini açmak istersiniz."

Luke içkisini kaldırıyor, bana ateşli bir bakış atıyor ve sonra dizlerimi ayırmak için kalçasını öne doğru kaydırıyor.

"Paketini açmak ister misin, tatlım?"

Oh, Tanrım. Neredeyse yüksek sesle inliyordum.

Bir şekilde başımı sallayabiliyorum. Belki de el yordamıyla bir evet dedim ama emin değilim.

"O zaman o güzel küçük kafanı benim için geriye yatır ve ağzını aç."

Amım sıkıştı. Sesindeki emredici ton bana sadece hayalini kurduğum şeyleri yapıyor.

Tabii ki dediğini yapıyorum, çenemi kaldırıyorum ve itaatkâr bir şekilde açıyorum.

Luke bana doğru eğiliyor ve bardağındaki viskiyi dikkatlice dilimin üzerine döküyor. Sadece tat alma tomurcuklarımda üzerinde yavaşça gezinerek bana bir tat vermeye yetiyor ve bu damlacık sıcaklık sanki her yere taşıyor, damarlarımı arzuyla tutuşturuyor.

"Daha mı?" Boğuk sesi çok yakın.

Bir şeyi hiç bu kadar hevesle kabul etmemiştim.

Çabucak başımı sallayarak ağzımı tekrar açıyorum.

Bu sefer sıvı beklediğim gibi dilime çarpmıyor. Alt dudağıma damlıyor, çenemden ve boynumdan aşağı süzülüyor.

"Lanet olsun. Bunun için cehenneme gideceğim." İnlediğini duyuyorum ve sonra ağzı üzerimde. Köprücük kemiğimin üzerinde sabitleniyor. Pelüş ıslak dudakları, orada biriken alkolü emerken kirli sakalından gelen çiziklerle eşleşiyor, ardından hafızamda sonsuza dek yer edecek bir an geliyor, boğazımın sütununda viski çizgisini izleyerek kavurucu bir iz yalıyor.

Yukarı, yukarı, yukarı, ağzıma ulaşana kadar.

Luke orada duruyor, dudaklarımız sadece çılgınca bir nefes uzakta. Tenimin her santimi beklentiyle karıncalanıyor gibi hissediyorum ve eğer bu adam için zaten ateşli değilsem, o günahkâr seksi hareketiyle beni sadece onun için tam bir srtğe dönüştürdü.

"Daha mı?" Bu tek kelime çok çakıllı, çok çekici. Karnımda sıcaklık birikmesine neden oluyor.

Tek istediğim kendimi bu adamın içinde kaybetmek. Luke'un beni peceğinin bile garantisi yok ama şu anda o anın içinde o kadar kaybolmuş durumdayım ki umurumda olup olmadığından bile emin değilim.

Her nasılsa, başımı sallayacak gücü kendimde buluyorum. Dürüst olmak gerekirse, istediği her şeyi alabilir ve ben de bu fırsat için ona memnuniyetle teşekkür ederim. Hem de defalarca.

Bu sefer bardağı ağzına götürürken gözleri üzerimde geziniyor. Lucas Rhodes sanki dünyadaki tüm zamanını bana ayırmış gibi beni inceliyor ve ben burada, mutfak masasının üzerinde eriyip gidecekmişim gibi hissediyorum.

"Lütfen." Bu tek kelime dudaklarımdan dökülüyor, titriyor, inanılmaz derecede tahrik oluyorum. z beni, z beni, ne isterse onun olsun.

Sert bir ses çıkartıyor, sonra bir yudum alıyor, bir yandan da gözlerimi kapüşonlu bakışlarına hapsediyor. Ancak yutmak yerine eğilip başımın arkasını avuluyor.

O nasırlı parmaklar salarımin arasına giriyor ve onun sıcak dokunuşunun verdiği hisle nefesim kesiliyor.

İşte tam o an, her şey bitti. Üzerimde öylesine heybetli ve yakışıklı duruyor ki, zihnimde yarattığım her bir fantezi anını yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

Ve ağzıma tükürdü.

BÖLÜM 11

W Muhtemelen bu kızın neden evimde, mutfak masamda, dilim ince boğazında gezinirken bittiği hakkında konuşuyor olmalıydım.

Ama şu anda, Skylar'ın konuşmaya hiç niyeti yok.

Belki bu beni daha da kötü bir insan yapıyor ama bu güzel kızın Noel arifesinde yapayalnız bırakılmış olması, ona ne kadar çok istendiğini göstermeye kararlı olmamı sağlıyor.

Boş ver konuşmayı. O sonra gelir.

Viskiyi ağzına tükürüyorum, sıvının damlamasına izin veriyorum ve mavi gözlerinin genişlemesini ve her şeyi yutmasını büyülenmiş bir şekilde izliyorum. O lanet olası pelüş dudaklarını ıslatmak için dilini hızlıca kaydırması beni bir anda çılgına çevirdi.

Göğsümün derinliklerinden gelen bir sesle onun üzerine düşüyorum.

Dudaklarımız birbirine yapışıyor, sıcak ve ıslak ve tadı aklımı tamamen yitirmişim gibi geliyor. Bunun dışında, onun yumuşaklığını, hevesini ve bana mükemmel bir şekilde uyduğunu hissetmek inanılmaz bir şey.

Bunu daha önce binlerce kez yapmışız gibi öpüşüyoruz ve bu, ağzımın içinde mırıldanan ve en tatlı küçük sızlanma seslerini çıkaran güzel kızın bana hediye edildiği pek çok geceden sadece biri.

"Daha ister misin?" Ona karşı homurdanıyorum, kendi nefesimi gizlemek için onun nefes nefese nefeslerini karşılıyorum.

Skylar inliyor ve ben onun dilini emiyorum. Saçlarını kavrayışım sıkılaştırken, ağızlarımızın aramaya ve keşfetmeye devam ettiği her saniye, lanet olası aklımı kaybetmeye daha da yaklaşıyorum.

"Eğer istediğin buysa, buradan başlıyorum." İsteksizce geri çekiliyorum, onu aceleyle dudaklarını ıslatırken bırakıyorum, şüphesiz ikimizin ağzından da viskinin kalan ipucunu tadıyor. Bu kız tamamen başka bir şey, muhteşem görünüyor, cehennem gibi kızarmış ve lanet olasıca tahrik olmuş. Parmaklarım, yarı saydam malzemenin eteğinin yüksek bel bandını sıyırıldığı yerde, üstünün dayanıksız etek ucunu buluyor. "İlk olarak, bu küçük sürtük şeyiyle başlıyorum. Buraya böyle giyinip gelmenin bir sonucu olmayacağını mı sanıyorsun?"

Onun küçük gülümsemesini ve gözlerini aydınlatan arzu parıltısını görmek, lanet olası bir toka kazanmak gibi hissettiriyor.

"Yaramazlık mı yaptım?"

Oh, bu kız bu tür oyunlar oynamak istiyor. "Son derece. Sütyenini görebildiğimi biliyor muydun?"

Masum numarası yapıyor, yanağını ısıırıyor ve başını sallıyor. O pastel pembe bukleler yüzünün etrafında sallanırken, sikim kotumun içinde çelik bir çubuk gibi.

Dilimi şaklatıyorum ve o da titriyor. "Üzgün bile değilsin, değil mi? Burada göğüslerin dışarıda dolaşıyorsun." Azarlıyorum, kumaşı kancalıyorum ve göğüslerinin kabarıklığı üzerine oturması için yukarı kaydırıyorum.

"Öyle demek istemedim."

"Ne olacağını düşündüğünü merak ediyorum. Küçük bir yarak şakası yaparken yakalanmayacağını mı sandın? Çiftliğimin etrafında bu küçük cut-off'larla dolaşmak

Yaz mı? Gecenin bu saatinde üzerinde hiçbir şey olmadan mutfağa giriyorsun."

"Üzgünüm, yapmamam gerektiğini biliyorum." Parmaklarım göğüs dekoltesinin yumuşaklığını sıyırıp geçerken göğsü daha hızlı inip kalkıyor.

Tanrım, bu oyunu oynamak ve onun üzerindeki her bir giysiyi çılgınca yırtmamak için içimdeki her şeyi alıyorum.

"Şimdi başını büyük bir belaya soktun." Başımı eğerek sütyeninin üst kısmını ağızıma aldım ve aşağı doğru çektim. Göğüsleri serbest kalıyor, solgun, dolgun etleri ve pembe tomurcuklu meme uçları tam orada, almaya hazır. "Çok fazla sorun var." İşlemi hızla diğer tarafta da tekrarlıyorum.

"Tanrım, lütfen." Sıkıca kıvrılmış tomurcuğa ulaşana kadar burnumu ve dudaklarımı yumuşak kıvrımda gezdirirken yumuşak bir inilti çıkarıyor.

"Kötü kızlar hiçbir şey isteyemez." Meme ucuna hafifçe üfleme fırsatını değerlendiriyorum ve güzelce kıvranıyor. Bir kez daha geri çekiliyorum ve bu beni neredeyse öldürüyor. Her iki memesi de sıkılmış ve ön tarafı kaplayan çapraz, seksi siyah kayışlarla çerçevelenmiş. Etine baskı yapıyor ve onu en erotik şekilde sergiliyor. Göğsünü ağızıma alamamak bana acı verse de -emmek ve lanet olasıca istediğim gibi yumuşak zevk seslerini duymak için- bir sonraki hamlem, bunu yapana kadar geçen fazladan zamanın bir kısmına geçecek. Sonunda ağızımın suları akararak meme uçlarının tadına baktığımda bu alay ve sataşmaya geçecek.

Viskiyi elime alıp ağızını, siyah askılardan birinin göğüs dekoltesi boyunca kıvrıldığı çizgiye bastırıyorum. Skylar titriyor, hızlı hızlı nefes alıyor, ben de gözlerimin, bırakın böyle oynamayı, görmeme bile asla izin verilmemesi gereken bir çift göğüs üzerinde gezinmesine izin veriyorum.

"Küçük sürtükler orada sessizce oturur ve cezalarını çekerler." Bardağı devirdim, küçük bir damlanın etinden aşağı yuvarlanmasına izin verdim, kıvrımından aşağı lezzetli bir iz bırakmasına izin verdim

Meme ucunu örtmek için, orada boncuklar ve tam ve parlak asılı.

Skylar yumuşak, pornografik bir ses çıkarıyor. Doğrudan taşaklarıma vuran ve sikimin kotumun içinde sarsılmasına neden olan bir ses.

Manzaraya hayranlıkla bakmak için bir an durmadan önce işlemi diğer tarafta da tekrarlayıp diğer meme ucunu da kaplıyorum. Her ikisi de parlak ve daha kızarık bir tona dönüşmüş. Ellerin üzerinde arkasına yaslanmış, göğüsleri o kayışla bağlanmış, dizleri genişçe açılmış görüntüsü... bu benim tasmamı koparıyor.

Ağzım göğsüne yapışıyor. Ellerim yumuşak kalçalarının dışını sararken ve sıkarken dilimi döndürüyorum ve sıkı meme ucunu emiyorum, viskinin ve kokusunun tadına bakıyorum.

Tadı tatlı, güzel ve yasak olan her şey gibi.

Bu kızın bana göre olmasının imkânı yok ama yine de bütün geceyi oğlumun ergenlikten beri en iyi arkadaşının adımı haykırmasını sağlamanın yollarını araştırarak geçirmek istiyorum.

BÖLÜM 12

"O Aman Tanrım... Luke..."
Resmen aklımı kaçırdım.

Skylar Addams önümde bir ziyafet gibi seriliyor, benim gibi yaşlı bir kovboy için çok genç bir kız ve muhtemelen yeni yılda bu lanet mutfağı yenilemem gerekecek çünkü bu anı hatırladıkça sertleşmeden burada bir şey yapmamın imkânı yok.

Dişlerimin göğüs ucunu sıyrmasına izin veriyorum ve hafifçe çekiştiriyorum, Skylar'ın dudaklarından başka bir inilti ve isminin boğucu haykırışını çekiyorum. Bağımlısı olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğum bir ses.

"Hayır, tatlım. Çok kötüsün, amını örten hiçbir şey giymiyorsun. Bunun etek bile sayılacağını sanmıyorum, değil mi?" Avuçlarım etek ucunun altından itiyor, deriyi yukarı kaydırarak o küçücük giysinin altında tam olarak ne sakladığını keşfediyorum.

Eğer bu kızın benim Noel fantezim olma ihtimali varsa, bu hızlı bakış her şeyi doğruladı. Üzerinde seksi jartiyerler var, dolgun kalçaları yumuşak siyah taytlarla sarılmış ve gizli tepe noktasının hemen altındaki kabarıklıkta son buluyor ve eteği sonuna kadar yukarı ittiğimde beynim kısa devre yapıyor.

"Lanet olsun. Çok, çok kötüydün, değil mi?"

Skylar inliyor ve kalçaları mükemmel bir rüya gibi benim için kalkıyor, böylece gerçekten bakabiliyorum... böylece benim gibi bir erkek için kesinlikle olmaması gereken bu görüntüyü kesinlikle yutabiliyorum.

Yine de buradayız ve ben onun neredeyse açıkta duran mükemmel amcığına bakıyorum.

"Sanırım külotunu unuttun, tatlım." Sesi kısık ve boğuk; gözlerim onunkilerle buluşmak için yukarı kalkıyor ve lanet olsun, o benim tam bir mahvoluşum olacak.

Skylar yüzünde şehvet dolu bir ifadeyle bana bakıyor ve dudağını ısırışından ne düşündüğümü merak ettiğini anlıyorum.

Bütün gece sürse bile, bu kıza ne kadar büyüleyici olduğunu göstereceğim. Zamanını, onun her bir büyüleyici santimini takdir edemeyen erkeklerle harcamaması gerektiğini.

Bakışlarımın aşağıya inmesine izin verdiğimde, bu kızın amını kaplayan sütyeniyle uyumlu sadece küçük bir kurdele ve dantel ipucu var. Neredeyse hiçbir şey değil; dişlerim o narin kumaşı bir saniyede yırtabilir ama yine de hiçbir şey giymemiş olmasından bin kat daha seksi.

"Bu konuda da bir şeyler yapmamız gerekecek."

"Luke..." Sesi gergin geliyor. Tereddütlü.

"Tatlım, bu amcığa tapılması gerekiyor... ve bu gece bu kadar ileri gitsek bile, parçalanana kadar amını yemem gerektiğini söylediğimde bana güvenmeni isteyeceğim. Tercihen birden fazla kez."

Ben yaklaştıkça nefes nefese kalıyor ve kekeliyor. "Uzun zaman oldu."

"O zaman belli ki bu kalçaların arasında gerçek bir kovboy olmamış, o zaman sana neler kaçırıldığını göstereyim."

Artık karşı koyamıyorum. Bir sandalye çekip gözlerimi her ayrıntıya dikiyorum ve bu delicesine mükemmel anı hafızama kazıyorum. Başımı eğerek

kalçalarından tutup çekiştiriyor. Her şey arka arkaya hızla gerçekleşirken Skylar'ın nefesi kesiliyor.

Bir avucumla göğüs kafesine bastırarak onu sıkıca geriye doğru yatmaya yönlendiriyorum. Diğer elimi kullanarak bacağını omzuma atıyorum ve öne doğru eğilerek ağzımın üzerine kapanmasına izin veriyorum.

Dantel o kadar ince ve kırılgan ki, am dudaklarını zar zor kapatıyor ve tadı tam burada, karların ve yaklaşan gece yarısı saatinin arasında açıklanamaz bir şekilde hayata gelen lanet bir rüya gibi.

Skylar'ın sırtı masaya doğru eğiliyor ve duyularımı dolduran lezzetine uygun yumuşak, tatlı bir inilti çıkarıyor.

Lanet olsun. Küçük seslerinin ne kadar duyarlı olduğunu duymak ve dilimin her hareketiyle nasıl titrediğini hissetmek, malzemeyi kenara itmek ve ağzımın altındaki her hassas santimi keşfetmek bağımlılık yapıyor.

Geri çekilerek bardağıma bir kez daha uzandım. Bu kez, zar zor görünen yarı saydam iplik parçasının üzerine biraz döküyorum.

Kontrastı, viskinin serinliğinin tenini okşayışını hissederek titriyor ve sızlanıyor. Bu bir dizi lezzetli ses ve başımı eğip ıslaklığın peşine düştüğümde benden çıkan derin iniltiyle birleşiyor. Emerken, yalarken ve amını kaplayan alkolün her izini dikkatle temizlerken, benim için yayılmış yatan bu lanet tanrıçaya doyamıyorum.

Dilimi sertleştirerek klitorisine masaj yapıyorum ve titremenin vücuduna yayılmaya başladığını hissediyorum. Çok yakın, çok yakın ve ben bu kızın benim için paramparça olacağı fikrine saplanmış durumdayım.

Her nasılsa, inanılmaz bir şekilde, bu kar devam ettiği sürece ona sahip olacağım.

"İşte bu, güzelim..." Tam üzerinde durup sıırıslık olmuştuk çekirdeğine karşı konuşuyorum. "Bana ne kadar kötü olabileceğini göster."

Bununla birlikte, sırlıslık dantelin arasından klitorisini emiyorum ve Skylar doruk noktasına ulaşıyor. Bağımlılık yapan iniltiiler ondan fıskırıyor ve kalçalarını başımın etrafında kenetliyor.

Bu yılki yalnız gecelerim arasında bu gecenin özel bir şey olacağını düşünmemiştim ama lanet olsun, sanırım bu kız benim pastel pembe ve seksi iç çamaşırlarına sarılmış kendi özel mucizem olabilir.

BÖLÜM 13

M Beyniniz ve bedeniniz, iki farklı boyut arasında bir yerde sallanan bir dizi şenlik ışığı gibi dizilmiş.

Kalçalarımın arasındaki kovboyun kötü bir dili var ve bu sadece kirli konuşma gücü söz konusu olduğunda değil. Beni nasıl çözeceğini ve saniyeler içinde amımın onun için ağlamasını nasıl sağlayacağını çok iyi biliyor.

"Şu haline bak, tatlım. Sırılsıklam olmuşsun ve bu kalçalar başıma sarılmış halde burada yatan küçük, iğrenç bir baştan çıkarıcısın."

Luke'un sözleri tam klitorisimin üzerinde söyleniyor ve şimdiye kadar giymeye cesaret ettiğim en küçük külotuma üflerken, içim sıkılıyor. Onu çok fena istiyorum. Sadece bir kez bile olsa bu adam tarafından becerilmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum. Yani sadece bu gece olsa ağlayabilirim ama en azından Lucas Rhodes'un beni ne kadar sert boşaltabileceğine dair günahkâr bir önizleme yapmış oluyorum.

Bu gece zamanı ve tüm normal kuralları askıya alabildiğimizi hissediyorum. Belki, sadece belki, bu gecenin resmi olarak sona erdiği anın ötesine geçebilir.

"Lütfen..." Kirpiklerimin altından ona bakarak mırıldanıyorum. Nefes nefese bu oyunu sonuna kadar götürmek için hâlâ yatırım yapıyor olmasını umuyorum.

"Daha fazlası için hâlâ aç mısın?" Dişleri kumaşın üzerinde gezinirken, am dudaklarımı sıyrıyor ve yemin ederim ondan gelen o kadar çok sıcaklık ve sahiplenme var ki, doğrudan şişmiş klitorisime kıvılcımlar gönderiyor.

Oturmak için kendimi yukarı itiyorum ve başımla onaylıyorum. Az önce beni o kadar ustaca yaladı ki nasıl konuşacağımı unuttum mu? Luke doğruluyor ama dizlerimin arasında oturmaya devam ederek beni yakından izliyor. Kirli sakalını ve ağzını kaplayan, neredeyse vahşi görünen ve içimi sıkkan bir parıltı var. Gözleri dudaklarım, açıkta duran göğüslerim ve belime dolanmış eteğim arasında gidip geliyor, günahkâr bir şekilde muhteşem.

"Eğer acıktıysan, önce kendinin tadına bakabilirsin." Ayağa kalkıyor ve daha önce atılmış viski bardağını alıp bir yudum içiyor, bakışları yayılmış ve nefes nefese kalmış beni ziyafet çekerken.

Aman Tanrım. Sırada ne olduğunu biliyorum ve onun için tam bir sürtüğüm. Ağzım şimdiden sulanmaya başladı.

Luke'un gözleri yumuşak ışıktaki parlıyor ve o karanlık bakışlarında sessiz bir emirle üzerime eğiliyor.

Açık.

Dudaklarım yumuşak bir inleme sesiyle ayrılıyor ve bu sefer dilimi çıkarıyorum. Tükürük, viski ve uyarılmamın karışımının ağzıma düşmesine izin veriyor ve vücudumu ateşe veriyor. Beni peri ışıklarıyla kaplayın ve bu kovboyun bütün gece kullanması için mükemmel bir sürtük Noel dekorasyonu olurdu.

Aramızdaki bu şey fiziksel arzu ve seksin ötesine ne kadar uzanıyor bilmiyorum ama şu anda onun için o kadar gidiciyim ki umurumda bile değil. Tek istediğim bu kovboyun siki, onu içimde istiyorum ve ne isterse yapmasına izin vermenin ötesinde hiçbir şey hakkında düzgün düşünemiyorum.

Bir şekilde, bunun hayatımın en iyi seksi olacağını biliyorum.

"Hâlâ tatmin olmadın, değil mi?" Alt dudağımı ısıyor ve emiyor, ağızlarımızın birbirine kaymasına izin veriyor, bir

Kokumun ve tadımın alkolle karıştığı baş döndürücü bir karışım. "Dilimdeki dölünün tadı bu açlığı yatıştırmaya yetmiyor mu?"

"Biraz daha, lütfen... Bunu alabilir miyim?" O geri çekilirken kirpiklerimi kırptıştırıyorum -tamamen boyumu aşıyor ve muhtemelen sadece bu adamın kovboy feromonlarıyla sarhoş oluyorum- ve parmaklarımı kemerinin üzerine koymak için uzanıyorum. Bunun, ondan çok daha genç ve deneyimsizmişim gibi değil, şehvetli ve kendinden emin bir şekilde görünmesini umuyorum.

Luke boğazının arkasından kaba bir onay sesi çıkarıyor. "Tehlikeli bir oyun oynuyorsun."

"Eğer bu gece dileklerle ilgiliyse, küçük bir oyundan zarar gelmez değil mi?" Bana hayır demiyor ya da omuz silkmiyor ve ihtiyacım olan tek şey bu. Bu yeterli bir izin. Tokasını kurcalıyorum, sonra da kotunu hızlıca çıkarıyorum. En azından bir sonraki kısımda beni durdurmuyor ve bu da karnımın beklentiyle şişmesine neden oluyor.

Luke'un güçlü elleri kalçalarımı öyle sert kavırıyor ki, nerede olduğunu gösterecek morluklarla beni bırakacağından eminim. "Şu haline bak. Yemek masamın her yerini kirletiyorsun, buraya aradığın şeyi sana vermem için beni ayartmaya çalışıyorsun."

Alt dudagımı ısırarak, külotunu aşağı iterken ve horozunun ağırlığının serbestçe sallanmasına izin verirken ona baktığımdan emin oluyorum.

"Sadece biraz eğlence mi? Kimsenin öğrenmesine gerek yok." Bunun ne kadar ateşli olduğunu görünce neredeyse tüylerim diken diken oluyor ve bana bunu daha da ileri götürme fırsatı vermesini bekliyorum. Aramızdaki güç dinamiği çok baş döndürücü ve komuta onda olmasına rağmen, buradan ne kadar ileri gideceğimiz konusunda liderliği benim üstlenmeme izin veriyor.

"Küçük sırrımız." Bakışlarının aramızdaki boşluğa düşmesine izin vermeden önce karanlık, ısıltılı gözlerle bana bakıyor.

Karnımı doyurmamı söylediğinde sessiz komutunu yerine getiriyorum ve beklediğim manzara karşısında bir zevk mırıltısı çıkarıyorum. Vay anasını, en iyi arkadaşımın babasının yirmi dört-yedi kez tapınmaya değer bir siki var. Kalın boyu aramızda sallanıyor. Damarlı, uzun ve başında ağzımı sulandıran parlak bir boncuk var.

"Sadece sana göstermek istiyorum... bana ne kadar iyi hissettirdiğini bilmeni istiyorum." Parmaklarımı onun etrafına doladım ve kökten uca doğru okşadım. Kadifemsi hissi ve dokunuşuma karşılık aletin kabarmasını seviyorum. "Bana ne yaptığını sana göstermeme izin ver."

O kadar büyük ki, zaten tezgâhın kenarında birbirimize kilitlenmişiz, onu kolayca yarığma doğru yönlendiriyorum. Bir elimle danteli bir tarafa asıyorum, diğer elimle de ucunu kayganlığında gezdiriyorum.

"Mmmmfuck, sıırıslık olmuşsun. Bütün bunlar kimin için?" Çenesi eğiliyor ve ikimiz de hareketi tekrar tekrar yaptığım, onu kedi dudaklarımdan sürüklediğim ve klitorisimin üzerinde daire çizdiğim manzarayı izlerken alnımız neredeyse birbirine değiyor.

"Hepsi senin için."

Gürleyen, seksi bir ses havayı dolduruyor ve beni arzuyla titretiyor.

"Çok ıslak. Çok dikkatli olman gerekecek... böyle yapmaya devam edersen içeri kayabilir."

Tanrım. Tüm göbeğim sıkıştı. Bu çok yaramazca, çok yanlış ve benimle bu oyunu isteyerek oynaması o kadar ateşli ki nefes almakta zorlanıyorum.

"Birazcık da olsa sorun değil, değil mi? Özellikle de bu sadece bizim sırrımızsa." Koca başını aşağı itip girişime çentik atarken nabzım daha da sert atıyor. "Kimsenin bilmesine gerek yok. Sadece ucunu."

"Tatlım, başımızı büyük belaya sokacaksın," diye homurdanıyor Luke, kalçalarını olabildiğince açarak. İkimizin de bu yasak anın kanıtlarını görmemize izin veriyordu. O benim uyarılmamın parlaklığıyla kaplanmıştı ve

içeri doğru itmesinin neredeyse hiçbir şey gerektirmeyeceği noktaya doğru bastırdı.

"Sadece bu kadar. Sadece böyle oynayabiliriz." Onu kendime doğru sımsıkı tutarken inliyorum ve o da geniş başını girişime dayayarak bir parça ileri itiyor.

"Bu amcık çok açgözlü. Sadece ucunu istediğini söylüyorsun ama aslında beni şimdiden daha derine sokmaya çalışarak küçük bir şaka yapıyorsun." Luke'un kalçaları nabız gibi atıyor, başının içeri girip çıkmasına izin veriyor, acı verici bir şekilde yavaşça itiyor, böylece geri çekilmeden önce ancak bir inç içeri giriyor. Parmaklarımı V şeklinde oraya sıkıştırarak onu yerinde yönlendirmeye yardımcı oluyorum, kanalımın içine biraz daha girmesini teşvik ediyorum. Her küçük harekete kaygan bir ses eşlik ettiği için her şey daha da erotik hale geliyor. Tam olarak ne kadar ıslak olduğumu kanıtlayan bir ses.

"Sadece bu olursa sayılmaz." Nefes alışım hızlanıyor çünkü bu adamın siki delicesine iyi. Beni gerdiğini hissetmek beynimdeki tüm düşünceleri siliyor.

Tek istediğim kendimi bu adamın içinde kaybetmek.

Luke öne doğru kayıyor ve sonra sabit duruyor, aleti içeri doğru itiyor, biraz daha ilerliyor ve eve kadar çarpması için ona yalvarmaya çok yakınlım. Amımın duvarları çırpınıyor ve onun etrafında sıkılıyor ve göğsünden karanlık bir ses çıkıyor.

Kovboyum bir elini kaldırıp çenemi sıkarak beni ona bakmaya zorluyor. "Bu amcığa girmeme izin verirsen, kar yere yapıştığı sürece seni sikimin etrafında gerdirip döl sızdıracağım." Bakışlarımı arıyor, gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Tüm oyunlar bir yana, istediğin buysa hemen şimdi karar versen iyi olur."

"Tanrım, bunu tahmin ettiğinden daha çok istiyorum." Evet, lütfen ve çok teşekkür ederim. Çizdiği resim kanımı ısıtıyor ve şarkı söyletiyor. "Doğum kontrol hapı kullanıyorum; yakın zamanda test yaptırdım ve her zaman normalde

Koruma," diye aceleyle ekliyorum, biraz nefes nefese kalmış hissederek. Sessizce dua ediyorum, eğer bu adamın bu işi sonuna kadar götürme konusunda herhangi bir şüphesi varsa... şey... umarım bu onu sonuna kadar sokmaya ikna edebilir.

Beni inceliyor. İfadesinde okunamayan bir şey var ve çenesi esniyor. "Şey, prezervatif kullanmadan kimseyle birlikte olmadım... uzun zamandır diyelim. Eğer bu sözüme inanman için yeterliyse, ama değilse de anlarım."

Tanrım, çok ateşli. Düşünceli ve güçlü, ben neredeyse hiçbir şey giymediğim için daha da pis hissettiğim en sürtük pozisyondayken, onun hala tamamen giyinik olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile.

"Lütfen, seni hissetmeye ihtiyacım var. Sana içimde ihtiyacım var." Görünüşe göre Noel dileğim büyük bir yalvarma fiyonkuna sarılmış olarak geliyor.

"İzleyeceksin." Luke çenemi aşağıya indiriyor, sonra iki eliyle kalçalarımı kavlıyor. Tek yapabildiğim ellerimi arkamda birleştirerek vücudumu tam da derinlere batacak pozisyona getirirken kendimi desteklemek. Bizi en şehvetli şekilde birleşmiş görmek en ateşli ve en iğrenç manzara.

"Şu güzel küçük amcığına bak, her santimini alıyor. Beni ne kadar iyi aldığını gör."

İkimiz de onun sikinin içimde kaybolduğu yere sabitlenmiş bir şekilde bakıyoruz. Vücudumun onun her tarafını saracak şekilde mükemmel bir şekilde sarıldığı ve oturduğu yerde; her zihin karıştırıcı anla birlikte, uzun, ıslak bir kayma ile ileriye doğru itiyor.

"Luke..." Nefesim kesildi. Çok dolu. Her yerde, bedenimi ve zihnimi iyileşebileceğimden emin olmadığım bir seviyede istila ediyor.

Hayatımın uzun yıllarını bu sert adama uzaktan hayranlık duyarak geçirdim, onu tanıdığımı hatırladığımdan beri ona ne kadar hayran olduğumu asla belli etmek istemedim.

"Lanet olsun, çok ıslaksın. Çok kaygan. Bu çok iyi." Luke dibe vurmadan önce dişlerini gıcırdatıyor ve ikimiz de zevkten inliyoruz.

Bir saniye orada duruyor. Gözlerindeki karanlık tamamen hipnotize edici. Dışarıdaki yıldızsız gece kadar siyahlar ve o geri çekilirken alt dudağımı ısıırıyorum. Luke itişler ileri Tekrar, Yani Emrediyorum, O kadar güçlü ki, gücü göğüslerimi zıplatıyor ve Yüzündeki ifade tamamen vahşi.

Bu adam bu tek bir anla tüm hayatımı alt üst edecek, bunu hissedebiliyorum.

Tekrar dışarı kayarken, o kadar kaygı ve tahrik oldum ki, sadece ucuna kadar geri çekildi. Sert bir sesle parmakları etimi kavırıyor ve eve doğru itiyor. Tekrar ve tekrar.

"Lanet olsun." Sesi çok sert ve seksi. Onunla birlikte olmanın ne kadar delice bir zevk olduğunun içinde kayboluyorum.

Bu anın her bir ayrıntısının akıl almaz derecede ateşli olduğundan bahsetmiyorum bile.

Birlikte sayısız yemek yediğimiz yemek masasına yayılmışken en iyi arkadaşımın babası bana çarpıyor. O kadar tanıdık bir yer ki kendi mutfağım bile olabilir.

Bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak ama hiç pişman değilim. Bu, uzun zamandır istediğim ve asla bir olasılık olabileceğini düşünmediğim her şey.

"Oh Tanrım. Oh Tanrım." Luke ileri doğru itmeye devam ettikçe, gerginlik dönmeye ve artmaya başlıyor ve zevk beni süpürmeye niyetli bir kasırga gibi ayak parmaklarımdan yükselmeye başlıyor.

"Tanrım. Beni çok sıkı kavırıyorsun. Bu çok iyi."

"Çok yaklaştım." Çıkardığım inilti yüksek ve çaresizdi.

"Bütün gece içinde olmama izin vereceksin." Güçlü Parmakları yumuşaklığıma batıyor, beni tam olarak istediği yerde tutuyor ve gözlerimin kafamın içinde dönmesine neden olan bir noktaya çarpmaya devam ediyor.

"Lütfen. Lütfen."

"Nereye gelmemi istiyorsun?" Dişlerini gıcırdatıyor. İticileri daha da sarsılmaya başladığında ikimiz de uçuşumun kenarında sallanıyoruz, bunun ne kadar iyi hissettirdiği ikimizi de aynı anda tüketiyor.

"İçeri." Nefes nefese kaldım, zar zor tutunuyordum.

"Bu güzel küçük amcığı doldurmamı ister misin?" Luke her cezalandırıcı itişte kelimeleri gıcırdatıyor.

"Evet. İçime gel." Sözlerim bir iniltiden öteye geçmiyor. "Oh Tanrım. Bunu hissetmek istiyorum."

Karanlık bir ses çıkararak klitorisimi arıyor.

Basitçe çözülüyorum. Kukum o kadar sert kenetleniyor ki, güçlü bir doruk noktası içimden geçerken göz kapaklarımın arkasında yıldızlar ve boş noktalar gördüğümü düşünüyorum.

"Tanrım. Siktir. Siktir. Seni tekrar tekrar dolduracağım."

Luke'un kalçaları kararsız bir ritimle sarsılıyor ve orgazmım hala devam ederken, amım hala dalgalanıyor ve onu kavlıyor, bunu hissediyorum. Boyu şişiyor ve sert bir ses çıkararak kendini derinlere gömüyor.

Aleti içimde zonkluyor ve taşıyor ve ne kadar iyi hissettirdiğine dair içimden inilti çıkarıyor eminim.

Kahretsin, içini boşaltması, nabzının atması başka hiçbir şeye benzemiyor.

Hiçbir şey bununla kıyaslanamaz.

İkimiz de orada, birbirimize kenetlenmiş, nefes nefese kalmış ve nefes almaya çalışırken, buradan ayrıldığımda küçük aptal kalbimin bir kısmının burada kalmasına izin verdiğimden şüpheleniyorum.

BÖLÜM 14

"D Dünyanın sonu gelmiş gibi davranma, Tessie-kız."
Omzumu dürtüyor ve yakamı kemiriyor.

Ona kahvaltı verirken ceketimden bir homurtu yükseldi.

Hepimiz rutin yaratıklarız ve atların hepsi bana kocaman, nemli gözlerle baktı, sanki bu sabah bu kadar erken geldiğim için üç kafam varmış gibi.

Dışarısı hala karanlık, dondurucu hava keskin ve hayatımın en sıcak gecesinden sonra yatağımda uyuyan muhteşem bir kız bıraktım.

Ancak bir çiftlik beklemez ya da seks hayatımı -ya da çoğu zaman seks hayatımın olmamasını- umursamaz, bu yüzden karanlıkta el feneriyle koşturup karda yürüyorum.

Böylece ilk fırsatta ona geri dönebileceğim.

Tüm ahırları kontrol ederken ve dün geceki fırtınadan sonra herkesin sıcak ve rahat olduğundan emin olurken, çiğneme sesleri ve hafif oflama sesleri beni takip ediyor.

Tanıdık ahşap, deri ve saman kokusu etrafımı sarıyor. Bu çiftliği bunca yıl işlettikten sonra iliklerime kadar işlemiş gibi hissettiğim kokular. Bugün daha sonra yapmam gereken pek çok iş var ama ahırları temizlemek bekleyebilir.

Olmam gereken başka bir yer var.

Telefonum ceketimin cebinde titriyor ve onu çıkarırken kaşlarımı çatıyorum. Noel sabahı olması önemli değil; günün bu saatinde bana mesaj atacak kimseyi tanımıyorum.

BRAD:

Mutlu Noeller, ihtiyar.

Brad'in adını gördüğümde içimi hemen suçluluk duygusu kaplıyor. Oğlumun altıncı hissi falan mı var?

Erken kalkmışsın.

oh, güzel. Günün bu saatinde mesajlaşırken de yüz yüze olduğun kadar hoşsun.

Benden sonra tekrarla... "Mutlu Noeller, oğlum, hayatımın ışığı. Umarım sen ve Flinn harika bir gün geçirirsiniz ve az önce banka hesabınıza yatırdığım binlerce doların keyfini çıkarırsınız."

Devam et. Dene bakalım.

**Siktir
git. Mutlu
Noeller.**

İŞTE OLDU.

O kadar da zor değil, değil mi?

**Soruma cevap vermiyor. Neden bana mesaj atıyorsun?
sabahın bu saatinde?**

ISA. Sky'ı uyarıyorum, Noel günü için özellikle iyi bir ruh halindesin.

Fark etmediysen söyleyeyim, çiftlik hayatı hem benim hem de Flinn'in sabahlarını mahvetti.

Tatil günü olsa bile, artık uyumaktan zevk alamıyoruz.

Ekranada daha fazla nokta belirir.

LÜTFEN, en azından bugün 'huysuz pislik' gibi davranmasan.

En iyi arkadaşşıma iyi davranın... bilirsiniz, kalktığında ona iyi davranın.

OH. Ona son derece iyi davranmak için planlarım var ama oğlumun bunların hiçbirini bilmesine gerek yok.

Boştaki elimle şapkamı düzeltiyorum, karanlıkta parlayan telefonuma bakıyorum ve cevap olarak ne yazacağımı düşünüyorum. Tanrım, ne söylersem söyleyeyim, Skylar Addams'ın sikimi o kadar sert kavradığında nasıl hissettiğini tam olarak biliyormuşum gibi gelecek ve neredeyse aklımı kaçıracakmışım gibi hissediyorum. Eğer bir şey söylemeye çalışırsam, gözlerinin nasıl geriye yuvarlandığını ve parçalanırken çıkardığı küçük iniltilerin sesini tam olarak bildiğim ortaya çıkacak.

Daha az konuşmanın her zaman en iyi seçenek olacağını düşünüyorum.

Tabii ki.

Seni seviyorum, baba.

Atlara benim için kocaman sarılın.

Daha fazla zıplayan nokta gördüğümde telefonumu bir kenara koyacağım.

GÖKYÜZÜNE GÖZ KULAK OL, olur mu?

İyi olduğunu söyleyebilir, ama dün gece boktan erkek arkadaşının onu aldattığını öğrendi.

Oğlumun bir sonraki mesajının geldiğini gördüğümde elim çenemde geziniyor. Oğlumun iyi bir baba olduğumu düşündüğü kişi ve benim bu kızla gizlice geçirdiğim her saniyenin tadını çıkarmak isteyen bir adam olarak kim olduğum hakkında beni yüzlerce çelişkili duyguyla baş başa bırakan mesajlar.

Mücadele ettiğim aşırı ihtiyaçtan bahsetmiyorum bile... bu pislik her kimse gidip ağzını burnunu kırma dürtüsü. Bu kelimeleri ekranda görmek bile beni kıpkırmızı yapıyor.

Ancak Brad'in bir sonraki mesajı geliyor ve bana oraya gidip yumruğumu herifin çenesiyle tanıştırmama gerek olmadığını hatırlatıyor. Çünkü ona sahibim.

O bende.

Geçici bir süreliğine bile olsa.

Ben olamadığımda orada olduğun için teşekkür ederim.

Seninle güvende olduğun için mutluyum.

BÖLÜM 15

M Vücudum bembeyaz yanıyor, ağır uzuvlarımdan sıvı bir zevk çağlayanı akıyor.

Vücudumu saran bir ağırlık beni sertçe yatağa sabitliyor ve ben kıpırdandıkça Lucas Rhodes'un kokuları ve çarşaflarının yumuşak kozası yavaş yavaş daha net bir şekilde ortaya çıkıyor.

Bunu dilinin kayması izledi.

Sıcak ağzı amımın üzerinde, beni çalıştırıyor, beni başka bir doruğa yönlendiriyor.

Sonunda ne zaman uykuya daldık bilmiyorum ama bir seks maratonundan sonra hâlâ tatmin olmamıştı. Yalamak, emmek ve beni gökkuşağı bulutlarına sürüklemek için zaman ayırıyor, bedenimin dışında yüksek bir yere uçuyor.

Parmaklarım aşağı uzanıyor ve saçlarına gömülüyor, onu amıma karşı yerinde tutuyor ve yatak odasının karanlığına bir zevk iç çekişi kaçıyor.

Kahretsin, bu kovboy benim her fantezimin ve kirli hayranlığımın hayata geçmiş hali. Diliyle çok yetenekli, geri çekilmeden önce sarmal arzumu artırıyor ve bunun ne kadar inanılmaz hissettirdiğine daha da derinlemesine batmama izin veriyor.

Luke bunu geçmişte birlikte olduğum bazı erkeklerin yaptığı gibi beni aceleyle boşaltmaya çalışmak için yapmıyor.

Kalçalarımın arasına girdi ve orada kalmaya niyetli gibi görünüyor.

"Beni bağımlısı yapacaksınız Bay Rhodes." Kalçalarımı yuvarlayıp parmaklarımı saçlarında sıkarken sesim uykudan ve muhtemelen adını defalarca haykırdıktan sonra kısılmıştı.

Homurdanıyor. Lezzetli, aç bir ses, am dudaklarımı emiyor ve kemiriyor. "Siktir... Noel olsun ya da olmasın, bugün siktir olup gidebilirsin... İkimiz de günün geri kalanında bu yataktan çıkmayacağız."

İki katına çıkıp dilini içeri ittiğinde içimden bir inilti çıkıyor. "Mmm. Oh tanrım," diye inliyorum. Evet, lütfen, hava almaya çıkmadan orgazmdan sonra orgazmda memnuniyetle çözüneceğim. İşin içinde ağzı, parmakları ya da siki varsa, bu ihtiyaçlarımı karşılamak için fazlasıyla yeterli.

"Bacaklarının benim için titremesi çok güzel." Hassas sinir yumağıma karşı konuşuyor ve ben onun o mükemmel ritimle daireler çizmeye devam etmesini istiyorum. Dün gecedan beri yaptığımız her şeyden sonra şişmiş, kaygan bir karmaşayım.

"Luke... Yapamam... Bir daha olmaz." İnliyorum ama adam acımasız.

"Benim mükemmel küçük fahişem ol ve yüzümü ıslat." Bu kötü sözleri klitorisimi emmesi takip ediyor, orgazmım kanatlarda asılı kaldığı yerden içeri girip zihnimin uyanmasını beklerken sırtımı yataktan kaldırıyor.

Yoğunluğu ve aniliği beni şaşırtıyor, ben uyurken vücudumla ne kadar uzun süredir oynadığını gösteriyor. Bu ne kadar delicesine ateşli, ne kadar yaramaz, şey, his kanımda kükrüyor ve onun adını tekrar tekrar söylerken her türlü ahlaksız sesi çıkarıyorum.

Zaten bu adama aşık olmaya tehlikeli bir şekilde yakın olmasaydım, sanırım kaderimi mühürlemiş olabilirdi.

Bunu nasıl aşabilirim? Benim iki katım yaşında bir kovboyla, açıklanamaz bir şekilde, ne kadar iyi hissettirdiğini karşılaştıracak bir şeyi nasıl bulacağım?

Luke durmuyor, arkadan içime girebilmek için vücudumu ustalıkla çeviriyor. Bu sefer beni hızla sikiyor, vücutlarımız bu açıda mükemmel bir şekilde hizalanıyor ve içimde beni zevkten çıldırtan bir noktaya çarpıyor. Onun güçlü hamleleri ve üstümdeki güçlü vücudu beni tamamen kendimden geçiriyor.

"Siktir, sen çok tatlısın. Adımı inliyor ve benim için geliyorsun. Beni amına bağımlı yapacaksın." Sesi kulağımda sıcak ve doruk noktamı uzatıyor ya da inşa etmeye devam ediyor, artık hangisinden emin değilim. Ama tek bildiğim, onun etrafında tekrar sıkılaştığım ve yardım edemediğim ama cevap verdiğim yolu hissederek küfür ediyor. Ona, sözlerine, içime girme şekline, kanalıma girip çıkan kalınlığının sürükleyici hissine.

"Tanrım... Luke..."

"Seni tamamen becermemi ister misin, tatlım? İçinden döllерimin akmasını mı?"

"Evet. Evet." Onun pisliğinin ağırlığı altında eriyip gidiyorum.

Eli klitorisimi bulmak için yılan gibi kıvrılıyor ve sadece birkaç sert daire çiziyor; bu ustaca dokunuş beni kaldırıyor ve uçurumun kenarına getiriyor. Luke beni takip ediyor. Kalçaları titriyor ve serbest bırakıldığını homurdanırken siki amımın derinliklerinde zonklıyor ve sarsılıyor.

Üstümde parçalanışını duymak çok seksi ve nabzım arzuyla körü körüne atıyor olsa da kalbimin birazdan daha fazla eridiğini hissediyorum.

Dudakları omuzlarımda geziniyor, ıslak öpücüklerin akıl çelen süzölüşüyle.

"Kahretsin, sikimi bir rüya gibi sıkıyorsun." Luke kulağıma doğru gürlüyor, hareket etmek için herhangi bir girişimde bulunmuyor. Tanrım, bu adam tarafından doldurulmanın ne kadar inanılmaz bir his olduğunun üstesinden gelemiyorum.

"Banyo kulağa nasıl geliyor?"

Kahretsin, az önce yüksek sesle mi ciyakladım?

"Yani, bu bir evet mi?"

İstemeyerek de olsa kendimizi çözüyoruz ve bedenimin üzerine eğilip inanılmaz genişlikteki kollarıyla beni hapseden kovboyumla yüzleşmek için kıvranıyorum.

"Küvetiniz olduğunu unutmuşum. Evden taşındığımdan beri bir küvetim olmasını özlüyorum." Başımı kaldırıp ona bakıyorum, hâlâ bir yerlerde mutluluk dalgaları üzerinde süzülüyorum. "Evet. Çok hevesli bir evet, ama bir şartla."

Saç tellerimi yüzümden uzaklaştırıyor ve tek kaşını kaldırıyor. Sessiz bir soru.

"Bana katılmalısın, kovboy."

Luke bir kahkaha patlatıyor ve başını göğsüme yaslıyor. "Seni biraz dinlendirmek için elimden geleni yapıyorum Skylar. Her fırsatta içine girmeye çalışmıyorum."

"Dürüst olursam gülmeyeceğine söz verir misin?" Sadece onu burada, bana doğru bastırılmış, beni yatağa doğru ağırlaştıran bir şekilde tutmak istiyorum.

Tenime karşı konuşurken dudakları köprücük kemiğime değiyor. "Ne zaman istersen. Beni bilirsin."

Dudağımı ısııyorum. Ne istediğimi soracak cesareti bulmaya çalışırken, sonunda ağızımdan kaçırıyorum. "Ben sarılmayı severim... seksten sonra... ve biz, şey, çok şey yaşadığımız için... şu anda benim için ekstra yoğun hissediyorum."

Luke boynuma sokuluyor ve burnunu göğüs dekoltemde gezdiriyor. "Kulağa rüya gibi geliyor. Ellerini üzerimden çekemeyen ateşli bir kız. Bu senaryoda heyecanlanmayacak ne var ki?"

Yüzümdeki ifadeyle ya da uzuvlarımı dolduran ani gerginlikle, daha sonra bana asla bu tür basit bir şefkat göstermeyecek olan erkeklerin sayısını - pislik eski sevgilim de dahil - ele vermemeye çalışıyorum.

Beni yatağa bağlayan adam da aynı şeyi hissediyor.

"Bu soruya cevap bile verme çünkü önümüzdeki bir saati oraya gidip o pisliği temizlemekten vazgeçmek için konuşarak geçirmeme gerek yok."

Gölmekten kendimi alamıyorum. Luke beni yataktan kaldırıp ayağa kaldırıyor, sonra da sanki başka bir yere gitmeye niyetim ya da ilgim varmış gibi beni banyoya doğru sürüklüyor. Çok geçmeden ikimiz de kutsal buharlı suda ıslanıyoruz, o arkamda ve büyük avuç içleri kollarımın, karnımın ve göğüslerimin üzerinde yavaşça sabun gezdiriyor.

Bir şey başlatmaya çalışmıyor, ama kemiklerimin mutluluktan erimesine neden olan sürekli bir dokunuş akışıyla beni tedavi ediyor.

Bu noktada, kalbimin de küçük bir mutluluk birikintisi oluşturduğu gerçeğini kasıtlı olarak görmezden geliyorum.

BÖLÜM 16

Ibu lanet küvetten hiç çıkmak zorunda kalmazsam mutlu bir adam olarak ölebilirim.

Tanıdığım en tatlı, en muhteşem kadın göğsüme sarılmış durumda ve biz burada birlikte ıslanırken zaman sanki kış uykusuna yatmış gibi geliyor. "Gidip atlara bakman gerekmiyor mu?

Sabah mı?" Skylar parmaklarını ön kolumun üzerinde gezdiriyor ve bunu yaparken derimin altında küçük kıvılcımlar çıkarıyor.

"Çoktan yaptım."

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?" Bana bakmak için başını eğmeye çalışıyor.

"Daha önce... Seni uyandırmak istemedim."

"Aman Tanrım. En azından gelip yardım edebilirdim, biliyorsun."

Başımı hınzırca sallıyorum, sesinin bu kadar somurtkan çıkmasına sessizce gülüyorum. "Tatlım, dışarısı buz gibi ve her şey bir metre karın altında. Bu rutini milyonlarca kez yapmışım gibi geliyor, benim için kolay. Yatağa geri döndüğümde seni yumuşak, sıcak ve adımları inlerken görmek... İşte bu bana verebileceğin en güzel hediye."

Skylar kısmen protesto, kısmen de utanç dolu küçük bir ses çıkarıyor. Kahretsin, kıvranmaya başlaması çok tatlı.

"Bunun gerçek olduğuna hâlâ inanamıyorum." Sesi sessiz. Ona ne kadarını anlatabilirim?

Ne kadarını itiraf etmeye cesaret edebilirim?

"Neden olmasın ki?" Ellerim serbestçe dolaşıyor çünkü onun narin teninin sert avuçlarımın altında hissettirdiği duyguya bağımlı olmaktan daha fazlası olma ihtimalim var.

"Lucas Rhodes'un benim gibi birini fark edeceğini hiç düşünmemiştim."

Lanet olsun. Keşke bu kız bilseydi.

"Seni hep fark etmişimdir," diyorum saçlarına doğru. Böyle otururken, göğsümün içine nasıl da mükemmel bir şekilde oturduğunu görmezden gelmek imkânsız.

"Gerçekten mi?"

"Bak... sen gençken değil tabii ki. O zamanlar bu şekilde değildi." Oğlumun en yakın arkadaşının banyomda çıplak olduğu gerçeğinin acı verici bir şekilde farkındayken hemen ekliyorum.

Biraz kıkırdamaktan kendini alamıyor. "Şu anda seninle bu konuda dalga geçmek çok kolay olurdu."

Kalçasını çimdiklemek onu zıplatıyor ve bir kahkaha daha attırıyor. Bu öyle bir ses ki, göğsümün içinde dolaşıyor ve yıllar boyunca kendi kendime koyduğum gardları ve duvarları yıkıp geçiyor.

"İstedğin kadar şaka yap tatlım, ama şunu açıkça söyleyelim. Sen gençken sana hiç o gözle bakmadım. Seni her zaman fark etmemin nedeni Brad'in senin yanında kendisi olabilmesiydi."

Dudaklarımı pembe saçlarına yaslayıp kokusunu derin derin içime çekiyorum. Şampuan, sabun ve inkar edilemeyecek kadar Skylar olan tatlılık.

"Biliyor musun, Brad sanırım on iki yaşındayken bana açıldı... erkeklerden benim kadar hoşlanıp hoşlanmadığımı sordu.

kızları severdim. Eğer ikisi arasında seçim yapmakta zorlanırsam. Bu soruyu sorduğu sırada bu konu hiç aklıma gelmemiştir ama birlikte atları tımar ediyorduk, bu yüzden çalışırken tek yaptığımız bu konu hakkında sohbet etmekte ve o da bundan çok emindi. Bir ebeveyn olarak, onun biseksüel olduğuna dair aklımda hiçbir şüphe yoktu. Brad böyle biri. Ama dünyadaki her insanın kendi önyargılarının ve saçmalıklarının ötesini göremeyeceğini biliyorum. Bu yüzden onun için hep endişelendim. Kiminle takıldığı konusunda hep endişelendim... ve yine de, ikiniz birlikte olursanız ona bir şey olmayacağını hep biliyordum."

İçinden hüzünlü bir iç çekiş geliyor. "Onu incitmek istemiyorum ve senin onunla ilişkini bozacak bir şey yapmak da istemiyorum."

"Asla yapmayacağını biliyorum." Bu kızın aralarındaki yakınlığı ya da arkadaşlığı asla tehlikeye atmayacağını bilmemin nedeni de bu, birlikte her ne yapıyorlarsa geçici olarak şımartmak ne kadar iyi hissettirirse hissettirsin. "Senin gibi bir arkadaşı olduğunu bilmek geceleri daha rahat uyumamı sağladı Skylar."

"Sen iyi bir babasın, biliyorsun. En iyisisin."

İnledim. "Seni soyarken bunu bana hatırlatmasan olmaz mı?" Şu anda, baba figürü konusunda kendimi kesinlikle sorumlu hissetmiyorum.

Sessiz kahkahası vücuduna yayılıyor ve göğsüme yaslanarak biraz titremesine neden oluyor.

"Tamam, komik kız, istediğin kadar gül. Seni ilk fark ettiğimde söylemiştim." Başımı eğerek dudaklarımı boynunun yan tarafına doğru fırçaladım. "Şimdi itiraf etmelisin... Beni ilk ne zaman fark ettin?"

Dudaklarım boğazının kenarını keşfederken günahkâr bir ses çıkarıyor ve Skylar bana daha fazla erişim sağlamak için boynunu eğse de elleri yüzünü örtmek için havalanıyor.

"Ohhhh... öyle, değil mi?" Alay ediyorum. Skylar kıvranmaya devam ediyor.

Bundan olması gerekenden çok daha fazla zevk alıyorum. Sikim de öyle.

"Noel'de bana işkence edemezsin. Bu hiç adil değil." Sızlanıyor.

"Sanırım yapabilirim. Belki seni daha fazla orgazmdan mahrum bırakmak işe yarayabilir?" Parmaklarım iç bacaklarında oynaşıyor, herhangi bir temas kurmadan amına yaklaşırken alay ediyor.

Skylar'ın kalçaları dokunuşumu kovalamaya çalışıyor ve ben bir iniltiyi bastırmak zorunda kalıyorum. Tek yapmak istediğim onu kaldırıp tekrar sikimin üzerine oturtmak ama dün gecedan beri sevişmekten başka bir şey yapmadığımızı düşünürsek ikimizin de bu banyodan çıkıp bir şeyler yememiz gerekiyor.

"Seni her gördüğümde gözlerimin dolmadığı bir zaman hatırlamıyorum." Bakışlarımla buluşabilmek için iki büklüm oluyor ve çenesini eğerek bana bakıyor. "Bunu nasıl görmedin, asla bilemeyeceğim."

"Bu bebek hüznünü saklamakta oldukça iyi olmalısın," diye mırıldanıyorum. Bunca yıl boyunca onun bana böyle baktığını nasıl fark etmediğimi merak ediyorum.

"Senin gözünde aptal küçük bir kızdan başka bir şey olmazdım."

Bir elimi sudan çıkararak saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıyorum ve ıslak parmaklarımı yanağının yumuşaklığında gezdiriyorum. Bir kez daha, onu incelemek, doyasıya bakmak ve gerçekten, gerçekten bakmanın tadını çıkarmak için zaman ayırıyorum. Dönen, uçsuz bucaksız, masmavi gözbebeklerini minik gümüş benekleriyle hafızama kazımak için.

"Tatlım, o zamanlar fark etmiş olsaydım bile, sana bakmak bana düşmezdi..." Başparmağımı alt dudağında gezdiriyorum. "Ama şimdi? Ben bencil ve açgözlüyüm ve kar temizlenene kadar seni çıplak isteyeceğim, böylece sana istediğim gibi bakabileceğim. Kulağa nasıl geliyor?"

Dişleri alt dudağını yakalıyor ve lanet olası bir rüya gibi görünüyor.

"Aynısını seninle yapabildiğim sürece kovboy."

BÖLÜM 17

A Skylar'dan boğucu bir inilti yükselir. "Aman Tanrım."

Gözlerini sıkıca kapatıyor ve ben tabaklarımızı bir kenara fırlatıp ağzımı tekrar ona götürme isteğimle savaşmak zorunda kalıyorum.

"Bu... açık ara... şimdiye kadar yediğim en iyi Noel yemeği." Ağzını doldururken söylüyor.

Izgara peynirden büyük bir ısırık daha aldıktan sonra, salondaki şöminemin önünde battaniyeye sarınmış muhteşem bir manzara. Banyodan sonra saçları nemli ve cildi parlıyordu. Onu çıplak tutma isteğim yerine geldi ama Skylar ben yemek hazırlarken eşofman giymeme izin vermeye gönülsüzce razı oldu.

"Buna bir saniye bile inanmıyorum." Kendiminkini ısırdığımda, erimiş peynirin tuzlu tadı ve ekmeğin karamelize kenarları gerçekten de çok güzel. "Ama şunu söyleyeyim, kızarmış peynirin bir sanatı var, kimin ne düşündüğü umurumda değil. Bunu düzgün bir şekilde yapmalısınız. O orospu çocuğunu biraz gevrekleştir, anlıyor musun?"

Skylar sessizce çiğniyor, sonra bu doğaçlama piknik için yere kamp kurduğumuz yanımızdaki manzarayı işaret ediyor.

"Ağaç çok güzel görünüyor. Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca herkesin Noel'inin muhteşem görünmesini sağlamakla uğraştıktan sonra tek bir biblo ya da cicili bicili şey görmek istemeyeceğimi düşünmüştüm ama sevimli süsler ve ışıklar gördüğüme sevindim."

Boğazımı temizliyorum çünkü şu anda karşımda duran pembe saçları ve muhteşem gülümsemesiyle gördüğüm manzara o lanet olası ağaçtan bin kat daha iyi.

"Hepsi Brad'in işi. Benim bir katkım olduğunu söyleyemem."

"Eminim her yıl yaptığın gibi yine de onun için ağacı kesmişindir?"

Ona alaycı bir gülümseme vererek, başparmağımla dudaklarının kenarındaki bir kırıntıyı fırçalamak için öne uzanıyorum.

"Şşş, tatlım. Bütün sırlarımı ifşa etme. Bana kalsa hiçbir şeyim olmazdı... Dürüst olmak gerekirse Noel'le hiç ilgilenmedim. Ancak Brad..."

Lanet olası dünyanın en güzel kızı başını geriye atıp gülerek ona ters ters bakar.

"Ne?" Ben huff.

Skylar dudaklarını birbirine dolayarak başını sallıyor. "Ben de bundan rahatsız olabileceğimden emin değilim... Bu gün bana genellikle bekar olduğumu hatırlatıyor ve her şeyin ihtiyaç duymadıkları şeyleri satın almak ve etrafta olmak istemedikleri insanlarla vakit geçirmekle ilgili görüldüğü bir başka gün."

Gerçek bu değil mi?

"Yani benim aptal küçük ızgara peynirim ve oğlumun evime yerleştirmek ve süslemek için ısrar ettiği bir ağaç - bu sizin için yeterli Noel ruhu mu?"

Bir köşeyi koparıırken mırıldanıyor, erimiş peynirin parçaların arasında uzanmasına izin veriyor ve bu kadar keyif almayı hak etmediğimi düşünerek gülümsüyor.

"Bakın, ben mutfakta tehlikeden başka bir şey değilim. Bana bu kadar lezzetli bir yemek yapabilen herkes bir azizdir."

Gözlerim."

"Kendin için yemek yapmıyor musun?" Kaşlarım çatıldı.

"Hayır, ya çok yorgunum, ya çok meşgulüm ya da dışarıdan bir şeyler almayı daha kolay buluyorum." Ağzındaki lokmayı düşündü ve sonra mavi gözlerini bana dikti. "Bana yargılayan baba bakışı da atma."

"Ne dememi bekliyorsun ki? Kendine dikkat etmiyorsun."

"Yemek yapmakta hiç iyi olmadım ve işiniz yeniyken bu çok zor." Skylar başparmağıyla ağzının kenarındaki birkaç kırıntıyı daha temizliyor.

Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum. Bu çiftlikte işin ya da atların öncelikli olduğu ve kendi ihtiyaçlarımın ikinci planda kaldığı pek çok zaman oldu. Yine de bu kızın, yanında ona bakacak kimse yokken potansiyel olarak canını dişine takarak çalıştığını bilmek canımı sıkıyor.

"Sana yardım edecek kimse olmadı mı?" Hayatına girmesine izin verdiği her kimse onu yumruklamak istiyorum. Belli ki birlikte olduğu pislik, böyle mükemmel bir kızı nasıl elinde tutacağı hakkında hiçbir şey bilmiyordu.

Onun
kaybı.
Benim
kazancı
m.

Bir lokma daha alıyor, çiğnerken gözlerimi kaçırıyor. Şömine sessizliği doldurmak için patlıyor ve tıslıyor.

"Meğer yanlış türden bir pisliğin hayatıma girmesine izin vermişim ve Brad'i uzun zaman önce dinlemeliymişim."

Sonunda itiraf ediyor. "Ama bu konu hakkında konuşmasak olur mu?" "Benim için sorun değil.

Noel'de olduğumuz için kimsenin çenesini kırmayacağım."

Skylar bana küçük bir gülümseme veriyor.

"Benim için yemek pişiriyorsun ve onurumu koruyorsun. Hayatım boyunca neredeydin kovboy?"

D a l g a geçtiğini biliyorum ama aynı şeyi ben de merak ediyorum. Bu kız nasıl oldu da

Bunca yıldır hayatımdaydı ama aramızdaki bu kıvılcımı ancak şimdi mi keşfediyoruz?

Özellikle de karların temizlenmesinin ve onun tekrar gitmesinin an meselesi olduğunu bildiğim zaman.

"Yarın atlara yardım etmeme izin vereceksin. Hikayenin sonu." Skylar Kindle'ını kucağına bırakıyor ve ben salona geri döndüğümde bana surat asıyor.

Ahırdaki temel işleri halletmek için dışarıdaydım ama Skylar'ın bana yardım etmesine gerek olmadığı konusunda ısrar ettim.

Ayrıca, yanımda olsaydı hiçbir şeyi bu kadar çabuk halledemezdim. Beceriksiz olduğu için değil, ellerimi ondan uzak tutamayacağım için.

Şapkamı kafamdan çıkarıyorum ve parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum.

"Ahh, ama bu kıyafet giymek anlamına geliyor ve ben soğuktan döndüğümde seni kanepemde çıplak bulma fikrini tercih ederim, tatlım." Bir omzumu duvara yaslıyorum ve dilimi dişlerimin önüne değdiriyorum, sözlerimin altında mükemmel bir şekilde kızarmasını yiyorum.

"Ben ciddiylim." Battaniyeyi omuzlarına daha sıkı sarıyor ve tüm öğleden sonra burada, üzerinde hiçbir şey olmadan, ateşimin önünde oturmasına bayılıyorum.

"Tamam, iyi, yarın gelip gönlünce at boku toplayabilirsin. Bu seni mutlu eder mi?"

"Çok. Teşekkür ederim." Bana tatmin olmuş küçük bir sırıtış atıyor ve sonra okuduğu şeyi eline alıyor. Ben ceketimi ve botlarımı çıkarmaya çalışırken gözlerinin bana doğru kaydığını hissediyorum.

"İyi kitap mı?" Her şeyi astıktan sonra odayı geçip ateşe biraz daha odun atıyorum. Bilerek acele etmiyorum.

"Mmhm." Dişlerini alt dudağının dolgun kıvrımına gömüyor ve gözlerini ekrana odaklamak için son derece çaba sarf ediyor.

"Umarım senin için çok sıkıcı değildir? Bütün gün burada tıklı kalmak ve seni meşgul edecek tek şeyin bir kitap olması."

Bunu çok daha ilginç hale getirmek için planlarım var.

"Hayır, mükemmel sayılır." Dili ıslatmak için dışarı fırlıyor Dudakları. Pembe lekeler derinleşiyor, yanaklarında yükseliyor ve lanet olsun, çok seksi görünüyor.

"İstersen bir film koyabilirsin..." "Benim için fark etmez, burası senin evin. Ne istiyorsun?"

"Ben mi? Yanında bir kitapla rahatlama fikrini seviyorum. Bu sana çok yaşlı ve sıkıcı gelmediği sürece?" Kanepeye geçerken, Brad'in dün gece telefonda ona söylediklerini duyduktan sonra içim kıpır kıpır oluyor. Ama doğruyu söylemek gerekirse, bu sataşmanın altında, bu kızın bende ne bulduğu ya da benim gibi birinden ne istediği konusunda hâlâ emin olamayan küçük bir parçam var.

Skylar yana kayarak L şeklindeki kanepenin köşesine sıkışmam için bana yer açıyor, ben de aylardır yan sehpa duran ama gözlerimin genellikle birkaç sayfadan fazlasını okuyamayacak kadar ağırlaştığı bir kitabı elime alıyorum.

"Dürüst olmak gerekirse... son birkaç haftanın dükkânımda ne kadar çılgınca geçtiğini düşününce, kimseyle konuşmak zorunda olmamak, sessizlik ve zaman lüksüne sahip olmak gerçekten harika hissettiriyor."

Oh, kesinlikle konuşmayabilirim.

"Buraya gel." Elimde tutamadığım rüya kızım, başını göğsüme yaslayıp Kindle'ını tutan elini karnıma dayayarak yanıma yerleşiyor. Ben de kendi kitabımı göğsüme dayıyorum ama dürüst olmak gerekirse tek bir kelimesine bile odaklanamıyorum.

Diğer kolum beline dolanıyor, avuç içim kalçasını örtüyor. O kalçaların arasında ne kadar ipeksi ve ıslak olabileceğini görmek çok cazip geliyor.

Birlikte uzanırken, parmaklarımın altında biraz kaydığını hissediyorum. İşte o an nefes alış veriş azalıyor ve kendime engel olamıyorum. Elimi battaniyenin katları arasından kaydırarak, tam olarak keşfetmek istediğim yeri bulana kadar karnının yemyeşil kıvrımını aşağı, aşağı, aşağı izliyorum.

Parmaklarım amına dalıyor ve tam olarak aradığım şeyi bulurken Skylar'ın nefesi sessiz bir solukla kesiliyor.

Ne kadar sıırıslık oldüğünü keşfetmek.

"Luke..." Küçük bir inleme sesi çıkarıyor ve hızla sertleşen sikim kotumun içinde tekmeleniyor. Başını göğsüme doğru çevirirken dişleri gömleğimin önünü sıyrıyor.

"Ağrın var mı?" Parmaklarımı onun kadifemsi dokusunda gezdirerek nazikçe okşuyorum. Kollarımdaki kızın ne kadar tahrik olduğunun kaygan kanıtı parmaklarımı kaplıyor.

"Hayır." Kalçaları kalkıyor ve bana daha kolay erişim sağlayacak şekilde ayarlanıyor. "Tekrar içimde olmanı düşünmeden edemiyorum."

Bu da beni onun için hakkım olandan daha vahşi yapıyor.

"Okumaya devam et. Eğer iyi bir kız olur ve boşalmadan seninle oynamama izin verirsen, sana tam olarak istediğini vereceğim."

BÖLÜM 18

"C "İyi biri olup bunu benim için yapar mısın?"

Luke'un parmakları klitorisime sürtünerek kayıyordu. sırlıslıkla olmuş amımın içinden geçerken odaklanabildiğim tek şey.

"Bilmiyorum." Beni o kadar rahat okşuyor ve okşuyor ki, sanki bu tamamen normalmiş gibi, iniltim boğazımda düğümleniyor. Sanki her gece bu kanepede böyle birbirimize sarılmış yatıyormuşuz gibi, o da kalçalarım titreyene kadar amımı okşuyor.

Bunu ne kadar çok istediğimi... bu senaryonun her ayrıntısının zihnimde gerçek olmasını içtenlikle dilediğim bir şey olarak dönüp durması beni şok ediyor.

Yani, bu adama her zaman ne kadar derinden aşık olduğumu biliyorum. O yıllar boyunca sadece bir fanteziydi, genç bir kızın çok daha yaşlı ve günahkâr derecede çekici bir kovboyla olan tutkulu arzusuydu.

Tam buradaki bu his beni şaşırtıyor, bunun sadece seksten daha fazlası olmasını isteyebileceğimi ve yıllardır kafamda olan özlemi nihayet yaşayabileceğimi.

"Hmm. Bence yapabilirsin. Özellikle de bütün gece içinde olmamı istiyorsan." Luke'un derin sesi kalın göğsünden içime doğru titreşiyor, dalgalanmalarla birlikte

Her seferinde klitorisimin üzerinde oyalanıyor, gevşemeden önce bana işkence etmeye devam ediyor.

Birkaç dakika içinde nefes nefese kaldım. Onun için titriyorum. İçimden minik, sürtükçe, yalvaran sesler fişkırıyor. Umutsuzca kovalamak istediğim doruk noktası beni ele geçirmekle tehdit ediyor, yaklaşıyor ve sonra tekrar tekrar azalıyor. Yol boyunca bir yerlerde Kindle'ım parmaklarımın arasından kayıp gitti ve tek yapabildiğim onun yumuşak gömleğine tutunmak.

"Lütfen. Luke, daha fazla dayanamıyorum." İçimden bir ürperti geçiyor ve göz kapaklarımın ardında beyaz kıvılcımlar dans ederken, bedenime hükmetmesine izin vermenin ne kadar iyi hissettirdiğinin içinde kayboluyorum.

"Tatilleri geçirmek için en sevdiğim yol bu olabilir" diye mırıldanıyor hınzırca. İçimde kıvrılmak için iki parmağını kullanarak, kayganlığımı daha fazla toplamak için öne doğru bastırıyor, sonra beni daha sıkı sarmak için yeterli olan, ancak beni çıkarmak için yeterli olmayan bir dokunuşla klitorisimin üzerine ve üzerine yayıyor. "Bunun için ne kadar sıırılsıklam olduğunu hisset."

Bu noktada aklımı kaçıрма ihtimalim var. Daha önce hiç kimse bana böyle davranmamıştı ve tüm vücudum kıvılcım saçan bir canlı tel gibi hissediyor.

Tenim aşırı ısındı ve göğüslerim ağrıyor ve elini lanet olasıca bir şekilde becermeye başlamamak için her şeyi yapmam gerekiyor.

"Oh Tanrım. Lütfen." Yalvarmak benim tek para birimim. "Gelmek ister misin, tatlım?"

"Evet," diye inliyorum, tırnaklarımı gömleğine geçiriyorum. Bana söz verdiği gibi ben de onu çıplak istiyorum.

"Buraya gel." Parmakları amımdan çıkıyor ve karnımın üzerinde müstehcen bir şekilde kaygan bir iz bırakıyor. Battaniyenin sıcaklığının altından sıyrılıp beni göğsüne doğru çekmesine izin veriyorum.

Kendi vücut ağırlığımı taşıyabileceğimden bile emin değilim; her uzvum zevkten çok ağır geliyor.

Niyetini açıkça ortaya koyarken içimden bir nefes kaçıyor.

Sevişmemizi bekliyordum ama Luke'un başka fikirleri varmış gibi görünüyor. İri elleri belime dolanıyor, güçlü parmakları kıvrımlarımın yumuşaklığına gömülüyor ve beni sıkıca tutarak kanepeden aşağıya doğru iniyor.

Vay anasını.

Gözlerinde, beni ağzının üzerine konumlandığını fark ettiğimde beni alt üst eden ve içimi dışına çıkaran bir açlık var. Bu bakış, tam orada, kanımı beklentiyle cızırdatıyor, ama çok çılgınca hissettiriyor. Bunu burada, açıkta yapıyoruz ve kimsenin bir şey göremeyeceğini bilsem de, bu anın yoğunluğunu kavurucu boyutlara çıkaracak kadar risk var.

"Havada durmak yok. Tam ağırlık. Güzel küçük amcığını tam istediğim yere oturt." İç uyuğumun kabarıklığını yalıyor. Tam da bu adam için çok tahrik olduğum ve aklımı kaçırdığım için ıslaklıkla kaplandığımı bildiğim yer.

"Ama-" Elimde değil. Bunu istiyorum ve onu istiyorum, ama aynı zamanda şüpheyile kendi kafamın içinde çok kolay sıkışıp kalıyorum.

"Dolu." Nip. "Vücut." Yala. "Ağırlık." Em.

"Oh siktir. Siktir." Ellerim saçlarına doğru uçuyor. Asi koyu renk tellere batıyor, gümüş parıltıların arasından geçiyor, uzun zamandır uzanmak istediğim o sıcak beyaz çizgiye dolanıyor.

Luke beni üzerine çökmeye zorluyor ve ağzı amımın üzerine kapanarak yüksek sesle inlememe neden oluyor. Hemen ona sürtünmeye başlıyorum çünkü bu inanılmaz bir his. Tüm o alay ve işkencelerinden sonra iyice gerilmiş durumdayım ve neredeyse uçurumun kenarından aşağıya fırlayacağımı biliyorum.

Bu sefer hiç tereddüt etmiyor. Bu adam beni paramparça etme görevinde ve dili amıma girdikçe inliyor, küfrediyor, adını sayıklıyorum. Saçlarını o kadar sert çekiyorum ki acı veriyor olmalı, ama kafa derisine batan bu acı onu sadece teşvik ediyor gibi görünüyor.

İşte o zaman beni hafifçe kaydırıyor, parmakları kalçalarımın öyle sert giriyor ki kesinlikle morarabilir ve beni tehlikeli derecede karanlık bir bakışla kilitliyor. Klitorisimi o kadar sert emiyor ki sırtım eğiliyor ve dalga tam tepemde kırılıyor. Beni titreyerek ve ağlayarak bırakıyor.

Umarım ona aşık olduğumu ya da aynı derecede saçma bir şey söylemem.

Beni paramparça ettiği her an, bu her neyse onun daha da derinlerine düşüyorum. Duygular gittikçe daha da yoğunlaşıyor ve her şey durmak zorunda kaldığında nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

"Aman Tanrım. Sana içeride ihtiyacım var." Kalbim boğazımda gümbür gümbür atıyor. Kan karıncalanıyor ve her uzvumda uçuşan kıvılcımlar nabız gibi atan bir ritim oluşturuyor.

"Sikimi mi istiyorsun?" diye amıma karşı konuşuyor ve ne kadar aşırı uyarıldığım için neredeyse sarsılıyorum.

"İstiyorum. Lütfen. Bütün gün senin için çok azdım." Çaresiz kelimeler ağızımdan döküldü.

"Burada işim bitmek üzere. Eğer sikimi ağzına almak istiyorsan, arkanı dönsen iyi edersin."

"Vay anasını."

Gözlerinde sinsî bir bakış, ağzının ve sakalının her yerinde ıslaklığımın parlayan kanıtları var.

"Sorun mu var?" Bakışlarımı tutarken nefesimi çalıyor ve dilini uzun bir çizgide gezdirerek amımı okşuyor.

"Burası mı?" Gözlerim odanın içinde geziniyor. Yüzünün üzerine tünemiş halde ne kadar çıplak olduğumun son derece farkındayım.

"Benim evim. Benim kurallarım. Hayatımda gördüğüm en tatlı amcığın beni burada ıslatmasını istiyorsam, öyle olacak."

Dudaklarımda minik bir gülümseme beliriyor. "Çok yaramazsınız, Mr. Rhodes."

BÖLÜM 19

"I Yaramaz mıyım? Dedi buraya sutyenden başka bir şey giymeden ve son külotu için acınası bir bahane giyerek gelen kız

Gece. Şimdi ben senin amını yalarken sen de benimle daha fazla tartışamayacak hale gelene kadar sikimi yala."

Luke beni aşağı yuvarlıyor ve orgazm sonrası sersemliğimle tamamen kemiksizim, beni mümkün olan en sürtük şekilde konumlandırmasına izin veriyorum. Tamamen çıplak, elleri ve dizleri üzerinde onun tepesinde, şişkin ereksiyonu kot pantolonunun ön tarafına, tam yüzüme doğru bastırıyor.

Tanrım. Bu adama aletini ağızma almaktan ne kadar zevk aldığımı göstermek istiyorum.

Gece yarısı sikişmelerimiz arasında, dilimi uzunluğunun üzerinde gezdirmek, yalamak, dudaklarımı kısa bir süre için ona dolamak için birkaç fırsatım oldu. Şu anda ilk kez onun sikini doğru düzgün emeyeceğim ve onun için neredeyse salyalarım akıyor.

Luke göğsünün üzerinde diz çökmeme izin verirken ben de onu dışarı çıkarmak için kotunu ve külotunu kurcalıyorum. Sikini serbest bırakır bırakmaz, aç parmaklarım arayışlarında başarılı olduğu anda saldırıyor. Beni tekrar ağzının üzerine çekerek, dilini tekrar üzerimde gezdirmeye başlamak için beni öne doğru eğiyor. Beni bir şekilde yeniden inşa ediyor

Yirmi dört saat önce bedenim için mümkün olduğunu bile bilmediğim bir şey.

Zihnim boşalıyor, zevk içime işliyor ve ayak parmaklarım kıvrılıyor.

"Oh lanet olsun." Bu adam için yaşayan en azgın kızım. "Nasıl bu kadar iyisin? Seninleyken her şey çok iyi hissettiriyor." Dilimin kökten uca, kalınlaşan şaftına karşı inanılmaz hissettiren özensiz ve umutsuz yalamalarına izin verirken, kelimelerim yarı inilti, yarı hıçkırık.

Altımda, amıma karşı inlediğini hissediyorum ve bunu tekrar tekrar yapmak için davetiye olarak kabul ediyorum. Baş kalçalarımın arasında olan kovboydan mümkün olduğunca çok o lezzetli sesleri çıkarıyorum.

Yaklaşıyorum, dalga yükselmeye başlıyor ve içimde bir yol çizen zevkin yoğunluğu beni Lucas Rhodes'u memnun etmeye çalışmaktan başka hiçbir şeyin olmadığı bir yere gönderiyor.

Dudaklarımdan uzun bir tükürük izinin düşmesine izin veriyorum ve sikişinin tepki olarak sarsılmasını hayranlıkla izliyorum.

Luke kalçalarımıdaki tutuşunu sıkılaştırarak amıma doğru bir ses çıkarıyor. "Ffffuck."

"Hoşunuza gitti mi Bay Rhodes?" Bana ne oldu bilmiyorum ama şu anda dümende pervasız bir şeytan var ve bu adamın kontrolü kaybettiğini görmek istiyor.

"Tanrım." Homurdanıyor ve dişlerini hassas etimin üzerinde gezdiriyor. Ona böyle seslenmeme karşılık olarak ucunun nasıl parladığını ve uzunluğunun nasıl zonkladığını kaçırmıyorum. "Eğer hâlâ konuşabiliyorsan, bu bir sorun. İyi bir kız ol ve bana bir tane daha ver, sonra seni bütün gece sikimle dolduracağım."

Luke dilini içime sokuyor ve o anda neredeyse parçalanıyorum. Acımasızca beni yutuyor ve ben de onun hızına uymak için elimden geleni yapıyorum, hareketlerini yansıtıyorum. Aşağı doğru emmeden önce dilimi onun şişman kafasının üzerinde döndürüyorum.

Aletin tadı erkeksi ve kadifemsi, ağzımı dolduruyor. Pre-cum'un hafif tuzluluğu ağzımın içinde kayıyor.

Dili ve onunla ilgili her şey mükemmel. Bu açıyla onu çok daha derine götürebiliyorum, kolaylıkla içeri girmesine izin veriyorum. Bu şekilde, onun kanepesinde olmak çok ateşli. Bana sahip olmak için bu kadar çaresiz olması, onun hâlâ giyinik olması ve benim çıplak olmam... Bu bir şekilde güçlü hissettiriyor.

Sanki bu adam bana seve seve tapacak ve sadece benim ihtiyaçlarımı karşılayacakmış gibi.

Titremeye başladığımda ve bu zevk dalgasının gittikçe yükseldiğini hissettiğimde, onun uzunluğunun etrafında inliyorum. Sıcaklığı ve kokusu duyularımı dolduruyor ve beni diliyle birlikte iki parmağıyla çalıştırdığında, bu beni içeri sokuyor. Orgazmım beni yuvarlanan bir güçle vuruyor. Salyalarım akıyor, aşağı yukarı sallanıyorum, her türlü çaresiz, nefes nefese sesler çıkarıyorum.

"Kahretsin, çok mükemmelsin." Kulaklarımdaki uğultu ve boynumdaki gürleyen nabız arasında bir kez daha hırpalanıyorum.

Luke bizi çeviriyor, böylece o oturuyor ve beni kucağına alıyor. Bedenimi yönlendirmesine izin verirken kollarımın boynuna dolandığının belli belirsiz farkındayım ama umurumda bile değil.

İsteddiği her şeye sahip olabilir.

"Mmmmfuck. Seni tutma isteğiyle beni kışkırtma, tatlım." Beni koca sikinin üzerine oturturken aynı anda ağızlarımızı da birleştiriyor. Beni yedikten sonra o kadar ıslak ve şişmişim ki, doğru düzgün düşünemiyorum bile, o kadar derine kayıyor ki, beni etrafına mükemmel bir şekilde geriyor.

Tek yapabildiğim boynuna sarılmak ve ağzına doğru inlemek. Her şey parlak kıvılcımlara ve dipsiz bir zevke dönüşüyor. Gömleğinin malzemesi sert meme uçlarıma sürtünüyor ve klitorisim karnının alt kısmına sürtünüyor.

"Tanrım. Çok sıkısın. Çok mükemmel." Alt dudağımı dişlerinin arasına sıkıştırıp içime girerken vücudum onun için alev alev yanıyor. "Ver şu memeleri bana."

Nasırlı, büyük avuçlarıyla göğüslerimi avuçluyor. Meme uçlarımı sıkıştırıp sıkarken başını eğip emiyor ve dilini her yerde gezdiriyor.

Parmaklarım onun asi saçlarına gömülüyor ve ona tutunmaya devam ediyorum. Başım arkaya düşmüş ve gözlerim kapalı bir şekilde onu orada tutuyorum.

"Oh Tanrım. Oh Tanrım." Bunu hissedebiliyorum. Sıvı hissi ayak parmaklarımdan yukarı doğru akmaya başlıyor ve bu çok iyi ama çok fazla ve buna daha ne kadar dayanabileceğimi bilmiyorum.

"Sikimi sağ. İşte böyle. Aynen böyle." Luke göğüslerime karşı homurdanıyor, vücudumu çözmenin her bir anahtarını biliyormuş gibi hissettiren bir şekilde onlara ilgi göstermeye devam ediyor.

"Sabaha kadar seni sarıp sarmalayacağım. Seni sikmeyi bırakmak istemiyorum, duramayacak kadar iyi hissettiriyor."

"Yapamam Luke. Bu çok fazla." Dalga çoktan içeri girmiş, beni en derin sularda bir yerlere götürmeye hazırlanıyor.

"Yapabilirsin. Şu haline bak. Beni lanet bir rüya gibi alıyorsun." Elini aramızda kaydırıyor ve itişleri daha düzensiz hale geliyor.

Klitorisim çok hassas, hiçbir yolu yokmuş gibi hissediyorum. Bir daha olmaz. O kadar çabuk değil. Bu imkansız.

"Tanrım, beni çok sıkı sıkıyorsun. İşte bu, güzelim, benim için gel. İçimdeki her damlayı çal. Hepsi senin olsun." Başparmağı klitorisimi bulduğunda dişleri meme ucumu çekiştiriyor ve ben çözülüyorum. Bu sefer boşluğa düşüyorum. Kükreyen his içimde kıvrılıyor ve beni bir anlığına duyularıyla bağlantımı kaybettiğim karanlık bir pelerinin içine çekiyor.

Vücuduma geri döndüğümde, ağızlarımız çaresiz ve aç, yoğun bir kaynaşmaya kilitlenmiş durumda. Dillerimizi birbirine geçirirken Luke'un üzerinde aldığım tat o kadar sıcak ki nefes almakta zorlanıyorum. İçime gömülmüş, boşalıyor, nabızı atıyor. Beni o kadar sıkı tutuyor ki sanki ikimiz de sonsuza dek boşalacakmışız gibi geliyor.

"Tanrım. Siktir." Ağzıma doğru nefes nefese gelen Luke'un iniltisi o kadar ilkel ki göğsüme ulaşıyor ve oraya yerleşiyor.

Bu öyle bir gürültü ki, onunla olan ilişkiyi asla bitirmek istemememe neden oluyor. Bu beni, bu adamın benim için kim olduğuna dair her şeyi, hayatlarımızın nasıl iç içe geçtiğine dair karmaşıklıkları unutmaya ve tedbiri elden bırakmaya teşvik ediyor.

Başka bir şey nasıl bu kadar iyi olabilir ki?

"Beni deli ediyorsun, biliyor musun? Bu amcık..." O kadar güçlü ki, bizi kolayca kaldırıyor ve beni sırtüstü yatırıyor.

Tıslayarak çekiliyor ama yüzünde hâlâ tatmin olmadığını gösteren bir ifade var.

"Aman Tanrım, Luke... Hayır. Yapamam." O üzerime düşerken ellerimle başını itiyorum. Öpüyor ve vücudumda bir iz bırakıyor. Hayatta olmaz. Çok erken, çok fazla zevkle aklımı kaçırıyorum. Duyguların ve aşırı uyarılmanın gürleyen seli içimden akıyor, amansız, damarlarımda çılgınca atıyor.

"Kıpırdamadan yat." Kukumun hemen üstünden kapüşonlu, karanlık gözlerle bana bakıyor.

Hâlâ onu uzaklaştırmaya çalışıyorum. Kanepeye tırmanmaya, bacaklarımı kapatmaya ve benim için planladığı şeyden kaçmaya çalışıyorum.

"Yeter artık. Daha fazla dayanamayacağım."

Avuç içleri dizlerime karşı sıcaktan kavruluyor. Beni yerimde sabitliyor.

"Kısa bir süre önce sikim için yalvarıyordun." Ağzıyla amımın üzerinde geziniyor, o karanlık gözleriyle beni hapsediyor ve incelemesi için bacaklarımı iyice açıyor.

"Bu kadarı da fazla," diye sızlanıyorum, ama bu sözleri söylerken bile parmaklarım onun saçlarında kenetleniyor. Belki de onu daha yakına çekiyorum. Belki de onu uzaklaştırıyorum. Belki de bu kovboy için tam bir fahişeyim.

"Şu haline bak. Dölümü sızdırıyorsun." Bakışları aşağıya kayıyor ve onun kayganlığını giriş yerimde hissedebiliyorum. Onun bu kadar yakınımda olması, ikimizin orada bir araya gelişinin kanıtlarını hayranlıkla izlemesi neredeyse dayanılmaz bir şey. Of

Beni tamamen mahvetmiş olmasına rağmen kalçalarımın arasına sıkışmaya doyamıyor gibi görünüyor.

"Sana göz kulak olmama izin ver." Sessiz, çakıllı bir mırıltı. Böyle bir sesle söylenen kelimeler içimden geçip göğsümün derinliklerine iniyor. Uzun zamandır bağısız bir şekilde etrafta dolaşan bir şeye tutunuyor.

Luke cevap olarak bir şey söylememi beklemiyor.

Söyleyemem.

Bu çok samimi. Bana bu sözlerle ve dudaklarında amımın izleriyle baktığında seksten daha fazlasını hissediyorum. Orgazm sonrası parıltıdan daha fazlasını okuyorsam aptalım.

Ancak cevabımı beklemekle ilgilenmiyor. Luke yine de benimle ilgileniyor; ağız girişime yapışıyor ve sırtım kanepeden yukarı doğru eğiliyor, sakalının sıyrıklarını ve tam da artık dayanamayacağımı düşündüğüm anda bana vermeye devam ettiğı çılgın zevki hissediyorum.

Dölümüzü topluyor ve iki parmağıyla içime geri itiyor, ardından diliyle hınzırca girdaplar yapıyor, ben onun adını haykırana kadar içime bastırıyor.

Bana mükemmel davrandığı her saniye, bu adam kalbimi çalıyor ve beni lanet olası aklımdan çıkarıyor.

Beni yatağa taşımadan ve söz verdiği gibi yapmaya devam etmeden önce.

Gecenin geri kalanında benimle ilgileniyor.

BÖLÜM 20

TAhırın bu bölümünde bir düzine meraklı yaratık var. Hepsi de kızı görebilmek için uzun boyunlarını eğiyor ve sabırsızca hırlıyorlar.

Bu sabah burada ev işlerine yardım ediyordum.

Skylar mırıldanıyor ve ahırlarda ilerlerken her biriyle sohbet ediyor. Dışarıdaki pislikleri temizlemeyi devraldı ve ona ipleri gösterir göstermez beni kovdu.

Kendimi başka yerlerde meşgul ettim... çünkü ondan uzak duramıyorum. Her parçam bir şekilde ona ulaşmak ve dokunmak istiyor.

Sadece cinsel olarak değil - yani, bu kıza olan bağımlılığımın inkar edilemez bir parçası - ama birlikte çok kolay zaman geçirebiliyor gibiyiz. Onunla birlikte olmak zahmetsiz.

Zeki ve çabuk kızdıran biri ve benim gibi çok uzun zamandır kendi arkadaşlığından hoşlanan biri için Skylar buna hiç beklemediğim bir şekilde uyuyor.

Brad hakkında o kadar çok konuşmadık bile, ki aramızdaki ilişkinin bu noktada bozulabileceğini düşünmüştüm. Sikişme ve gerginlik sistemimizden çıktıktan sonra, oğlumun en iyi arkadaşı olmasının ötesinde konuşacak bir şeyimiz olmayacağından endişelendim. Dünyalarımız birbirinden çok uzak olacaktı.

Onun yerine, geçen günü ve geceyi birlikte geçirdik. Konuşuyorum.

Bana mağazasının Instagram hesabını, iekilik çalışmalarının fotoğraflarını ve videolarını gösterdi - ki bunlar muhteşemdi - etkinlikler için yaptığı planları ve yeni yıl için şimdiden rezervasyon yaptırmış olan müşterilerini gösterdi. Skylar'ın gülümsemesi, farklı şakayık eşitleri yetiştirme, çiftlik kapısı tarzında kendi içini kendin seçme ve dükkanın n cephesiyle ilgilenecek bir ekip kurma hayalinden bana utangaç bir şekilde bahsettiğinde daha da parlaklaştı.

Bu kızın btceleri ve hesap çizelgeleri var ve kesinlikle işinin ehli. Onun yaşında genç ve aptal olduğumu düşündüğümde, tek yaptığımın kement atmak, ata binmek ve etek kovalamak olduğunu itiraf etmekten utanıyorum.

Her şey estetik detaylar gözetilerek yapılmış, Skylar'ın bu kadar meşgul olması şaşırtıcı değil.

Ailesiyle ve diğer bazı arkadaşlarıyla yaptığı telefon görüşmeleri arasında bana ailesinin seyahatlerinden ve yazın onlarla bir yerde buluşmak için nasıl uçmasını istediklerinden bahsetti.

Yani, itiraf etmeliyim ki, bu konuşmaların çoğu çıplakken veya başka bir ateşli seks turu arasında oldu, ama aramızda bir aşinalık var.

Dürüst olmak gerekirse, kimseyle böyle bir bağ kurmayı beklemiyordum, hele ki yarı yaşımda, bakmamam gereken bir kızla.

Brad'in videosu arandığında keskin bir perspektif ortaya çıktı ve ikimiz de tüm Noel'i dilimi amına sokarak geirmemişiz gibi davranmaya çalıştığımızda çok garip bir yirmi dakika oldu.

"ok parlak." Sesi süzülerek içeri girdi ve düşüncelerimi böldü. Kendi zihnimde kaybolmuş, doru iğdişim Fizz'i tımar etmekle meşguldüm ve onun yaklaştığını bile duymadım.

"yle. Fizzy de iltifata bayılır." Elbette Skylar'ın burnuna sokuluyor, biraz daha fazla ilgi bekliyor. "Aşağıda işler nasıl gidiyor?"

"Sanırım işim bitti. Yine de çalışmamı kontrol etmeniz gerekebilir Bay Rhodes."

Dudakları birbirine dolanıyor, kirpikleri dalgalanıyor. Bebek mavileri gözlerimin arasından ağzıma, oradan da şapkama sıcıyor. Bakışlarını oraya yerleştiriyor, oyalanıyor ve dili dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlıyor.

Fırçayı botlarımın yanındaki kovaya atıp ellerimi ceketimin ceplerine sokuyorum ve aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. Yavaşça ilerliyor, Skylar'ın sırtı ahşap duvara değene kadar dudaklarında günahkâr bir gülümsemeyle geri çekilmesini hevesle izliyorum.

"İşteyken dikkatin mi dağıldı tatlım?" Gözbebeklerinin genişlemesini ve dudaklarının sık bir nefes verirken ayrılmasını bencilce yiyorum.

"Belki." Küçük beyaz puflar, nefesinin sıcaklığıyla birlikte dudaklarını terk ediyor.

Her ne kadar son birkaç gündür zihnimde defalarca canlandırdığım bir fantezi olsa da, burası onun içine gömülmek için fazla soğuk.

"Sana bir sır verebilir miyim?"

"Bana her şeyi anlatabilirsin." Bir kolumu onun üzerine, duvara yaslayıp vücutlarımızı birbirine sürtüyorum.

Alt dudağını ısıyor ve gözlerindeki camsı bakış yaklaşan sonumu işaret ediyor. Çünkü biliyorum, bu kızın ağzından bundan sonra ne çıkarsa çıksın kabul edeceğimi biliyorum.

Minik parmakları ceketimin önünü kavıyor ve parmak uçlarında yükseliyor. Kulağıma ulaşabilmesi için başımı eğmek zorunda kalıyorum ve bu içimde bir ürperti yaratıyor.

Bunun aramızda gerçek olabileceği günlerin, ayların, yılların geçtiğine dair yasadışı düşünceler aklımdan geçiyor.

"Üzgünüm Bay Rhodes, ama iç çamaşırı giymeyi unuttum." Skylar'ın sesi boğucu bir fısıltı. "Ve kalçalarımın aşağı aktığını hissedebiliyorum."

"Tanrım." Kalın kalın yutkunuyorum. Nabzım boynumda toynak atışları gibi sert atmaya başladı.

"Sonra da gidip o şapka ve kot pantolonla dolaşmak zorunda kaldın... ve..." Kirpiklerinin arasından bana bakıyor.

"Bana muhtaç küçük amcığının burada çıplak ve sürtük olduğunu ve dölleriyle damladığını mı söylüyorsun?" Duvara yaslanmayan diğer elimle başparmağımı alt dudağında ileri geri gezdirdikten sonra aşağı doğru çekiyorum.

Ona bu şekilde davrandığımda göz bebeklerinin patlamasına bağımlıyım. Biraz sert, ama çoğunlukla onunla dalga geçiyor ve ona ne kadar mükemmel olduğunu söylüyorum.

Lanet olsun, eğer bu sabah onu banyo tezgahının üzerine yatırdığımda dölleri hala içinde olması her şeyi delicesine ateşli hale getirmiyorsa.

"Görmek istiyor musun?" Sözleri yumuşak. Narin. Tıpkı onun gibi.

Hay sikeyim. Lanet aklımı unutup bu kıza evlenme teklif edebilirim.

"Seni burada becermenin bir yolunu bulabileceğimi sanmıyordum ama bu planı değiştirmek zorunda kalabilirim." Başparmağımı ağzına bastırıyorum ve iyi bir kız olan Skylar dilini çevirip pedin üzerinde gezdiriyor.

Duvarı iterek şapkamı tutup kaldırıyorum ve pastel pembe dalgalarının üzerine yerleştiriyorum.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüğümde, o mavi gözleri açılıyor ve beni izlerken dudakları aralanıyor.

Parmaklarım kemerine takılırken ona göz kırpyorum.

"Sana yakışıyor, tatlım."

"Öyle mi?" Parmakları kesinlikle bağımlısı olduğum şekilde saçlarımı arıyor. O tırnakların kafa derime girmesini ve mümkün olduğunca sık çekiştirmesini istiyorum.

"Mmmm. Başka bir açıdan giydiğini görmeme izin vermelisin, böylece sana gerçekten iyi bakabilirim." Kot pantolonunun düğmesini ilikliyorum. "Bence sen

bana sadece bununla binmek zorundasın. Şu anda bu mükemmel vücudun üzerinde emin olamayacağım kadar çok kıyafet var."

Gülüyor, hafif çınlayan kadınsı bir ses, bu ahırda çok yabancı olan ama çok doğru hissettiren bir tür şakacı gürültü. Parmaklarım teninin yumuşaklığına bastırırken midesi çöküyor.

Tam kotunu indirip, tombul ve ilgim için yalvaran klitorisinin üzerinde uzun bir çizgi yalayıp ağzıma almak için öne doğru eğildiğimde, dışarıdan bir araç sesi geliyor.

Lastikler karın üzerinde çıtırdıyor, kesinlikle görmek istemediğim iki kişi ahırın yanına yanaşırken müzik çalıyor.

"Aman Tanrım." Beni tam da Skylar'ın uzun, yavaş öpücüklerimi istediği yere götürmesi gereken parmaklarım şimdi beni ondan çekistiriyor. "Brad mi?"

Ağzımı aceleyle elimin tersiyle siliyorum.
Lanet olsun.

"Tanrım. Ondan kurtulmamı ister misin?" Ayağa kalkıp kot pantolonunu yukarı çekmesine yardım ettim. Oğluma hemen şimdi defolup gitmesini söylemek için her şeyi seve seve yapardım, güneşin altında herhangi bir bahane bulurdum.

Ellerimi savuşturdu. Gözleri ay gibi yuvarlaklaştı. "Git onu oyala," diye tıslıyor.

Bunun ne anlama geldiğiyle ilgili her şeyden nefret ediyorum... zamanımızın aniden sona ermesinden. Bu sabahın baş başa kalmak için son şansımız olduğunu bilseydim, ahıra hiç gelmezdim.

"Sorun yok. Git hadi." Başını salladı ve pantolonunu bağladı, sonra döndü. Ancak bir an duraksıyor ve şapkamı hızla çıkarıp tekrar ellerime tutuşturduktan sonra kabinden çıkıp gözden kayboluyor.

Düzgün bir vedalaşma fırsatı olmadan elimden kayıp gidiyor.

BÖLÜM 21

"Y Şehirden ayrılamazsın. Kal." Brad kollarını kavuşturur.
"Ne yapacaksın Sky? Ne yapacaksın Sky?
dünyanın en sefil Yeni Yıl acıma partisini tek başına mı yapacaksın?"

Koridorun karşısındaki odada uyuyan adama duyduğum işkenceli özlemle beni burada tutmaya kararlı olan en iyi arkadaşım ve onun erkek arkadaşı tarafından dik dik bakılıyorum.

Çünkü Brad ve Flinn'in bu çiftlikte kendi evleri olmasına rağmen, geri döndüklerinden beri benim kişisel gölgem oldular.

Normal şartlar altında, eğer kalmaya gelseydim aramızdaki ilişki tam olarak böyle olurdu. Şafaktan gece yarısına kadar birbirimizin arka cebinde olurduk.

Ancak şimdi, dün sabah ahırda kıl payı kaçırdığımızdan beri görmediğim bu evdeki diğer Rodoslu adamın acı verici bir şekilde farkındayım.

"Bak, yılbaşına sadece üç gün kaldı." "Ve sen de biliyorsun ki eğer kalmıyorsun, o yüzden bana bir iyilik yapar mısın, lütfen, aşkım?" Flinn telefonundan başını kaldırıp çiftlik evinin mutfak masasının etrafında oturduğumuz yere bakıyor.

Daha birkaç gece önce viski ve Lucas Rhode'un hınzır ağzıyla kaplanmış bir halde üzerine uzandığım.

"İyi, iyi. Tamam. Senin küçük aptal partin için kalacağım." Alay ediyorum. "Ama karşılığında, lastiğimi almama ve arabamı gizlice kurtarmama yardım etmelisin."

"Çalındığını iddia etmek istemediğine emin misin? Onu yakıp bir arka yola atabilir miyiz?"

"Aman Tanrım. Delirdin mi sen? Şerif Hayes'in kıcıma yapışmasına ihtiyacım yok, teşekkürler."

Brad kıkırdar. "Çok seksi. Bu adamın benim işime burnunu sokmasına aldırılmazdım."

Masanın diğer tarafından Flinn ona gözlerini devirerek bakıyor. "Tam anlamıyla buradayım."

"O adamın kıcını daha önce bir kot pantolonla kontrol etmemiş gibi davranma."

"Her halükarda," diye araya giriyorum, yerel Şerif'imizden hoşlanmaya başlıyorum. "Arabamı elden çıkarmıyoruz. Saçmalama, Bradford Rhodes."

"Ne? Bu çok çirkin bir araba." Omuz silkti, ayağa kalktı ve buzdolabını karıştırmaya başladı.

"Bana iyi hizmet etti, bilmeni isterim." Öfkelendim.

"Tamam, o zaman lastiğini halletmek ve arabayı almak için bir plan yapalım." Flinn aptal erkek arkadaşını görmezden gelir ve telefonunun ekranına dokunur. "Garaj bugün açık ama yeni yıla kadar tekrar kapanacak. Yani bugün bu işi halletmek için bir şansımız var."

"Teşekkür ederim, Flinny. En azından siz pisliklerden biri yardımcı oluyor."

"Hey, baba... Kasabadan bir şeye ihtiyacın var mı? Sky'ın arabasını halletmeye gidiyoruz." Brad seslendi ve o anda onun varlığını hissettim.

Yanaklarım hemen ısınıyor ve sandalyemde dönmek için içimdeki tüm dürtüyle savaşmak zorunda kalıyorum. Kendimi onun kollarına öyle bir atmak istiyorum ki canım acıyor. Bu yüzden ona göz ucuyla bile bakamıyorum, çünkü bakarsam çok belli olur. Onunla birlikte olma şansım yok.

O adam söz konusu olduğunda ne aklımı başımda tutabilirim ne de duygularımı kontrol edebilirim.

Boğazını temizlerken çıkardığı o tanıdık, derin ve zengin ses tıylerimi diken diken ediyor. "Sana bir liste göndereceğim."

"Güzel. Akşam yemeği için seni almamızı istediğin bir şey var mı?" Brad ceketlerimizi almaya gidiyor ama ben yerimde sabit durmaya devam ediyorum. Telefonumda bir şeyler okuyormuş gibi yapıyorum.

"Hayır, ben böyle iyiyim. Siz çocuklar akşam yemeği için kendi işinizi yapın." Tüm söylediği bu, ve sonra görüldüğü kadar çabuk gitti.

Onların peşinden evden çıkarken Brad ve Flinn'in hararetli bir şekilde sohbet ettiklerini duyuyorum ve hepimiz kamyonetlerine doluşuyoruz ama çevremdeki herhangi bir şeye sadece yarı yarıya dikkat ediyorum. Zihnim Luke'un dokunuşları, öpüşleri, dudaklarının küçük bir gülümsemeye dönüştüğü anlardan oluşan bir döngüye takılmış durumda.

Çocuklar ön koltuklarda oturuyor ve ben kemerimi bağlarken telefonum cebimde titriyor.

BRAD'IN BABASI:

Keşke bugün sana yardım edebilecek kişı ben olabilseydim. Edememekten nefret ediyorum.

GÖZLERİM, akşam yemeğinde ne yiyeceğine karar vermek için erkek arkadaşıyla taş, kağıt, makas oynayan ve araba kullanan arkadaşına çevriliyor.

Aman Tanrım. Yanağımın içini ısırarak zorundayım çünkü bu araçtan çıkarken bayılabiliyim.

Keşke sen de yapabilsen.

Tanrım, ona söylemek istediğim daha o kadar çok şey var ki. Seni şimdiden özledim. Kollarını etrafımda hissetmek istiyorum. Sanırım sana aşığım. Ama bu mümkün değil. Aramızdaki hiçbir şey geçici bir eğlence olmaktan öteye gidemezdi. Aramızdaki cinsel kimya üzerinde çalışmak için, ama ikimiz de Brad eve gelir gelmez biteceğini biliyorduk.

MUHTEMELEN EN İYİSİ BU.

Gerçekten mi?

Bugün ne kadar güzel görünüyorsun.

Diyelim ki lastik aklımdaki son şey olabilirdi.

Şu an o kadar çok kızarıyorum ki. Yüzümdeki aptal ifadeyi belli etmemek için ceketimin yakasına gömülmek zorunda kalıyorum.

Bay Rhodes.

**Benimle flört mü
ediyorsunuz?**

OLMAMALIYIM.

İstiyor musun?

Sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca ekranda zıplayan küçük noktaları izlerken midemde kelebekler uçuşuyor, cevap gelmeden önce durup başlıyor.

Tatlım, konu sen olunca her şeyi istiyorum.

BÖLÜM 22

M Oğlun resmen tanıdığım en büyük sik bloğu. Dün gününü Skylar'ın yeni bir lastik almasına, stepnesini değiştirmesine ve çiftlikteki park yerine güvenli bir şekilde gidebilmesi için tamir edilmesine yardım ederek geçirdikten sonra, sanırım onunla gurur duymalıyım.

Gerçekte ise, Flinn'le birlikte ona istediğim gibi bakabildikleri için onu deli gibi kıskanıyorum.

İki gece oldu.

Onsuz geçen iki gecede, o koridorun karşısındaki misafir odasında, yatağında huzursuzca uzanıp kendimle ve ahlaki değerlerimle tartıştım. Suçlu vicdanlarımız dışında kimsenin bilmesinin mümkün olmadığı gece yarısı saatlerinde benimle birlikte olması için onu kaçırıp kaçıramayacağımı tarttım.

Çünkü Skylar Brad'i incitecek bir şey yapmayacağını ve bunun onunla olan ilişkimi mahvetmesini istemediğini açıkça belirtti.

Ben kimim ki onun isteklerine karşı geleyim?

En kolay çözüm uzak durmak oldu. Çiftlikte yapacak yüz bir iş bulmak ve hepsinin bir arada takılmasına izin vermek, işleri bu yeni yıla hazırlamak.

Yılbaşı partisi. Geçmişte Skylar burada vakit geçirdiğinde her şey genellikle böyle olurdu.

Ancak, tüm o yıllar boyunca, buralarda geçirdiği onca zaman boyunca, aklımda yirmi dört-yedi lanet olası zaman değildi. Şimdi öyle ve onu düşüncelerimden silemiyorum.

Brad ve Flinn'in evi tek odalı bir kulübeden farksız olduğu için üçü burada, evde takılıyorlardı. Sadece ikisi için mükemmel çalışıyor ama misafir ağırlamak için yeterince büyük değil. Şu anda, adamlar kanepede yan yana uzanmış, büyük ekranda boktan bir aksiyon filmi açmışlar. Tek görebildiğim kafalarının arkası, Skylar ise pencerenin yanındaki geniş koltuklardan birine kıvrılmış, bana yan profilini mükemmel bir şekilde görme imkanı veriyor. Kindle'ı kucağında dengede duruyor ve ben hemen Noel gününe geri dönüyorum, onunla birlikte kanepede yanıma uzanıyorum... ve sonrasında gelen her şeye.

Sikeyim.

Mutfakta oyalanırken kendimi kurnazca yeniden ayarlamam gerekiyor. Doğruyu söylemek gerekirse, içeri girdim, Skylar'ı gördüm ve buraya ne için geldiğimi hemen unuttum.

Bu konuda benden çok daha iyi, suratını asmamayı ve her üç saniyede bir bana bakmamayı başarıyor, ki ben ne zaman aynı odada olsak bunu yapabiliyorum.

Şükürler olsun, çünkü bana kalsa tüm sırrımızı çok çabuk ele verirdim.

Lastiğini değiştirmeye ve arabasını almaya gittiklerinde ona kısa bir mesaj attıktan sonra, yüzlerce yeni mesaj açtım ve yazdım. Ancak her seferinde kaçınılmaz olarak sil tuşuna basıyorum, çünkü aslında söylemek istediğim hiçbir şeyi söylememem gerekiyor. Ayrıca her zaman oğlumun onun telefonunu açması ya da ne olduğunu görmesi riski çok fazla.

Bu da sessizce küfretmeme ve telefonumu cebime geri sokmama yetti.

Ancak şu anda çocukların izledikleri şeyle meşgul olduklarını görebiliyorum. Söyleyebileceğim kadarıyla Brad uyuyor bile olabilir.

Dudağını ısırmayı bırak.

Bileklerimi çaprazlayarak kıcıımı lavaboya yaslıyorum. Mutfağın ortasındaki büyük ada tarafından kısmen gizlendiğinden, burada arkaya yaslanıp açık plan düzeninden salona kadar görebilmek çok kolay.

Telefonunun sesini duymuyorum, ancak izlerken hemen açıyor, bu da nabzımın biraz daha sert atmasına neden oluyor.

Ona tekrar mesaj atmam ihtimaline karşı sessizde mi tutuyordu?

Her zamanki alaycı tavrıyla Skylar, bana bakmadan ya da yüz ifadesinin değışmesine izin vermeden hızlıca ekrana bir şeyler yazıyor. Biri ona bakacak olsa, lanet olası büyükannesine mesaj atıyor olduğunu anlayabilirdi.

Telefonum avucumun içinde çalıyor.

Üzgünüm, ama bu kolay değıl.

Bir kızın konsantre olmasını imkansız hale getirdiğinde değıl.

Dikkatini mi dağıtıyorum?

HAYIR.

Kıvranışını görebiliyorum.

Beni 'DAĞITAMAZSIN'.

Çünkü ben zaten seni düşünmeden duramazken dikkatimi dağıtmam imkansız.

**Güzel
. O zaman burada deliren tek kişi ben değilim.**

Gece uyandığını duydum.

Odama gizlice gireceğini umuyordum.

Yapamayacağımızı bilsem bile.

Tatlım, bunu yapmamak için her şeyimi verdim. Gerçekten daha fazla dayanabilir miyim bilmiyorum.

YAPMAYACAĞIMIZI SÖYLEDİK.

**Biliyor
um. Ama ben berbat bir insanım.
Senden uzak duramıyorum.**

Koltuğunda dönüp durduğunu görüyorum ve daha iyi bilmesem inanılmaz derecede tahrik olmuş görüldüğünü söyleyebilirdim.

"Ben gidip duş alacağım." Skylar sandalyesinden sıçrayarak kalktı. Diğer ikisi kıpırdamıyor bile, sadece yirmili yaşlarındaki genç bir adamdan çok Brad'in ergenliğini anımsatan bir tür homurdanma sesi çıkararak onaylıyorlar. "Siz izlemeye devam edin, ben de işim bitince akşam yemeği için kalan yemekleri ısıtırım, tamam mı?"

Telefonunu ve Kindle'ını eline alıyor, sonra merdivenlere doğru ilerliyor.

Gözlerimiz kilitlendi.

O bebek mavileri neredeyse safirin derin bir tonuna dönüşmüş, göz bebekleri şehvetle şişmiş.

Aletim kotumun önünü zorlamaya başladı bile.

Misafir odasına çıkmasına izin verdim, mutfakta sabırsızca bekledim, her adımını dinledim, peşinden gitmeden önce ne kadar beklemem gerektiğini anlamaya çalıştım. Brad ve Flinn burada olduğum gerçeğinden bile habersiz görünüyorlar, izledikleri şeye dalmışlar ya da muhtemelen ikisi de yarı uyuyor.

Su sesi yukarıdan aşağıya doğru akıyor. Bunu düşündüğüm için bile cehenneme gideceğim.

Basamakları ikişer ikişer çıkmamak için kendimi zor tutuyorum. Mümkün olduğunca sessizce sürünerek.

Skylar yatak odasının kapısını azıcık açık bırakmış, ben de içeri süzülüyorum, kolu tam da sessiz menteşeler üzerinde kapanmasını sağlayacağını bildiğim şekilde çevirip kaldırıyorum.

Kıyafetlerin izi beni doğruca banyoya götürüyor ve kapıdan içeri adım attığımda kızım çoktan çıplak ve ıslak. Omurgası, odayı dolduran girdaplı buharla birlikte karo kaplı duşa dayanıyor ve sabunlu köpüklerin kayması, o mükemmel göğüsleri ve karnının yumuşaklığını kaplıyor.

Bana içinde boğulabileceğim gözlerle bakıyor ve bir parmağını dudaklarına götürüyor.

Gözlerim diğer elinin kalçalarının arasına daldığı yeri görmek için aşağıya iniyor. Zaten kendini çalıştırıyor, klitorisinin üzerinde küçük daireler çiziyor.

İkinci bir davete ihtiyacım yok.

Kıyafetlerim yere düştü ve bacaklarını belime doladığımda bir iniltiyi zorlukla bastırarak onun üzerine çıktım. Parmaklarım boynuma dolanmış halde onu sıkıca tutarak, hayalini kurduğum o kadifemsi kanalın içine giriyorum. Son birkaç gecedir bunun yerine yumruğumu sikmekle yetinmek zorunda kalıyorum, onun adıyla boğuluyorum, umutsuzca böyle birbirimize sarılmayı özlüyorum.

"Oh Tanrım." Sikim derinlere girerken yumuşak bir inilti çıkarıyor. Ne kadar inanılmaz derecede kaygan olduğu için neredeyse dilimi ısıyorum. Bu kız tam bir karmaşa, amı sırlıslık ve beni düşünürken içinde bulunduğu durumun bu olduğunu bilmek beni lanet olası vahşi yapıyor.

Bir kolumla yumuşak bedenini kendime yaslarken, diğer elimle ağzını kapatıyorum.

"Şşşt, tatlım. Böyle sürtükçe sesler çıkararak bizi yakalatacaksın," diye fısıldıyorum. Su sırtıma vuruyor ve kapının hemen dışında dursalar bile kimsenin bir şey duyamayacağından eminim, ama ikimiz de öğleden sonra olduğunu ve fazla zamanımız olmadığını biliyoruz.

Gözleri parlıyor ve dilini avucumun içinde gezdiriyor. Dudaklarının kıvrımının dokunuşumun altında bir gülümseme oluşturması her şeydir.

Kalçalarımı öne doğru itiyorum.

Skylar'ın tırnakları enseme batıyor ve lanet bir rüya gibi etrafımda sıkılıyor.

Aramızdaki ilişki hızlı ve çaresiz; kalçalarım ona doğru pompalanıyor, vücudunu duvara yaslıyor ve zaman kavramını yitiriyorum.

Hızlı olması gerektiğini biliyorum. Burada oyalanamayacağımı biliyorum. Kar temizlendiğinde geçmeyeceğimizi söylediğimiz çizgiyi çoktan geçtiğimizi biliyorum.

Ama lanet olsun, bu kız her şey.

Beni sıktıkça sıkıyor ve belli ki o da en az benim kadar çılgına dönmüş durumda. Bu anın baş döndürücülüğü neredeyse çok fazla. İçimden çıkmak isteyen, aletimle aynı anda bir dizi homurtu ve zevk kükremesiyle patlamak isteyen seslere karşı dişlerimi sıkıyorum. Doruk noktamın hızla ilerlediğini hissettikçe taşaklarımda ve omurgamın tabanında karıncalanmalar oluşuyor.

Vücudunun gerildiğini hissettiğimde Skylar'ın parmakları saçlarımı daha da sert çekiyor. Derinlere dalıyorum, itiyorum, şaklatıyorum

Kalçalarım, ikimizin de onsuz acı çektiği serbest bırakma hissini kovalıyor, çünkü onun için de aynı olduğunu biliyorum.

Elimi hızla geri çekiyorum ve o temas noktasını ağzımla değiştiriyorum. Sert, umutsuz bir öpücükle onunkini kendi öpücüğümle kaplıyorum. Klitorisini ararken, her şey bitiş çizgisine doğru bir yarış halinde, tek yapmak istediğim ona tekrar tekrar batmak. Keşke mümkün olduğunca çok orgazm yaşamak için önümüzde saatler olsaydı, ama tam burada, duşunda hızlı bir sikiş, ondan alabileceğim tek şey buysa alacağım şey bu.

Sessiz kalmak için elinden geleni yaparak dudaklarıma doğru soluk soluğa geliyor ve şişmiş, kaygan klitorisini sertçe ovarken dilini emiyorum.

Benim muhteşem kızım, benim nihai cazibem, kesinlikle bir rüya gibi paramparça oluyor. Ağzımın içinde çıkardığı sese engel olamıyor ve ben de onu yutmak için elimden geleni yapıyorum. Boyumun etrafına sarılmış bir yumruk gibi içimdeki hayatı sıkarken, kendi dalgam zirveye çıkıyor ve çöküyor. İleri atılıp tutarken sikim zonkluyor, içinde sarsılıyor ve zonkluyor. Döl derinlere fışkırıyor ve her şey çok iyi hissettiriyor; onunla her zaman çok iyi, devam ediyormuş gibi hissediyorum. Sanki boşalmadan duramıyorum.

Hâlâ çırpınıyor ve boyumun etrafında dalgalanıyor. İkimizin de kalbi suyun akışına ayak uydurarak çarparken, dudaklarımız yarım yamalak öpüşmekten başka bir şey yapmıyor.

Sadece ona sarılmaya devam etmek istiyorum.

Onu yatağa götürmek ve amını yalamak, orada ikimizin de tadına bakmak, kalçaları başımın etrafında kenetlenirken ismimi tekrar tekrar inlediğini duymak istiyorum.

Ama bunların hiçbirini yapamayız.

O aşağıya inmek zorunda, ben de bir kez daha ortalıkta görünmemeliyim.

BÖLÜM 23

"Y "Ne yapmamı istiyorsun, neyle?" Brad'e göz kırpıyorum. Şimdiye kadar bana güvenilmeyeceğini anlamış olmalıydı. bu mutfakta önemli bir şeyle. Herhangi bir mutfak.

"İyi olacaksın Sky. Sadece gözünü tavadan ayırma ve bir şey yapışmaya başlarsa çevir." Omuz silkerek ceketini giyer, anahtarlar şingirdar. "Yarınki parti için marketten birkaç şey daha almam lazım; en fazla yarım saat sürer."

"Döndüğünde bu köftelerin hepsi yanmış olursa beni almaya gelme." Kollarımı kavuşturuyorum ve ona huysuz bir göz devirme hareketi yapıyorum.

"Sana güveniyorum." Omzunun üzerinden sesleniyor.

"Hayır, yapmayacaksın," diye bağıriyorum arkasından. "En azından bana biraz dondurma getir, sürtük."

Cevap olarak sadece ön kapının kapanma sesini alıyorum. Arka cebimden telefonumu çıkarıp ona zengin, çikolatalı, donmuş iyilik taleplerimi mesaj atıyordum ki arkamda geniş bir göğsün sıcaklığını hissettim. Az önce belirttiği yerin yakınlığı ve anılığı kollarımdaki ince tüylerin diken diken olmasına neden oluyor.

"Bunların kömürleşmiş olması mı gerekiyor?" Luke'un sesi o kadar yakın ki sıçramama neden oluyor.

"Ne? Hayır..." Ani bir panikle döndüm ve tavaya doğru düzgün bakabilmek için onun hareketsiz omzunu ittim. İyiydiler, cızırdıyorlardı ve iki dakika önce kesinlikle yanmamışlardı. "Tek yaptığım telefonumu kontrol etmekte; şimdiden yanmış olamazlar."

İşte o zaman gerçekte neler olduğunu anlıyorum. Yanımdaki dağ gibi adam elini ağzına götürmüş, kara gözleri neşeyle parıltıyor.

Lucas Rhodes bana gülüyor.

"Oh. Komik değil. Hiç komik değil." Surat astım.

"Çok tatlısın. Kendine bir içki al, ben de tüm bunlara göz kulak olayım." Luke bacağıyla kalçamı dürtüyor ve ben keskin bir nefes alıyorum. Gözlerim hemen etrafımızı kontrol etmek için havalanıyor ama ev sessiz. Burada sadece biz varız.

"Flinn onların evinde. Ahırdan çıkarken onu gördüm ve Brad bir süre daha dönmeyecek." Dalgınca bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve ben mutfağın ortasında, yerde bir su birikintisine dönüşüyorum.

"Bir şey mi istiyorsun?" Sesim aniden boğuklaştı. Ben mi? Tüm kalbim ve ruhum belki de?

"Bir bira mükemmel olur." Maşa ve tavayla uğraşmaya başlıyor ve sanırım kalbim bir anda göğsümün üç katı büyüklüğüne ulaşıyor.

İkimize de birer içki alıp bir tanesini ona uzatıyorum. Bunu yaparken serçe parmağımı kendi parmağıyla birleştiriyor ve uzaklaşmama izin vermiyor.

"Dün ciddiydim." O zengin, sert ses duyularımı gümbürdetiyor. "Senden uzak duramam tatlım... ama sen söyle, ben de saygı duyayım. Mesafemi koruyacağım, tamam mı?"

"Keşke..." Kalın kalın yutkunuyorum. Şu anda ne söylemek istediğimden tam olarak emin değilim.

"Senin arkadaşlığın daha önemli, bunu anlıyorum. Brad ikimiz için de dünyalara bedel. Eğer Brad ikimiz için de

Bencilliğim arkadaşlığınızın her yönünü mahvetti."

Ciğerlerimden ağır bir iç çekiş fışkırıyor. Göğsüne gömülme ve kollarımı geniş gövdesine dolama dürtüsüyle savaşmak zorundayım.

Luke çenemi tutuyor ve başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor. "Başka bir hayatta. Başka bir hayatta olsaydım, peşine düşer ve gitmene izin vermezdim. Sen buna ve çok daha fazlasına değersin Skylar."

Ona ağızım açık bakıyorum. Sözlerindeki samimiyet ve genellikle yontulmuş, huysuz dış görünüşündeki şefkat karşısında olduğum yerde donup kaldım.

Yarıdan sonra burada kalamayacağımı bildiğim halde kalbimi çaldığı için bu adama lanet olsun.

Cevap olarak söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalışsam ve başarısız olsam da kelimeler oluşmuyor. Bu kovboya karşı giderek karmaşıklaşan hislerimi ifade etmek için.

Ama dış dünya benden önce davranıyor. Ön kapı vuruluyor ve Flinn'in içeri girdiğini duyuyorum, bunu yaparken telefonda bir konuşmanın ortasındaydı. Koridorda tekmelediği botları teker teker gümbürdüyor ve bu benim aramıza biraz mesafe koymam için işaret oluyor.

Luke birasını bırakıp ocaktaki tencereye dönüyor ama bana sonsuza dek aklımda kalacak son bir bakış atmadan önce değil.

"Bir sonraki adam geldiğinde tüm bunları hatırla."

BÖLÜM 24

Meviniz insanlarla, müzikle ve kahkahalarla dolu. Brad'in keyfi yerinde, herkesin eğlenmesini sağlarken ve kutlama için harika bir gece düzenlerken adeta keyiften uçuyor

Çiftlikte.

Hakkını vermeliyim, çocuk ağ kurmanın ve insani olmanın değerini biliyor. Şükürler olsun ki böyle bir yeteneği var çünkü benim kesinlikle yok.

Bunun yerine, ızgaranın önüne sıkıca yerleştirdim, kalabalıktan uzak kalmak için bir bahane ve arkadaş olarak gece havasıyla meşgul oldum. Bu gece burada tanıdığım pek çok insan var ve çoğu sohbet etmek ve hasret gidermek için beni aradı.

Kendimi burada meşgul tutmamın bir başka nedeni de Skylar'ı bir tür sokak köpeği gibi takip etmemek. Kız arkadaşlarıyla bir geceyi hak ediyor ve keşke aramızdaki koşullar farklı olsaydı ama böylesi daha kolay.

Gece keskin, donma noktasının altında değil, ama önünde ısınmak için sıcak bir aleve sahip olduğum için memnun olduğum kadar soğuk.

Saat gece yarısına yaklaşıyor ve muhtemelen içeride görünmem gerektiğini biliyorum. Kaynaşmak falan. Tam eve girmeye hazırlanırken cebimdeki telefonum çalıyor. O küçük titreşim bir seğirme gönderiyor dudaklarımın arasından geçip doğrudan sikime doğru bir sarsıntı.

TATLİM:
Neredesin?

Dışarıda, ızgarayı topluyorum.
Eğleniyor musun?

Burada olman kadar değil.
Saklandığını biliyorum.

I KEDİ lanet bir ergen gibi telefonuma bakıp sırtıyıordum.

Ne kadar içtin?

ÇOK DEĞİL, daha önce birkaç tane.

Eğlenmiyor musun?

Gece yarısını bekliyordum.

Gece yarısı ne olacak?

Benimle ahırda buluşacaksın.

Ekranda o altı kelimeyi görünce bir elimi ağzıma götürürken içimden KARANLIK BİR İNLEME çıkıyor.

**Bunun mümkün olduğunu
sanmıyorum. Çok fazla insan var. Nasıl kayacaksın
Uzakta mı?**

**Brad'e ailemin beni saat on ikide görüntülü aramak
istediğini söyledim, bu yüzden onlarla sohbet etmek için
sessiz bir yere gitmem gerekecek.**

Sence de çok riskli değil mi?

**Ya benimle orada buluşur ve gece yarısı beni becerirsin
ya da sana videoyu gönderdiğimde kendimi boşaltana
kadar penislerimi sürmemi izleyebilirsin.
Seçim senin.**

VAY ANASINI. Bu kız. Bu savaşı çoktan kaybettiğimi biliyor,
dudaklarının nasıl kıvrılacağını, mavi gözlerinin nasıl
parlayacağını bilmek için yüzünü görmeme bile gerek yok.

**Kıcını oradan çıkarmak için iki dakikan var.
Parti.
Senin dağılmanın tek yolu benim
horoz senin mükemmel amını dolduruyor.**

Evet, baba.

**Tanrı
m. Beni öldürmeye
çalışıyorsun.**

İslağım ve içimde sana ihtiyacım var.

Saat işliyor. Bir dakika.

Bu sefer cevap metni yerine bir görüntü geliyor. Elinde bir şişe viski tutuyor ve arka plan karanlık olsa da benden iki adım önde olduğunu görebiliyorum.

Skylar çoktan ahıra girdi.

Ahşap kapıyı arkamdan kaydırarak kapatırken nabzım boynuma çarpıyor.

Burası karanlık ve atlar küçük oflama sesleri çıkararak bana neler olduğunu ve gecenin bu saatinde neden onları rahatsız ettiğimizi soruyorlar.

En uçta, tack odasının içinde zayıf bir parıltı var ve doğruca oraya gidiyorum.

Elbette, kızımı bulduğum yer orası.

Ancak onu gördüğümde kapı aralığında olduğum yerde duruyorum. Paltosuna sarınmış, ama makyajı her zamankinden daha cesur, saçları gevşek bukleler halinde şekillendirilmiş. Üzerinde, onu karların arasından alıp hayatıma geri döndüğü ilk gece giydiği botlar ve taytlar var.

Çarpıcılık Skylar Addams'ın hakkını bile vermiyor.

Bir eyer sehпасının üzerine tünemiş, şişenin boynunu bana doğru sallayarak gözlerini üzerimde gezdiriyor.

"Çok seksi görünüyorsun." Bana doğru ışınlanıyor ve bu kızla tek bir anı hak etmek için ne halt ettiğimi bilmiyorum.

Dilim ağzımın kenarını dürtüyor ve bakışlarımın ağırlığının onun her santimetresinde oyalanmasına izin veriyorum

karşılığında.

"İyi ki seni daha önce görmemişim, yoksa ben seni çalmaya çalışmadan gece yarısına kadar dayanamayabilirdik."

Skylar kızarıyor ve bu çok sevimli.

"Benimle bir şeyler içmek ister misin?"

"Hayır." Aramızdaki boşluğu geçerken botlarım gümbürdüyor.

Viskiyi çalıp rafa koymama izin verip yüzünü avuçlamadan, dudaklarının tadına bakmadan, derin bir öpücükle dudaklarımızı birleştirmeden önce ondan en tatlı küçük kahkaha patlıyor. Bütün hafta boyunca hayalini kurduğum, duştaki umutsuzca hızlı anımızdan beri sürekli bir anı döngüsü.

"Ne kadar vaktimiz var?" Geri çekiliyorum, bunun asla yeterince uzun olmayacağını zaten biliyorum.

Skylar dudaklarıma karşı baştan çıkarıcı bir ses çıkarıyor. "İçime ne kadar hızlı girebilirsin?"

Elimi uzatıp şapkamı alıyorum ve saçlarının üzerine koyuyorum, bunu yaparken de birkaç tutamı kulağının arkasına atıyorum.

"Görüyorsun, işte burada bir sorunumuz var tatlım." Avuçlarım onun kalçalarını buluyor ve kendimi dizlerimin üzerine, ayrılmış bacaklarının arasına indiriyorum. Bu kız için her zaman mutlulukla işgal edeceğim yer. "Hızlı bir şey yapmak istemiyorum. Acele etmek istemiyorum ve senin bu mükemmel amcığının içinde saatlerce kaybolmak istiyorum."

Ceketini daha yükseğe kaldırıp aynı anda elbisesinin yumuşak jarse kumaşını kancaladığımda küçük bir inilti çıkarıyor. Benim iyi kızım kendini destekliyor, böylece kalçalarını daha da geniş açabiliyorum.

"O zaman bana telefonunu ver." Skylar parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, başımı ona doğru eğmek için biraz çekiştiriyor.

Kalbim durdu.

"Sen ciddi misin?"

"Ben izlemek istiyorum. Zaman ayırmak istiyorsun. Kulağa iyi bir uzlaşma gibi geliyor.

Bu anı istediğın gibi yeniden oynatabilirsin." Dişleri alt dudağını yakalıyor ve neredeyse inliyordum.

"Nasıl bu kadar mükemmel olabiliyorsun?" Cebimden telefonumu çıkarıp ekran kilidini açıyorum ve ona uzatıyorum.

"Bunu güvenli bir yere saklasan iyi olur." Skylar'ın sesi biraz boğuk, bana en cazip bakışlarla bakıyor, pembe saçları kalp şeklindeki muhteşem yüzünü çerçevesiyor, şapkam başının üzerine tünemiş. Telefonumda bir video olsun ya da olmasın, bu görüntüyü şimdiden hafızama kazıyorum.

Parmakları yumuşak bir zevk uğultusuyla bir kez daha saçlarıma gömölüyor ve işte o zaman çoktan kayda başladığını fark ediyorum. Kamera flaşının ışığı avuç içlerimin onun kalçalarını sardığı yerde oynuyor ve saçlarımı tuttuğı yere doğru ilerliyor, beyaz çizgimin göze çarptığını bildiğim noktaya tutuşunu geçiriyor.

"Benim için sessiz mi kalacaksın? Yoksa yüksek sesle mi konuşmak istersin? Tüm o tatlı inlemelerinin kameraya kaydedilmesini ister misin?"

Cevap vermesi için ona zaman tanımıyorum, belki de bir yanımda onun bir şey söylemesinin iyi bir fikir olduğundan emin olmadığı içindir. Olur da birileri bunu izlememesi gerekirken izlerse diye, bencilce kimsenin onun olduğunu bilmesini istemiyorum.

Ceketini ve elbisesini kalçalarının üzerine kadar çıkarırken duraklamak zorunda kalıyorum. Skylar başımı biraz daha sıkı tutarak kameranın yüzüme odaklanmasını sağlıyor ve ben de dilimi iç kalçasının kabarıklığında gezdirerek ona sert bir bakış atıyorum.

"Bunu konuşmuştuk, tatlım." Dişlerim narin bedenini ısıyor, o da karşılık olarak saçımı daha sert çekiyor. "Görünüşe göre külotunu unutmuşsun... yine."

Dudaklarından yumuşak, küçük bir ses çıkıyor, sanki o da benim kadar rahatlamış gibi, bir şekilde bir kez daha bu pozisyonda olmanın bir yolunu bulduk.

Bu sefer kızım tamamen çıplak.

Jartiyerler taytını yukarıda tutuyor, belindeki kemere bağlı ve yemin ederim kalbim bu kızın ne kadar seksi olduğunu görünce neredeyse duracak. Ağzım ona yaklaştıkça kalçaları kayıyor. Tüm bu süre boyunca gözlerimi ondan ayırmadım. Doğrudan kamera lensine bakıyorum çünkü bu videonun bir kopyasını kendine saklayıp saklamayacağını bilmiyorum, ama lanet olsun, her küçük şeye ne kadar takıntılı olduğumu tam olarak bilmesini istiyorum.

"Şu güzel küçük amcığına bak. Şimdiden sırlıslık olmuştun ve ben daha sana dokunmadım bile."

Üstümde, kamerayı onun amını ve benim ağzımı gösterecek şekilde açıyor. Ellerim kalçalarını ayırmak için yukarı kalkıyor ve her bir başparmağımı kullanarak onu ayırıyorum. Bu iffetsiz ve pis bir şey ve o tamamen muhteşem. Şişmiş ve kaygan, yutulmaya hazır.

"Bütün gece benim olsaydın ne olurdu biliyor musun? Sen bana durmam için yalvarana kadar bu güzel küçük amcığı yalardım. Titreyip yüzümü ıslatırdın ve bana daha fazla dayanamayacağını söyledin, ama ikimiz de bunun yalan olduğunu bilirdik. Çünkü bunu bütün gün ve bütün gece istiyorsun, değil mi tatlım?"

Cevap beklemekle ilgilenmiyorum; ağzım klitorisinin üzerinde sabitleniyor ve dilim üzerinde kayarken Skylar kıpırdanıyor. Üstümde en muhteşem sesleri çıkarıyor, kamerayı onu yalayıp emdiğim ve sertçe çalıştırdığım yere sabit tutuyor. Zaman lüksümüz yok ve ondan en az birkaç orgazm çıkarmam gerekiyor.

Eğer bu son ansa, gerçekten sonsa, o zaman onun dilimde parçalanışını tatmalıyım.

Ki bu da uzun sürmez.

Skylar lanet olası bir rüya gibi, titriyor ve ben onun sınıra yaklaştığını hissederken inliyor. Klitorisini emerken, kızım çözülüyor. Parmakları saçlarımı öyle sert çekiyor ki acıyor ama umurumda değil.

Ayağa kalkarken, sikim çelik bir çubuk gibi, onun dar, kadifemsi sıcaklığına sokulmaya hazırdı.

"İşte sen bu kadar mükemmelsin. Bütün gece boyunca kalçalarının arasında kaybolabilmemin sebebi." Bir elimle onunkini sarıyorum ve bu anı yakaladığından emin olmak için kamerayı yukarı yönlendiriyorum. Onu öpüyor, dillerimizi birbirine değdiriyor ve orada kendi tadına bakmasına izin veriyorum.

Skylar ağzımın içinde inliyor, parmakları kendini sabitlemek için ceketimin önünü kavıyor.

Uzakta, evin yukarısından gece havasında süzülen bir sürü gürültü var.

Bir geri sayım.

"Lanet olsun, şu an bana sarılmanı istiyorum." Alt dudağını ısırarak, bundan sonrasını izlediğinden emin olmak için elini açıyorum.

Zorlanan sikimi serbest bırakarak kendimi yumrukluyorum ve birkaç uzun vuruş yapıyorum ve gözlerinin yumruğumun kayışını takip edişini yiyorum.

"Mutlu Yıllar tatlım," diye mırıldanıyorum, kendimi onun girişinde konumlandırıyorum ve ucu tam içine sığdırmak için öne doğru kayıyorum. Zaten damlıyor ve dağınık ve beni mükemmel bir şekilde alıyor. O yumuşak, satenimsi kanalın içine uzanıyor ve beni karşılıyor.

Bizi bu şekilde bir arada görmek o kadar ateşli ki, taşaklarım şimdiden sıkışmaya başladı. Baskı ve beklenti şimdiden omurgamın tabanında birbirine dolanıyor.

"Bunu asla atlatamayacağım. Seni asla unutamayacağım." Kalçalarım kabzaya kadar ilerleyene kadar istikrarlı bir şekilde ilerliyor ve aklı etrafımda dalgalanıyor.

Vay anasını.

Skylar daha yüksek sesle inliyor, sessiz kalmak için dudağını olabildiğince sert ısırıyor, gözleri hala vücutlarımızın birleştiği yerin cinsel görüntüsüne sabitlenmiş durumda. Ben tam ucuna kadar çekilirken kamerayı o kısımımıza odaklıyor. Uyarılmışlığının parlaklığıyla kaplanmış ve kameranın ışığında parlıyor.

"Tanrım. Bu çok seksi." Sesim derin bir törpü gibi.

Öne doğru kayıyorum, etrafımda kenetlendiğinde neredeyse tamamen kaybediyorum. Buna karşı koyuyor, zaten sınıra yakın duruyor. Belki de bu anı filme aldığımız içindir. Belki de ikimizin de bunun gerçekten son olduğunu, bunu son kez yapabileceğimizi bilmemizdendir. Belki de beyni dağıtılmış gibi görünmeden onu bir şekilde eve geri götürmem gerekmeden önce sadece birkaç dakikamız kaldığı gerçeğidir.

Her ne ise, bu sefer ikimizi de çok hızlı bir şekilde uçurumun kenarına sürüklüyor.

İçeri ve dışarı pompalıyorum, bacaklarından birini yüksekte tutuyorum, böylece kameraya bu anın ne kadar delice iyi olduğunu göstermek için onu gerçekten açabiliyorum.

İşte o zaman daha sert sıkıldığını, etrafımda sıkılaştığını hissediyorum, kalçalarımın her vuruşuyla birlikte çaresiz sesler çıkıyor. Skylar da en az benim kadar parçalanmaya yakın. Başparmağımı kullanarak klitorisini buluyorum ve onu oraya götüreceğini bildiğim o baskıyı ekliyorum.

Ne dediğimi bile bilmiyorum. Bir dizi iğrenç kelime. Ona amının ne kadar mükemmel olduğunu söylüyorum. Döllerimi sızdırırken muhteşem olduğunu. Elimde olsa bütün geceyi onun küçük deliklerinin her birine sahip olarak geçireceğimi. O benim mükemmel küçük fahişem ve ben onu pompalarken burada, eyerlerin yanında domalmayı hak ediyor.

Skylar kısık bir iniltiyle patlıyor. Sıkışıyor ve nefesi kesiliyor. Her şey o kadar yoğun ki benim boşalmam da hemen arkasından geliyor. Taşaklarım yukarı kalkıyor, aletim sarsılıyor ve kendimi kabzasına kadar gömüyorum. Tohumlarım dökülürken ve kanalını kaplarken orada duruyorum, kulaklarımdaki kan hücumu dışında hiçbir şeyi kaydedemiyorum.

Skylar ağzımı ararken iki kolu da boynumun arkasına dolanıyor, çekimler çoktan unutulmuş. Başının arkasını kucaklıyorum, şapkamı tutuyorum, böylece ağzına erişebiliyorum ama toprağa düşmüyor. Bana çok daha genç olduğum zamanları hatırlatan bir şekilde öpüşüyoruz.

Bu çiftliği işletmenin getirdiği stres ve baskılar olmadan tek başına bir ebeveyn olmanın yükleri. Onunla birlikte olmak, açıklayamadığım bir şekilde bu yükü hafifletiyor. Ağzımda mırıldanıp erirken, dilimi yalayıp beni sadece ona ait olan tüm sıcaklık ve iyilikle öperken, onu tutmanın doğru hissettirdiğini biliyorum. Sanki en kasvetli günde bana mücadele gibi gelen tüm o şeylerle Skylar Addams'ın benim olduğunu bilerek kolayca yüzleşebilmişim gibi.

Tanrım, ona söylemek istiyorum ama bu delilik olur.

Sabah ilk iş gidiyor ve hayatı onu bekliyor. Ondan üzerinde çalıştığı hayalinden vazgeçmesini asla istemem ve oğlumla olan arkadaşlığını asla riske atmam.

Bu, Skylar'a ona aşık olduğumu söylememi sağlayan bir öpücük ama aynı zamanda bu güzel kıza onu bıraktığımı da söyleyen bir öpücük.

Yapmak zorunda olmaktan nefret etsem de.

Aramızda bir bağlantı noktası olduğunda insanların kaçınılmaz olarak yaptığı gibi birbirimizin etrafında dönmeye devam edecek olmamızdan nefret ediyorum-Brad. Onun hayatını yaşamaya ve gelişmeye devam ettiğini görürken bir kenarda sıkışıp kalacağımı düşünmek beni öldürüyor.

Geri çekilip derin gölgeler içinde onu incelerken Skylar bana bir yıl önce kamyonetimin ön koltuğunda oturup elini kapıya dayadığı zamanki ifadesiyle bakıyor.

Ancak bu sefer, telefonumu geri getiriyor ve şapkamı taktığı görüntüsünü alacak şekilde açıyor.

Zihnimde canlandırmayı asla bırakamayacağım bir manzara.

Dudaklarımızı tekrar birbirine değdirdiğinde ben hâlâ onun içine gömülmüş durumdayım. Dudaklarımız öpüşmelerimizin sıcaklığı ve ıslaklığıyla birbirine sürtünüyor.

Bu kez kamerayı birleşmemizi kaydedecek şekilde konumlandırıyor ve ağzını benimkinin üzerinde gezdiriyor,

burunlarımızı birbirine srtyor. Skylar'ın sesi aēzımın üzerinde oynayan yumuşak, tüy gibi bir ses.

"Benimle ilgilendiēiniz iēin teşekkür ederim... Yeni yılınız kutlu olsun, Mr. Rhodes."

BÖLÜM 25

"Yarın sabah 10'dan sonra istediğiniz zaman uğrayabilir ve düzenlemeyi alabilirsiniz, Bayan Heartford."

Avucumun içinde bir titreşim hissediyorum, gelen başka bir arama olduğunu haber veriyor. Telefonu kulağımdan biraz uzaklaştırınca Brad'in ekranda belirdiğini görüyorum.

O bir saniyelik tanıma anının hemen ardından telefonumda görmek istediğim ismin bu olmadığını düşünerek suratımı asıyorum. En iyi arkadaşımı tüm kalbimle seviyorum ama Luke'la aramızda olanlardan sonra dolaptan çıkmaya hazır bir sürü duygusal yüküm de yok değil.

Babası.

Aşık olduğum kovboy. Acı verici bir şekilde.

"Mükemmel, görüşürüz o zaman." Aramayı sonlandırmadan önce beynimi elimdeki işe geri sürüklüyorum. Derin bir nefes alarak cevapsız çağrı bildirimine bastım ve Rodoslu iki adamdan daha genç olanını tekrar aradım.

Brad hemen açıyor.

"Bu gece ne yapıyorsun?" Sesi ağzı yemekle doluymuş gibi geliyor.

"Ateşli bir randevum var." Telefonumu omzumla kulağıma dayıyorum ve her iki elimle de birazdan elime alacağım muhteşem buketi karıştırmaya başlıyorum. Bir erkek

Bu çiçekleri sipariş etmek için daha önce aradı, avuçları ter içinde ve sinirliydi, çünkü bu gece kız arkadaşına evlenme teklif edecekti. Çok tatlıydı ve bana bu özel an için planladığı her ayrıntı hakkında ne düşündüğümü sordu. Bu işe ne kadar kafa yorduğuna ve planladığına bakarak, kız arkadaşının ayaklarının yerden kesileceğini söyledim.

"Randevu mu? Öyle mi?" Brad sersemlemiş görünüyor.

"O sevimli biseksüel patiklerine kadar şok olma."

"Benimle taşak mı geçiyorsun?"

Bu kaşlarımı çatmama neden oldu. "Ne zamandan beri her hareketimi sana rapor etmek zorundayım, hmm?"

"Gökyüzü..." Azarlıyor.

"Ne? Ben biliyorum. Çok seksi bir akşam geçiriyorum. Buna sorumluluk sahibi olmak ve vergilerini ödemek zorunda olan küçük bir işletme sahibi olmak deniyor." Tutucudan uzun bir kurdele çekip koparıyorum ve toplanan sapların etrafına bir fiyonk bağlamaya başlıyorum.

"Yani, gerçek bir randevu değil mi?"

"En fazla bu kadar yaklaşabilirim, B." Hayatımın ne kadar sıkıcı olduğuna gülüyorum. Hiç de acı değil. "Yine de çok romantik. Dizüstü bilgisayarım... elektronik tablom... biraz şarap, biraz peynir, bir yüz maskesi, hepsi bu."

"Pekala, izin ver gelip senin inanılmaz derecede ezik gecene katılayım ve yardım etmeye çalışayım ya da en azından seninle yüz maskesi yapıp sana dondurma yedireyim."

"Tuzlu Karamel?"

"Bundan bir bardak ve çikolatalı şekerlemem var. Kırık kalbinin ne için havaya gireceğini bilmiyordum."

Durakladım. Nasıl cevap vereceğimi düşünürken dudaklarımı yalıyorum.

"Jeremy'yi çoktan aştığımı biliyorsun. Bana annelik yapmana gerek yok. Gerçekten iyiyim." Avucumu tezgâhın üzerinde gezdirerek, aranjmandan dağılmış sap parçalarını toplayıp çöpe atıyorum.

Noel arifesinde keşfettiğim sahneden sonra, tüm teması kestim ve kışını her yerde engelledim. Mutfakta sakso çeken sarışın her kimse onun tadını çıkarabilir. O pisliği bir daha asla görmeyeceğim.

"Otuzbirci Jeremy'den bahsetmiyorum."

Midem bulanıyor.

"Yılbaşında birlikte olduğun ve o zamandan beri üzüldüğün pislikten bahsediyorum."

"Ben yapmadım-"

"Bak. Saat altıda verandanda olacağım. O zaman bana her şeyi anlatmaktan kaçmaya çalışabilirsin ama spoiler uyarısı, senden her şeyi öğreneceğim."

Dükkanımın kapısı açılıyor ve gergin nişanlısı çiçeklerini almak için tam zamanında geliyor.

"Gitmeliyim, B."

"Yüz maskeleri ve bağırsaklarınızı dökmek altıda başlıyor." "Berbatsın," diye tısladım.

"Biliyorum. Çok iyi, ekleyebilirim. Flinn'e benim ne kadar iyi emmektir."

Onun histerik kahkahasına takılıyorum ve aşkı simgeleyen mükemmel buketi uzatırken parlak bir gülümseme gösteriyorum.

Bu arada, kendi kaybım için kalbim sızlıyor.

BÖLÜM 26

T Burada yarısı yenmiş bir dilim brie, iki dilim pizza artığı ve bir şişe beyaz şarap boş buzdolabımı işgal ediyor.

En azından bu akşam için akşam yemeği ayarlandı.

Brad beni o kadar iyi tanır ki ya gelmeden önce yemek yer ya da bir çeşit paket servisle gelir.

Az önceki telefon görüşmesinden beri sinirlerim tepemde, tüm bu konuşmadan sıyrılmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyorum.

Yeni Yıl partisinde birkaç bekâr erkek vardı, ama Brad Crimson Ridge'de hepsiyle arkadaş, bu yüzden tanımadığı bir yabancıymış gibi omuz silkmış gibi davranamam.

Şimdi bana acınası bir şekilde çıplak bakan buzdolabından her şeyi alıyorum ve pizzayı mikrodalgaya atıyorum.

Saat bana onun gelmesine beş dakika olduğunu söylüyor, ben de banyoda kil yüz maskemi aramaya koyuluyorum.

Kahretsin, yansımam Brad'e burada kalbimin kırık olmadığına dair güven verecek bir görüntü değil. Saçlarım iki dağınık topuz halinde toplanmış.

Büyük boy kapüşonlu üstümde ve daha da rahat çoraplarımın içine soktuğum rahat eşofmanlarım var.

Ama siktir et, tüketmem gereken vücut ağırlığımı kadar peynir ve çikolatalı dondurma var. Çöp panda şıklığım kimin umurunda? Arkadaşıma babasının sikine tapmayı tercih ettiğini söylememenin bir yolunu bulmak zorunda olan kızın umurunda değil.

Yüz maskesinden biraz alıp iki parmağımla yanağıma kömür grisi sürüyorum. Tam o kaltağı kalın kalın sürmeye başlayacakken kapım çalıyor.

Tanrım. İşte başlıyoruz.

Burnumdan abartılı bir iç çekişle ön kapıya doğru ilerliyorum, yanımdan geçerken mutfak tezgahının üzerinde taşıdığım yüz maskesi küvetini yere düşürüyorum.

"Umarım yiyecek getirmişsinizdir, çünkü pizimi çalmaya kalkarsanız bir orospu keserim-"

Cümlemin ortasında boğazım düğümleniyor.

Koyu renk gözler, haftalardır hayalini kurduğum bir şapkanın siperliğinin altından benimkini buluyor. Geniş bir göğüs görüş alanımı dolduruyor. Deri ve hafif sabun kokusu beni sarıyor.

"Hey."

Bir peçeli baykuş gibi göz kırpıyorum. Lucas Rhodes kapımın eşiğindeydi. "Sana yiyecek bir şeyler getirdim, umarım sorun olmaz?" Aman Tanrım. Dizlerim kırılacakmış gibi hissediyorum. "Luke? Burada ne işin var?"

"İçeri girebilir miyim?" Gözleri üzerimde gezinirken dudakları hafifçe seğiriyor ve arkalarında tüylerimi diken diken eden bir iz bırakıyor.

"Güveç tenceresi mi taşıyorsun?"

"Aslında buna güveç kabı deniyor. Yüzünde çamur mu var?" O da karşı çıkıyor.

Tam burada ölmek istiyorum. Yüzümde çamur var, üzerimde eşofman var ve seçebileceğim en bol, en rahat, en az seksi kıyafetimi giyiyorum.

Bu arada, bu adam sanki melekler onu kovboy cennetinden koparıp kapıma getirmiş gibi görünüyor.

"Neden buradasın?" Parmak eklemlerim kapı kolunun etrafında bembeyaz oldu.

Luke'un kaşları çatılıyor ve bir an duraksıyor, bu da nabzımın düzensiz bir şekilde atmasına neden oluyor.

"Brad'e her şeyi anlattım. Daha doğrusu, sen gittikten sonra beni durmadan taciz etti, beni yıpratana kadar üstüme geldi ve ben de ona sorunumun ne olduğunu anlattım."

Aman Tanrım. Yüzüm soluyor.

Luke'un ifadesi bana hiçbir ipucu vermiyor. Brad üzgün mü? Kızgın mı? Onunla daha önce konuştuğumda iyi görünüyordu.

"Başta biraz garipsedi ama dürüst olmak gerekirse Skylar, son birkaç haftadır beni buraya gelip seni görmem gerektiğine ikna eden oydu."

"Haftalardır mı? Brad haftalardır biliyor muydu?"

Fısıldayarak çığlık atıyorum.

Gözlerim neredeyse yerinden çıkacaktı.

"Benim çocuğum pek çok şeydir, ama buraya gelmem konusunda bu kadar... uhh... hevesli olmasını beklemiyordum."

"Luke... Ben..."

Kalbim taklalar atıyor ama bunun gerçekte ne anlama geldiğinden o kadar emin değilim ki. Yeni yılda birlikte geçirdiğimiz o son geceden beri konuşmadık. Ona kaç kez mesaj atmaya çalıştıysam da gönder tuşuna basmaya cesaret edemedim çünkü umudun yeşermesine fırsat vermek istemedim.

"Skylar, gelip seni görmem gerekiyordu. Geçtiğimiz ay kendimle mücadele ettim çünkü tek istediğim senin mutlu olman. Hayatın, işin, önünde çok şey var ve bencilce kapını çalarak bunlardan herhangi birini mahvedersem içim içimi yer.

"Ama bilmelisin ki, başka bir hayatta dediğimde ciddiymdim... ve belki, sadece belki, sonuçta bu bizim hayatımızdır. Eğer senin hayatının bir parçası olmama izin verme ihtimalin varsa, kalbimin burada olduğunu bilmeni isterim. Bu istediğin bir şey olmasa bile seninle. Daha sert düştüm

Sadece birkaç gün içinde bunun mümkün olabileceğini biliyordum ve seni özleyorum. Hem de çok."

Nasıl nefes alacağımı hatırladığımdan emin değilim. Söylediklerini algılayamıyor gibiyim çünkü beş dakika öncesine kadar tüm bunlar, umutsuzca özlemini çektiğim her şey mümkün görünmüyordu.

Sessizliğim omuzlarının biraz düşmesine neden oluyor.

"Bunu senin üzerine yıktım... Üzgünüm, büyük bir romantik jest yapmak Brad'in fikriydi, ama gidebilirim." Sesi yumuşak bir iç çekişe dönüşüyor. "En azından bunu senin için içine koymama izin ver." Luke hâlâ kocaman elleriyle tuttuğu kapaklı seramik tabakla bana işaret ediyor.

"Şuraya koy." Yeri gösteriyorum.

Luke'un çenesi kasılıyor, içsel bir savaş sürüyor, ama isteksizliği her yerinden belli olsa da dediğimi yapıyor.

Keşke bilseydi.

Karşılığında bir şey söyleyemememin tek bir nedeni var.

Ellerini serbest bıraktığı anda hamlemi yapıyorum. Kendimi ona doğru fırlatıyorum, boynuna sarılmak için sığıyorum ve o beni çok kolay yakalıyor.

Onun sıcaklığı, kollarında hissettiğim güvenlik, hepsi üzerimden akıp gidiyor ve kanımı kaynatıyor.

"Tüm misafirlerini böyle mi içeri davet ediyorsun?" Luke bana bir kaşını kaldırdı.

"Sadece aşık olduğum kovboy." Dudaklarımızı birleştirerek nefes veriyorum.

Luke bizi kapıdan geçiriyor, ayak parmaklarıma kadar inen bir öpücükle beni sahipleniyor ve kollarında erimiş bir su birikintisi bırakıyor.

Ben bir koalayı, ona sarıldım ve bu an, bir ay önce çiftliğinden ve Crimson Ridge'den uzaklaştığımdan beri dilediğim her şeydi.

"Kımıldama." Luke beni küçük mutfaklığımın tezgâhına oturttu, kovboy şapkasını başıma geçirdi.

Bu noktada neredeyse sızlanıyorum - sonra ön kapımı kapatmak için ortadan kayboluyor, taşıdığı tabak ve başka bir çantayla geri dönüyor.

Bu adamın şapkasını taktığım için tam bir sürtüğüm.

"Brad dondurma getirmeden gelmeme izin vermedi. O çocukta dünyanın en büyük tatlı düşkünlüğü var." Omuz silkiyor ve ben utanmadan kot pantolonunun içindeki kışına bakarken dondurmaları buzluğa koyuyor.

Orada dururken, içinden hırıltılı bir ses çıkar. Çömelerek buzdolabının kapağını açar ve boş raflara bakar.

"Daha erken gelmeliydim." Luke arkasını döndü ve bana uzun uzun baktı. "Seninle ilgilenmeme izin vereceksin." Yaklaşıyor. "Seni hak ettiğin gibi sevmeme izin vereceksin." Hala daha yakın. "Ve yardım kabul etmeyi öğrenmeye başlayacaksın, tatlım."

Kovboyum yanıma gelip dizlerimin arasında duruyor, sonra çarpık parmağıyla çenemi yukarı kaldırıyor.

Bunların hepsini istiyorum... ama hak etmediğimi düşünmekten kendimi alamıyorum.

"Brad'in tüm bunları sorun etmediği konusunda ciddi misin?" Gözlerine bakarken yanağımın içini çiğniyorum. Bu adama kendimi öyle kaptırmışım ki. Ona çok aşığım ama aynı zamanda bunu ona söylemediğim için kendimi boktan bir arkadaş gibi hissediyorum ve Luke'un haftalardır onunla bu konu hakkında konuştuğunu bilmek daha da kötü.

Luke soruma cevap vermiyor, onun yerine iç geçiriyor ve telefonunu çıkarıyor. "Bu arada, o video... Kaç kere tekrar tekrar izlediğimi itiraf etmek bile istemiyorum." Bana saf günah dolu bir bakış atarak ekranda bir şeye dokunuyor ve hayatımın en ateşli gecesini düşünerek vücudum ısınıyor.

Ancak bu anıda kaybolacak vaktim yok çünkü Luke telefonu yüzünün önünde tutuyor, bir görüntülü arama çeviriyor ve karanlık gözlerle beni izliyor.

"Giydir onu baba. Bu konuda garip davranıyor, değil mi?"

Aman Tanrım. Brad'in sesi hemen hattın diğer ucuna bağlanıyor ve ben bu mutfak tezgahının içinde eriyip gitmek istiyorum.

Telefonu çevirdiğinde, dudaklarının kenarında bir tuhaflık belirliyor ve ekran, ikisi de aptal gibi sırttan Brad ve Flinn'in yüzleriyle doluyor.

Ellerimin arkasından onlara bakıyorum.

"Görüyorum ki şapkayı çoktan takmışsın." Dilini şaklatıyor ve ben pancar gibi kızarıyorum. "Üvey annem olmayı hedeflediğini bilseydim, yıllar önce yaşlı adama senin için iyi şeyler söyleyebilirdim." Brad kıkırdıyor, yüzü neşeye aydınlanıyor.

Hem benden hem de Luke'tan iniltiler geliyor.

"Benden nefret mi ediyorsun? Kesinlikle ediyorsun, değil mi?" Kendimi en kötüsüne hazırlıyorum.

"Skylar Addams, ister inan ister inanma, en iyi arkadaşımın mutlu olmasını istiyorum... ayrıca, Flinn ve benim nasıl bir araya geldiğimizin gerçek hikayesini bilmiyorsun." Brad dikkatini tekrar bana çevirmeden önce ekrandaki iki yüz birbirlerine bilmiş ve tamamen aşık bir bakış atıyor. "Her neyse, Rodoslu bir erkeği seçtiğin için seni suçlayamam; sonuçta biz daha üstünüz. En iyi ikinci seçenikle baş başa kalmış olsan bile."

"Hey." Luke itiraz ediyor, sesi çok özlediğim derin bir gümbürtü.

En iyi arkadaşım kendinden çok memnun görünüyor, sanki tüm bu durumu o planlamış gibi.

"Tamam, randevunuzun tadını çıkarın, yarın acele etmeyin ve lütfen kutsal olan her şey aşkına bana hiçbir ayrıntı anlatmayın." Brad yüzünü buruşturuyor ve bana havalı öpücükler ve imalı göz kırpmalar gönderdikten sonra telefonu kapatıyorlar.

"Yarın mı? Yarın ne? Luke'a göz kırpiyorum.

"Çocuklar çiftlikle ilgilenecek, sen benimle gelmediğin sürece eve gelemeyeceğimi söylediler." Telefonu yere bırakıyor ve yüzümü iki eliyle kavrayıp başparmaklarıyla yanaklarımı okşuyor. Veriyor

Yüzündeki kil lekesine dokunduğunda bana küçük bir gülümseme veriyor.

"Ya seninle gelmeseydim?" Dudağımı ısırp onunla alay ediyorum.

"Planın aşağı yukarı her gece elinde yiyeceklerle kapına gelmem olduğuna eminim."

"Beni bir sokak kedisi gibi cezbetmeye mi çalışıyorsun?"

Luke başparmağıyla alt dudağımı okşuyor, hafifçe bastırıyor ve çok iyi yaptığı bu hareketle kanıma kıvılcımlar gönderiyor.

"Seninle ilgilenmeye çalışıyorum... seninle ne kadar ilgilenmek istediğimi göstermek için."

Yükselmekle tehdit eden kalın duvarını geri yutuyorum.

"Bil diye söylüyorum, yarın sadece seni görmek istedikleri için gelecekler. Brad'in sana yemek pişirmek ve takılmak için bir planı var. Bu seni Crimson Ridge'e geri götürmekle ilgili değil, hayatının ve işinin burada olduğunu biliyorum. Tüm bunların cevabını henüz bilmiyorum ama bence ikimiz de adım adım ilerleyip bu işi yürütebilecek kadar akıllıyız."

Tanrım. Bu adamı her şeyin ötesinde seviyorum.

"Size bir sorum var..." Parmaklarım geçici olarak gömleğinin ön kısmında geziniyor.

"Ne istersen, tatlım." Sözleri derin, kadifemsi bir tınıya sahip.

"Yatak odamı görmek ister misiniz, Bay Rhodes?"

Kıçımın altından tutup beni göğsüne doğru çekerken gözlerindeki hınzır parıltı aldığım tek uyarı oluyor.

"Eğer adımı haykırırken parçalanmanı içeriyorsa, o zaman buranın her santimini iyice keşfetmek istiyorum. Tekrar tekrar."

Bizi yatak odama kadar götürürken dudakları benim dudaklarımı arıyor ve ben de saçlarını ve kıyafetlerini çekiştirerek nereye gitmesi gerektiğini söylüyorum.

Bizi yatağa yuvarlarken, beni yere sabitleyen ve vücudumu kaplayan ağırlığı kan dolaşımımı ateşliyor. Daha fazlası için nefes nefese kalıyorum, gerekirse yalvarmaya hazırım.

"Luke..." Parmaklarımı saçlarına geçirip adını mırıldanıyorum. "Lütfen. Seni çok özledim. Sana o kadar aşığım ki. Beni bekletme."

Koyu renk gözleri koridordan sızan ışığın yumuşak parıltısında bana bakıyor.

"Çok uzun zamandır rüyamdaydın, bu sefer uyanmayacağım... Seni seviyorum tatlım." Ağzını benimkini örtmek için bırakıyor, vücutlarımızı mükemmel bir şekilde hizalamak için onu aşağı çekmeme izin veriyor, sonra ağzıma karşı yumuşakça mırıldanıyor.

"Görünüşe göre dilekler gerçekten gerçekleşiyor."

EPILOgUE

W Rodos Çiftliği'nin tanıdık ahşap kemerinin ve asılı metal tabelasının altından geçerek uzun araba yoluna giriyoruz.

Luke parmaklarımı onunkilerle birleştirdi. Crimson Ridge'e geri dönerken sanki ön koltuktan bir duman püskürterek kaybolacağımdan endişeleniyormuş gibi jean giymiş kalçasına baktı.

Bu kovboy bu konuda korkacak bir şey olmadığını çok az biliyor, ancak Brad ve Flinn'i kapıdan el ele girerken gördüğüm anda utançtan cehenneme dönebilirim.

Hâlâ geçen günün ne kadar beklenmedik olduğunu kabullenmekte zorlanıyorum ama kovboyumla vakit geçirmek -bir adamı atsız ya da peşinde on kişi olmadan görmek ne kadar tuhaf gelse de- kesinlikle sıkı sıkıya sarılacağım bir hediye oldu.

Ayrıca, benimle ilk beş görüntülü sohbet girişimlerini engelledikten sonra bir arama ekibi göndermekle tehdit ettiklerinde aileme haberi vermek gibi biraz rahatsız edici ama yine de önemli bir adım vardı. Annem çok mutlu görünüyordu, bu arada babam

Haberleri sindirmek için uzun bir yürüyüşe ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Annem bana bir göz kırptı ve bugünlerde akşam yemeği için en sevdikleri sahil mekanında yengeç pençeleri ve birkaç margarita eşliğinde onunla sohbet edeceğini sessizce fısıldadı.

Ayrıca Luke'un da benimle gelip yaz boyunca onlarla tatil yapması için ısrar etti. Birlikte olduğumuzu söylemek için kelimeleri ağzımdan zar zor çıkardığımı düşünürsek, bana kalan tek şeyin ufukta kaybolan arka farlarının görüntüsü olup olmayacağından emin değildim.

Yine de gülümsedi ve ona öyle bir evet, hanımefendi kovboy cazibesi ile vurdu ki, kendi lanet annem kıkırdadı ve biz telefonu kapatmadan önce güzergahımızı planladı.

Rhodes erkeklerine karşı zaafı olduğunu hep biliyordum.

Yan profiline şöyle bir bakınca ne düşündüğünü merak etmekten kendimi alamıyorum. Luke sessiz, garip ya da onun gibi bir şey değil, daha çok başparmağını dalgınca avucuma sürterken memnun gibi ve bu kalbimin göğsümün içinde parıldayan bir çarka dönüşmesine neden oluyor.

Ancak, beklediğim gibi hemen eve yanaşmak yerine, bahar ve yaz aylarında otlak olarak kullanılan çiftliğin bir bölümüne bakan geniş bir virajda motoru çalıştırarak duruyor. Gençliğimde arabayla tam da bu noktadan geçerken, güneş ışığında parıldayan atların zarif, uzun boyunlarını ve şık postlarını gördüğüm zamanları hatırlıyorum.

"Neden duruyoruz?" Dudağımı çiğniyorum.

"Ceketini al." Kapıdan atladı, şapkasını taktı ve kamyonun kaputuna doğru yürüdü.

Dediğini yapıyorum ama biraz şaşkınım.

Luke mükemmel bir şekilde oturmuş kot pantolonunun kışını ön ızgaraya dayıyor ve bana önünde durmamı işaret ediyor. Demek istediğim, onun içine sokulmaya asla hayır demeyeceğim.

Bu adamın kucaklamasıyla, o güçlü kollarını arkamdan bana sararken ben de onun ön tarafına sokuluyorum.

"Oğlunla tanışmam konusunda bana moral vereceğin bölüm bu mu?" Alay ediyorum.

Dudaklarını kulağımın altındaki hassas deri parçasının üzerinde gezdirirken sert, zengin kıkırdaması boynumu gıdıklıyor.

"Gergin olmana gerek yok." Ben itiraz edemedim ekliyor: "Gergin olduğunda hep şaka yapıyorsun." Parmaklarımızı birbirine geçirerek sağ elimizi kaldırıyor, diğer elini de sıkıca karnıma bastırıyor. "Şuradaki eğimi görüyor musun tatlım?"

İşaret ettiği yönü takip ediyorum ve başımı sallıyorum. "Güneye bakıyor." Dedi.

Nabzım biraz titriyor.

"Eminim atlar orada güneşi yakalamayı seviyordur." Kalın kalın yutkunuyorum.

"Var ama burası onlar için en iyi otlak değil." Luke'un derin sesi içimde gürlüyor. "Bol güneşli saatlere ihtiyaç duyan bir şey yetiştirmek için mükemmel olurdu... buza ve kara aldırmayan bir şey."

Gözlerimin arkasına sıcak yaşlar süzülüyor. "Luke..." Nefes veriyorum.

"Oraya istediğin kadar çeşit ekebilirsin." Boynuma doğru mırıldanıyor ve arkamdaki adamı ne kadar çok sevdiğime dair taşmaya hazır duyguların kabardığını hissedebiliyorum.

"Ancak bu çok uzun bir taahhüt, çiçek açmaları en az bir tam sezon sürüyor. Dikildikleri zamana ve bitkinin yaşına bağlı olarak belki daha da uzun." Neden gevezelik ettiğimi ve bahaneler uydurduğumu bilmiyorum. Çünkü hiçbir yere gitmeye niyetim yok ama bu kovboyun şimdiden teklif ettiği şey, hayallerimden birinin gerçekleşmesine yardımcı olmak ve ben bunun ne kadar muazzam bir his olduğunu tam olarak bilmiyorum.

"Onların çiçek açtığını göreceğ kadar uzun süre burada kalmanı umuyorum, tatlım."

Beni döndürüyor ve iki avucuyla yanaklarımı kavırıyor.

Tek yapabildiğim başımı sallamak ve onun sabit bakışları altında erimek.

"Seni seviyorum Skylar. Burada istediğin kadar şakayık yetiştir, hayallerine yatırım yapmama izin ver."

"Cidden bunu yapar mısın? Neden? Bunu yapmana izin veremem."

Bana en seksi gülümsemesini takınıyor ve başparmaklarını yanaklarımda gezdirerek orada biriken ıslaklığı siliyor.

"Çünkü sana bakmama izin vereceksin, ama daha fazlası Bundan da öte, o lanet telefonundaki hesap çizelgelerinde sakladığın hayallerini hayata geçireceksin." Beni öpebilmek için başını eğiyor, yumuşak ve yavaşça, burada çiftliğine bakarak duruyor ve ben uçuyormuşum gibi hissediyorum.

Ben bir su birikintisi içinde erimekle meşgulken, o geri çekilerek alnımdaki saç tellerini itiyor.

"Hayallerini büyütmeni izlemek istiyorum Skylar çünkü burada benimle birlikte olarak benim hayallerimi hayata geçiriyorsun."

Kalbim o kadar dolu ki patlamak üzere, yemin ederim.

"Tanrım, sana çok aşığım... Bunu düşünmemiştim. her an daha iyi olabilirdi."

Ben bu sözleri söylerken gözleri dans ediyor. "Tatlım, daha yeni başlıyor."

okuduğunuz için teŖekkr ederiz

Luke ve Sky ile çok eğlendim ve onlar için seksi, swoony ve kabarık bir Ŗey yazdım. Onları bırakmaya hazır değildim. Biraz daha kalmak ve görmek ister misiniz? Baba Rhodes'un POV'undan geniŖletilmiŖ sonsz alın:

<https://www.elliottroseauthor.com/bonuses>

Crimson Ridge dünyasını seviyor ve ayrılmak istemiyor musunuz? Ben de... Okuyucu grubuma katılmayı unutmayın - gelecekteki bonus içeriklerle ilgili tüm duyurular ve ilk bakıŖlar burada gerekleŖecek:

<https://www.facebook.com/groups/thecauldronelliottrose>

-

[INSTAGRAM](#) | [TIKTOK](#) | [FACEBOOK](#)

TEŞEKKÜRLER

Crimson Ridge dünyası bu yılın başında yaratıcı bir kasırgayla ortaya çıktı. En iyi fikirlerimin ve ilham anlarımın hepsinde olduğu gibi, bu seri de gecenin bir yarısı dörtnala geldi (başka bir kitap için son teslim tarihini bekliyor olmam gerekirken, ekleyebilirim).

Neredeyse bir yıl sonra, bakın ne kadar yol kat ettik. Sizlerle daha fazla ateşli kovboy ve yasak aşk hikayesi paylaşacağım için çok heyecanlıyım.

Bu karakterlere olan sevgiyi paylaşmaya yardımcı olan ya da kitaplarımdan birini birinin eline tutuşturan her bir okuyucuya, size aşığım. Bir Elliott Rose karakteri ya da hikayesi için sınırsız yaratıcılığınızı ve heyecanınızı paylaştığınız her seferinde kalp gözlerinizle bayıldığımı hayal edin.

Kalbimin derinliklerinden, Rhodes Baba ve kızımız Sky'dan size sevgilerimizi gönderiyoruz.

xo

ALSO BY ELLIOTT ROSE

-

Crimson Ridge

Tabu Kovboy Romantizmi

Vahşetin Peşinde

Fırtınaya Göğüs

Germek

Kalbi Ehlileştirmek - Nisan 2025

Yağmuru Kurtarmak - 2025

Buketler & Tokalar

-

Port Macabre Standalones

Neden + Karanlık Romantizmi Seçmelisiniz

Kötülerin kızı ve birbirlerini elde ettikleri yer.

İntikamcı Tanrılar

Fox, Thorne, Ky, Ven - HEA Novella

Noire Moon - Macabre Gods Önsöz

Romanı - Mart 2025

—

Gece Kalpleri

Karanlık Paranormal-Fantastik Romantizm, Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Bölümler

Tatlı Cehennem

(Rakiplerden Aşıklara x Novella)

Karanlıkta Arzu Bekler

(Huysuz x Günışığı)

Kraliçe'nin Ayartması

(Forbidden x Shadow Daddy Bodyguard)

Kısır İstekler

(MMF x Düşmanlardan Sevgililere)

Acımasız Doğum Hakkı

(Akademi Ortamı, Öğretmen x Öğrenci)

İNCELEME BIRAKIN

Bu romanı beğendiyseniz, lütfen kısa bir dakikanızı ayırıp yorum bırakmayı düşünün. Birkaç kelime bile inanılmaz derecede yardımcı olur ve biz Bağımsız Romantik Yazarların gelişmesi için gereken kıvılcımı sağlar.

(Şey, bu ve kahve)

ABOUT THE AUTHOR

Elliott Rose, romantizmin lezzetli ve karanlık tarafında yer alan bağımsız bir yazardır. Yeni Zelanda'nın Aotearoa bölgesinin güneyindeki ufacık bir sahil kasabasında eşi ve üç kurtarma köpeğiyle birlikte yaşamaktadır. Onu elinde büyülü bir demlikle, kitap fikirleriyle dolup taştan bir defterle ya da sahilde dolaşırken bulabilirsiniz.

- Özel hediyeler, BTS detayları, karakter sanatına/spolarına ilk bakışlar ve yeni ve devam eden projeler hakkında samimi sohbetler için okuyucu grubu [The Cauldron](#)'a katılın.
- Tüm güzellikleri ve önemli haberleri doğrudan e-posta gelen kutunuza almak için onun [Bültenine](#) katılın.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.